

NOVI TAVČAR

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

O PROSTORU

Danes dopolne bo v Velenju posvetovanje skupnosti slovenskih občin o temi Zasnova urbanizacije Slovenije kot element regionalnega prostorskega plana. Gradivo za posvet je pripravil republiški Zavod za regionalno prostorsko planiranje. Sklicali so ga zato, da bi predstavniki občinskih skupščin in izvršnih svetov ter strokovni delavci izrekli mnenja in predloge k stališčem javne razprave o zasnovi regionalnega prostorskega načrta. Zavod je pripravil povzetek vseh pisanih pripomb na osnutek. Sedaj bodo ocenili, v koliki meri lahko pripombe vplivajo na morebitne spremembe zasnove, nato pa bodo izdelali končni predlog zasnove.

Na celjskem območju ni bilo najbolj živahne razprave o dokumentu, ki sicer močno posega tudi v prostor regije. Že zato, ker v izhodišče postavlja enakomernost, policentrični razvoj slovenskega prostora in uresničevanja takega družbeno-ekonomskega razvoja, ki bo vsem občanom omogočil enako startno osnovo možnosti za življenje, šolanje, delo in družbeni položaj. Med drugim zasnova urbanizacije načrtuje, da bi v vseh delih slovenskega prostora imelo 90 odstotkov občanov dostop do središča v pol ure. Sorazmerna nerazvitost, prostorska neurejenost, slaba urbaniziranost in tudi vse več ekoloških problemov pa spodbujajo celjsko območje k bolj zavestnemu oblikovanju zasnove urbanizacije Slovenije. Ko bo dokument sprejet, bo v resnici pomenil dogovor, ki bo vplival na sprejem mnogih družbeno-ekonomskih odločitev.

V povzetku javne razprave so upoštevane tri osnovne dopolnitve gradiva iz celjskega območja. Velenje je zahtevalo, da je v razvojnih usmeritvah upoštevano kot potencialni pol razvoja prostora regije v okviru policentričnega sistema Slovenije. V zasnovi urbanizacije Velenje ni dobilo takega mesta zato, ker prihodnjo ekspanzijo tega subcentra ovirajo prostorske, demografske in komunikacijske težave.

Krajevna konferenca SZDL Radeče pa je izpostavila vprašanje regionalne opredelitve te krajeve skupnosti. V pripombah so Radečani dejali: Za nas ni najbolj bistveno, kako smo teoretično opredeljeni oziroma regionalno povezani. Pred očmi imamo praktične in zelo pereče probleme. Danes smo (upravičeno) vsteti v prostor celjske regije, ki pokriva med drugim prostor laške občine, v okviru katere se tudi upravno in samoupravno nahaja radeško območje. Toda koncept razvoja celjske regije, ki smo ga imeli priliko videti, ne upošteva našega območja... Nato pa so izrekli mnenje, da med urbana središča z zmernejšo rastjo prebivalstva spadajo tudi Radeče s svojim gravitacijskim območjem. Zato bi morali snovalci zasnove urbanizacije SRS jasneje opredeliti ta urbana središča, njihove funkcije in razvojne možnosti v odnosu do celotne zasnove, urbanizacije v SRS.

Se ena razlika je med pogledi območja in vsebino Zasnove urbanizacije. Republiški dokument načrtuje leta 1986 maso ustvarjenega družbenega proizvoda le za predvidenih 241.500 prebivalcev. Regijski dokument o družbeno-ekonomskem razvoju pa načrtuje 250.000 prebivalcev. To neskladje v izračunih bo zahtevalo usklajevanje.

Na vsak način pa moramo tudi ob današnjem posvetu o zasnovi urbanizacije Slovenije kot elementu regionalnega prostorskega plana spomniti, da bi se morali v oblikovanje končnega predloga bolj vključiti še drugi družbeni in gospodarski organizmi. Saj gre za velike odločitve. Zato ni razumljiva stranska pozicija zlasti vseh oblik združenega dela. Kajti priznati moramo, da smo se do prostora in do prostorskega načrtovanja doslej obnašali preveč mačehovski.

J. V.

CELJE

DA ZA GOLOVEC

S sprejemom poroštvene izjave na sredstva investitorja, celjske občinske skupščine, v višini 37,6 milijonov dinarjev, kar je potrdil izvršni odbor celjske podružnice Ljubljanske banke, je dobila graditev turistično rekreacijskega središča pod

Golovcem tudi formalno zeleno luč. Poroštvena izjava pa se nanaša na prvo fazo gradnje.

Celjska občinska skupščina si je zagotovila sredstva za to pomembno investicijo z družbenim dogovorom, izvršni svet skupščine pa je ob vlogi za izdajo poroštvene izjave zagotovil, da bo investicijo ustavil, v kolikor bi v sklad za izvajanje teh del ne dotekala predvidena sredstva. Upajmo pa, da do tega ukrepa ne bo prišlo, saj se je celjsko gospodarstvo zavestno odločilo za sofinanciranje te naložbe. MB

SALON

Z UREDNIKOVE MIZE

Kocka je padla. Odločili smo se za novo, dokaj nenavadno nagradno igro. Od vas bomo zahtevali, da nam boste nekaj napisali iz vašega kraja, kolektiva, društva, interesne skupnosti, šole — od vsepovsod torej, kjer se kaj dogaja. Zanimivega pač. Z igro še ne začnemo. O tem, kaj hočemo, boste prebrali v prihodnjem NT. In nagrade? Lepe. Poglejte na notranje strani, tam, kjer so pisma.

V ponedeljek je naše letišče uredništvo poletelo v Buče. Milenko Strašek, Jure Krašovec in Zdenka Stopar so napolnili beležnice. S čim? Berite v današnjem NT. Tudi v prihodnjih dneh bomo z letiščem uredništva obiskali nekatere krajevne skupnosti, oddaljene vasi in zaselke. Če se kaj zanimivega dogaja pri vas ali pa če bi radi, da vas obiščemo — pišite.

Ciganka je že v tisku. Naročilnice pridno pošiljate, tako da smo kar presenečeni. V tiskarni Aero pa pravijo, da bodo pohiteli.

Pišite!

VAS UREDNIK

S prireditvijo v Narodnem domu so v Celju končali lanske 10. jubilejne sindikalne športne igre v organizaciji Zveze za športno rekreacijo pri Temeljni telesno kulturni skupnosti Celje. Najboljšim so razdelili priznanja in si zaželeli, da bi bile letošnje — nekoliko spremenjene — igre še boljše. Na posnetku vidimo (od leve proti desni) Toneta Goršiča, Braneta Stamejčiča, Ivana Kramerja in Bogdana Povaleja, ko čestitajo predstavnici zmagovalne ekipe med članicami Ivici Bezljaj iz celjskega Ingrada. Prireditve je bila dopolnjena tudi s proglasitvijo najboljšega celjskega športnika za lansko leto. Več o tem preberite na športni strani.

(FOTO: TONE TAVČAR)

ŠMARJE

GRADNJE PO DOMAČE?

Urbanizacijo kot osnovo načrtnega razvijanja naselij so doslej v šmarni občini obravnavali več ali manj skorajda mačehovski. Šele zadnja leta je nekoliko drugače. Vzrok za to pa je seveda načrtnost politika občine in razvoj, ki zahteva tudi spremembe v urbanizaciji. Prav zaradi neurejenih razmer pri urbanizaciji naselij je v preteklem obdobju nemalokrat prišlo do zapletov pri nameranih gradnjah. Posledica tega je bila, da so ponudniki, ki so nameravali graditi v občini, odstopili od načrtov.

Morda je še najbolj opozoril na ta problem lanski potres, ki je z vso težo pokazal, da občina nazaduje. Hkrati je postalo tudi jasno, da ni več moč čakati na urbanistično rešitev krajev Šmarje, kjer bodo še letos nujno morali revizirati že obstoječi urbanistični načrt ter Bistrico ob Sotli, Sentvid pri Grobelnem in Pristavo. Osnutek programa komunalnih del za letošnje leto piše, da morata nove urbanistične načrte dobiti tudi naselji Rogatec in Podčetrtek. Istočasno bodo morali izdelati še zazidalne načrte za naselja Šmarje, Rogatec, Podčetrtek, Kozje in Mestinje. Po programu občinske skupščine Šmarje pri Jelšah bo stroške za izdelavo krila skupščine iz proračuna in pa solidarnostni sklad. Za te namene bodo potrebovali cca 650.000 dinarjev.

Ob tem se postavlja vprašanje, ali ni mnogo že zamujenega, saj graditelji hiš doslej niso mogli čakati na urbanistične načrte krajev ter na zazidalne projekte, ki jih ni bilo. Vsako nadaljnje zavlačevanje bi pomenilo prekrut poseg v zaenkrat še urbanistično homogeno pokrajino. Prav tako lahko mirno zastavimo vprašanje, ali so se po potresu upoštevale pripombe ustreznih služb ali ne. Po gradnjah sodeč najbrž ne.

mst

**Nabrusimo peresa
za nagradno igro
10 x 1000**

ŠOŠTANJ

KAMEN ZA TE — IV

V soboto, 1. februarja, bodo v Šoštanju položili temeljni kamen za termoelektrarno IV, ki bo imela moč 335 MW. S tem bo največja proizvodna enota v jugoslovanskem elektro-gospodarstvu.

Vsekakor je začetek gradnje termoelektrarne IV velik dogodek, saj je znano, da pri nas energijo še kako potrebujemo. Svečanosti ob začetku gradnje izredno pomembnega objekta se bodo udeležili tudi številni predstavniki našega gospodarskega in družbeno-političnega življenja.

tv

VINSKA GORA

KARNEVAL BO!

Ceprav vsepovsod odpuvedujejo tradicionalne pustne karnevale, so se v Vinski gori odločili, da bodo na pustno nedeljo pripravili po ulicah svojega kraja pustni karneval. Karneval pripravi prosvetno društvo iz Vinske gore. Kot smo izvedeli, bo karneval obiskal tudi Velenje in tam Velenjčanom na šegav način predstavil življenje in probleme v Vinski gori.

L. OJSTERSEK

SALON

DRUŽBENI PRAVOBRANILEC SAMOUPRAVE

VARUH ZAKLADA

Celjska občinska skupščina je na zadnji seji v decembru imenovala za družbenega pravobranilca samoupravljanja občine Celje Rudija Peperka. Z ustavo smo se dogovorili tudi o družbenem varstvu samoupravnih pravic in družbene lastnine. V besedilu ustave je naglašeno to posebno družbeno varstvo samoupravljanja in družbene lastnine. Čeprav je prvi nosilec tega varstva v občini občinska skupščina, z njo pa še drugi organi, sodišča, ustavna sodišča in javni tožilec, je uvedba novega družbenega organa, to je družbenega pravobranilca samoupravljanja, pomembna novost zaradi več vzrokov. Zakona o družbenem pravobranilcu samoupravljanja še ni. A ta zamuda ne sme preprečevati, da novi organi družbene zaščite samoupravljanja ne bi začeli z delom. Kajti za delo družbenega pravobranilca je že v tem trenutku važno vsaj dvojje — da ustavno spodbujeno spreminjanje samoupravnih odnosov ne poteka dovolj hitro, da je torej iskanj napak in slabosti v samoupravljanju dovolj, in da z uvedbo družbenega pravobranilca samoupravljanja kot samostojnega organa družbene skupnosti začnemo bogatiti sistem družbene samozastite. Ne s prisilo, z zakoni, s prevladujočo vlogo družbene samozastite. Ne s prisilo, z zakoni, s prevladujočo vlogo države. Pač pa z organom, ki raste iz samoupravnega interesa delavca in je varstvu samoupravljanja namenjen, ker vsi čutimo, da moramo zaščititi samoupravljanje kot naš največji zaklad pred vsemi visokimi čerami nevarnosti — tehnokracijo in menažerijo, skupniško, lastniško miselnostjo, izkrivljenjem samoupravnih odnosov, pred poskusi kratenja pravic delavcem in podobnim.

Kaj potemtako odloča vsebino dela družbenega pravobranilca samoupravljanja?

Rudi Peperko: Samoupravni sistem dograjujemo. Na osnovi ustavnih določil želimo utrditi samoupravno vlogo in družbenoekonomski položaj delovnega človeka. Življenje nam kaže vsak dan, da ta pot ni in ne bo lahka. Tega nihče ne pričakuje. Prihaja do slabosti in kršitev v samoupravljanju. Delavcem ponekod krnijo neodtujljive samoupravne pravice. Poznamo napake v odnosu do družbene lastnine. Vsega tega, če odštejem politične organizacije, sodišča in javnega pravobranilca, ki kot pravosodni organ ostane, ni smo dovolj skrbno spremljali. Zato mislim, da je v podružbljanju varstva samoupravljanja novi organ potreben. Kako bo delal, kako ga bomo uveljavili, to je sedaj težko reči. Smo na začetku.

Ustava dokaj konkretno odloča, kdaj lahko ukrepate kot družbeni pravobranilec samoupravljanja. Kako boste sprožili postopek, če boste ugotovili, da v delovni sredini škriplje v samoupravnih odnosih?

Rudi Peperko: Družbeni pravobranilec začne postopek, ko sam, na pobudo delavcev, občanov, organizacije združenega dela in drugih političnih ter družbenih organizmov ugotovi kršitev kakršnekoli samoupravne pravice ali pa, je prizadeta družbena lastnina. Občinski skupščini ali sodišču združenega dela nato predlaga, po vseh preverjanjih, ustrezne ukrepe.

Katere kršitve so lahko povod za pravobranilčev ukrep?

Rudi Peperko

Rudi Peperko: Kršitve iz medsebojnih razmerij, samoupravnih aktov in neupoštevanje družbenih dogovorov. Nadalje kršitve neodtujljivih pravic delavcev. Zlasti ko gre za temeljno delavčovo pravico do ugotavljanja in delitev dohodka, odločanja o sredstvih, sprejemanju planov, če gre za neuresničevanje sklepov in dogovorov, če ugotovimo torej primere človekove odtujenosti od dela, samoupravljanja, zlasti pa dohodka. Ravno v tem, v koliki meri delavca vpliva na dohodek, na ustvarjanje in delitev, na to, kako ga ustvarja, ali je zainteresiran, ali se čuti svobodnega pri delu, v tem je mnogokrat vzrok za samoupravne nesporazume, za delavčovo odtujenost.

Zakaj odnos do dohodka najbolj naglašate?

Rudi Peperko: Ker je v naših kolektivih še preveč zakoreninjen star odnos podjetje-delavec. Se vedno nastopajo in se skušajo uveljaviti določene skupine, ki štijo nekaj interes podjetja — v odnosu do delavcev, ki delajo. Čigavo pa je to pod-

jetje? Tako miselnost moramo prelomiti, saj drugače delavec ne bo začutil, da svobodno združuje delo z drugimi delavci, ki delajo s sredstvi v družbeni lastnini.

Kaj lahko pomeni družbeni pravobranilec samoupravljanja prav delavcu?

Rudi Peperko: Ne le delavcu. Tudi občanu, vsakemu človeku naše družbe — zelo veliko. Moram se povedati, da pravobranilec ne štiti le posameznika, marveč tudi asociacije. Delavci bodo pravobranilcu lahko povedali o različnih kršitvah samoupravljanja v kolektivu. Iskali bodo varstvo svojih samoupravnih pravic. Imeli bodo družbeni organ, ki mora objektivno in nepristransko zaščititi, varovati samoupravne pravice in družbeno lastnino. Brez angažiranosti delavcev, njihovega sodelovanja in brez pomoči kolektivov, samoupravnih interesnih skupnosti, političnih organizacij, SZDL in drugih družbenih dejavnikov, bo delo pravobranilca oteženo.

Zakaj?

Rudi Peperko: To je nov družbeni organ v naši samoupravni in družbeni praksi. Nimamo izkušenj. Nekaj izkušenj s tega področja imajo sodišča, politični osebki. Vse to je premalo. Osebnost mislim, da tega dela ne bom mogel dobro opravljati brez neprestane in neposredne povezave z vsemi oblikami družbenega življenja. Samo taka povezava bo dala praktične rezultate. Če jih ne bo, to pomeni, da bomo tudi ustavo težko uresničili v naši življenjski praksi.

J. V.

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

CELJE

SLO V KS

Na zadnji razširjeni seji Izvršnega odbora Občinske konference SZDL v Celju skupaj s člani koordinacijskega odbora za splošni ljudski odpor so spregovorili o uresničevanju koncepta SLO v novi ustavi ureditvi. Razgovora se je udeležil tudi predsednik koordinacijskega odbora RK SZDL za SLO Franc Poglajen, ki je pohvalil dosežke celjske občine na tem področju. Pri pripravi na SLO se celjska občina uvršča med najdelavnejše v Sloveniji.

Mnoge koristne napotke je dala lanska vaja »Jesen 74« in lokalna vaja v krajevnih skupnostih Dobrna, Sirmec in Frankolovo. Predvsem slednja vaja je pokazala veliko vlogo krajevnih skupnosti v pripravi na SLO. Franc Poglajen je poudaril, da so pri lanskaj vaji »Jesen 74« naredili to napako, ker so med vajo ukinili krajevnih skupnosti. Nasprotno, krajevna skupnost mora delovati tudi v vojnem času.

SALON

in ji ne smemo kratiti njenih samoupravnih pravic. Treba je doseči, da bo vsak občan v osnovni celici, to je krajevni skupnosti, vedel, kje mu je mesto v primeru vojne. V odbore pa je treba vključiti še več mladih in predvsem žensk, saj tega kadra zdaj primanjkuje. Zanj je treba kompletno bazo, kajti le tako bomo prišli do zasnovane splošne ljudske obrambe. Potrebno je tudi večje sodelovanje med posameznimi krajevnimi skupnostmi in koordinacija njihovega dela. Težiti je treba k razvijanju sodelovanja med oboroženimi strukturami in terenom.

Niso pa samo krajevnih skupnosti tiste, kjer moramo krepiti in plemeniti SLO. To velja tudi za temeljne organizacije združenega dela, kot tudi šole. Pri slednjih so bili ponekod doseženi lepi rezultati, drugod pa še niso došli bistva o SLO.

Kljub precejšnjim rezultatom pa še ostajajo številne odprte naloge, ki jih bo treba nemudoma rešiti. Za to pa so potrebni vsi, ne samo posamezniki, kajti zavdati se moramo, da eden proti skupini ne more biti uspešen. Splošna ljudska obramba pa je spiet nastopa nas vseh.

T. VRABL

IZVRŠNI SVET ŽALEC

MANJKA KADROV

Čeprav ni minilo še niti leto dni, kar smo z izvolitvijo novih skupščin ustanovili izvršne svete v občinah, je prav, da pogledamo, kaj so doslej storili. Kakšni so uspehi in hibe v delu in kakšne so naloge za prihodnje.

O tem smo se pogovarjali s predsednikom izvršnega sveta žalske občinske skupščine, JOŽETOM JANOM.

Kako je izvršni svet po ustanovitvi pričel z delom in kakšne so bile začetne težave?

Izvršni svet je na začetku dela sprejel v skladu s programom skupščine precej obsežen načrt svojega dela do konca leta 1974. V tem programu smo zajeli vsa najpomembnejša vprašanja, ki so povezana z gospodarskim in družbenim razvojem občine. Seveda smo pri prvih korakih naleteli na posamezne težave. Ena je bila prav gotovo v tem, da za to ni bilo nikršnih izkušenj, saj se je izvršni svet kot organ skupščine v občini uvedel šele z novim skupščinskim sistemom. Takoj na začetku smo tudi ugotovili, da bo za uspešno delo pri izvršnem svetu potrebno oblikovati posamezna telesa, ki naj bi obravnavala vprašanja iz njegove pristojnosti. Zato smo ustanovili odbore, komisije in sklade. Najprej smo imenovali odbor za gospodarstvo in finance, odbor za družbenopolitični sistem ter komisijo za urbanizem.

Ena izmed velikih težav, ki nas spremlja že od samega začetka, ob obliki dela in nalog, ki so pred našim izvršnim svetom, se pojavlja ob realizaciji sprejete politike, ko nam marsikje manjka strokovnih kadrov, ki bi izpeljali posamezne naloge. Uspešnost dela izvršnega sveta je predvsem odvisna od končno uresničanja sprejetih stališč na skupščini, kakor tudi na sejah izvršnega sveta. Od sprejetega stališča, sklepa in do politične izvedbe je večkrat zahtevna pot.

Kateri so po vašem mnenju pglavitni uspehi, ki izvirajo iz dela izvršnega sveta?

Čeprav je težko po nekajmesečnem delovanju našega izvršnega sveta govoriti o uspehih pri realizaciji skupščinske politike predvsem zato, ker se zavedam, da določeno delo pokaže svoje rezultate šele po nekaj letih, pa bi vendarle navedel nekaj ugotovitev. Predvsem naj poudarim, da je ob usklajenem in prizadevnem delovanju ne le izvršnega sveta, temveč tudi

Jože Jan

ostalih dejavnikov v občini, leto 1974 izrednega pomena po dosežkih na gospodarskem in družbenem področju, kakor tudi pri realizaciji samoupravnega dogovarjanja na najširših osnovah.

Ob kritičnosti skupščine do našega dela, kar je po mojem mnenju pravilna pot za doseg kvalitativnih rezultatov, smo v letu 1974 sprejeli srednji in dolgoročni program razvoja občine, ki kaže jasnejšo perspektivo Savinjske doline v celotnem razvoju prostora SR Slovenije. Omembe vredna je konkretizacija tega programa predvsem na dveh področjih — na področju načrtnega pristopa k realizaciji posameznih nalog v gospodarstvu ter na področju samoupravnega sporazumevanja in družbenega dogovarjanja, kjer smo z družbenim dogovorom na osnovi referendum uspešno zagotovili precejšnja sredstva za razvoj posameznih družbenih dejavnosti do leta 1980.

Izrednega pomena so tudi dosežki pri razvijanju samoupravnih odnosov, tako pri ustanavljanju TOZD, predvsem v okviru delovnih organizacij, ki imajo sedež zunaj občine, kakor tudi na področju poglobljanja samoupravljanja posameznih OZD. Izreden korak naprej pomeni razvoj krajevnih samouprave

in razvoj posameznih interesnih skupnosti. Čeprav rezultati na področju gradbeništva in komunalne izgradnje še niso tako vidni, vendarle menim, da smo na tem področju dosegli pomembne premike v zvezi s pripravo urbanistične dokumentacije in samoupravne organiziranosti stanovanjskega gospodarstva. Začetek intenzivne blokovne gradnje ter bolj sistematičen pristop komunalnemu urejanju naših naselij — sta pomembna elementa uspešnosti na tem področju.

Se je izvršni svet dovolj vključil v delo in dogajanja v občini?

Mislim, da je prav to tisto, kar z našim kolektivnim delom in s sodelovanjem vseh najbolj želimo doseči. V kolikšni meri smo uspeli, pa prepuščam oceni drugih.

Kakšni so načrti za naprej?

Razvoj gospodarstva in družbenih dejavnosti v preteklem letu je gotovo solidna osnova za še hitrejši napredek v letu 1975. Največ pozornosti bomo posvetili predvsem uresničevanju vseh tistih nalog, ki bodo čim več prispevale k boljšim rezultatom gospodarjenja. Nosilci našega gospodarstva, kmetijstvo, strojna in tekstilna industrija, bodo morali doseči hitrejši razvoj. Mislim, da bomo vso skrb morali posvetiti programiranju razvoja posameznih OZD in investicijam v razširitev in sanacijo posameznih panog gospodarstva. Letos tudi začnemo gradnjo novega mestnega jedra v Zalcu, kar bo velik prispevek k hitrejšemu razvoju trgovine in gostinstva. Na področju družbenih dejavnosti pa je 1975 leto, ko pričnemo uresničevati program, ki je bil sprejet na zadnjem referendumu. Veliko pa je nalog v zvezi z nadaljnjim razvojem krajevnih samouprave in interesnih skupnosti. Skratka, predvsem na področju poglobljanja samoupravnih odnosov. Naloge so. Pomembno je, da bomo k njihovi realizaciji pristopili akcijo, usklajeno ter enotno.

CELJE

MLADI VSEPOVSOD

Ze sam naslov naglašava uvodno misel iz referata predsednika občinske konference Zveze socialistične mladine Slovenije Celje, Metoda Trebičnika, ki je dejal, da morajo mladi bolj kot kdajkoli preiti v akcijo v vseh sredinah in se boriti za boljše samoupravne odnose. Prva seja občinske konference mladih je nakazala mnogo problemov, zlasti pomembna pa je ugotovitev, da je pred mladimi v bodoče mnogo dela in da se bodo morali sami angažirati, če bodo hoteli uspešno reševati probleme, ki jih ni malo.

Nova organiziranost Zveze socialistične mla-

dine omogoča vključevanje mladih v vse oblike dela, zlasti še pri samoupravnem odločanju. To pa hkrati pomeni, da bodo morali mladi izdelati natančne programe svojega dela, na katere se bo moč opreti kadarkoli. Seveda tudi programi ne bodo reševali položaja: mladi naj ne ostajajo sami, povezovati se morajo z vsemi družbeno političnimi organizacijami, odločno je treba odpraviti sleherni nezaželenost.

Na novo torišče dela pa je pokazala razprava, kjer so posamezni razpravalci ugotovili, da se bodo morali dosledno boriti za ustreznejšo štipendijsko

politiko, za boljše samoupravne odnose na srednjih ter drugih šolah, da bo treba urediti vprašanje idejnosti pouka, zlasti še na strokovnih šolah, mnogo pozornosti pa bo veljalo posvetiti informiranju mladih.

Mladi so razpravljali še o ljudski obrambi, delu mladih v delovnih organizacijah, o razvoju višjega šolstva v Celju in še o marsikaj. Seveda so se dotaknili tudi vloge mladih v delu krajevnih skupnosti. Za zaključek naj navedemo še misel enega izmed razpravalcev, ki je dejal, da mladi še vedno nimajo v družbi tiste vloge, ki jim že po ustavi pripada. M. STRASEK

ČESTITKE KARDELJU

Pionirji in taborniki iz Rogaške Slatine so ob no-voletnih praznikih obiska-li Edvarda Kardelja in njegovo soprogo Pepco, ki sta bila na zdravljenju v novem hotelu, jima vo-ščili sreče in zdravja in ju obdarili s svojimi iz-delki in z albumom slik o svoji dejavnosti. Na sliki: pionirka in tabornik iz-ročata darili tovarišu Kardelju in soprogi.

JOZE LIPNIK

PORABA

REPUBLIKE PO SVOJE

Eno leto ustavnih določb na področju uveljavljanja načela, da morajo delavci imeti vpliv na delitev in po-rabo celotnega dohodka, je za nami.

Tako kot navadno, je bilo potrebno tudi pri tem preiti vrsto izkušenj in odgovoriti na praktična vprašanja. De-lavci v združenem delu go-spodarstva in družbenih de-javnosti Celja so se lani med prvimi v Sloveniji spo-razumeli o programih dela, sredstvih, potrebnih za nji-hovo uresničitev ter sklenili za ta sredstva samoupravne sporazume.

Ze ob oceni teh prvih spo-razumevanj je bilo izpo-stavljeno, da bo potrebno sistem dograjevati in izpol-njevati, ko stopamo v dru-go leto oblikovanja vsebine in obsega dejavnosti, ki ob-likujejo osebnost in družbeni standard, je zato prav, da ocenimo, kaj smo dosegli in kaj nas v prihodnje še čaka.

Odbor podpisnikov družbe-nega dogovora v Celju je v skladu z njegovimi določili spremljal, kako izvajamo do-govorjene programe in fi-nančne načrte. Po devetih mesecih je ugotovil, da sa-moupravne interesne skupno-sti svoje programe dosledno uresničujejo, prav tako pa sta bila tudi priliv in pora-ba sredstev skladna s pla-nom. Hkrati s tem je skupaj s komisijo izvršnega sveta za družbene dejavnosti prišel s pripravi na sporazume-vanje v letu 1975. Preko skup-ščin samoupravnih interesnih skupnosti so bila potrjena programska izhodišča in os-nutki programov interesnih skupnosti za to leto. Ti pro-grami so pokazali, da je po-trebno znatno več, kakor jih bo, upoštevajoč resolucijo o družbeno-ekonomski politiki v SRS in Celju, po kateri naj skupna poraba zastaja za 10 % izpad rasti družbe-nega proizvoda, mogoče ure-

sniti. Zato je bilo potreb-no pristopiti k usklajevanju teh programov materialnim možnostim.

Usklajevanje je pokazalo, da še vedno niso razrešena vsa vprašanja, ki bi zagotav-ljala resnično neposredno možnost združenega dela pri oblikovanju načrtov dela. Iz stopa predvsem delitev inte-resnih skupnosti (izobraže-valne, kulturne, otroškega varstva, telesne kulture in so-cialnega skrbstva) pa je do-slej za republiške skupnosti (raziskovalna, izobraževalna, pokojninska in otroško var-stvo) znano le, za koliko naj bi porastla sredstva tem skup-nostim. Sistem dogovarjanja je torej že v izdelavi osnu-tkov programov pretrgan. Ti in pa upoštevajoč specifično situacijo v Celju, ko je po-rastel dohodek bolj o goseb-nih dohodkov, povzročila, da v okviru dovoljene porabe bolj poraste delež teh skup-nosti kakor pa občinskih, saj

bodo te lahko povečale po-rabo nad lansko dovoljeno le za okrog 10 %.

Takšna situacija še bolj kakor lani izpostavlja že ugotovljeno dejstvo — da še nimamo izdelanih primernih načinov solidarnosti na vseh področjih družbenih dejavno-sti. Solidarnost je doslej ste-kla le na področju izobra-ževanja, medtem ko na osta-lih področjih poteka le do-govarjanje o združevanju sredstev za skupne naloge. Nedoslednost v solidarnosti ima dve dimenziji. Prva je ta, da delovni ljudje še ved-no jasno ne vedo, kdaj s sredstvi, ki jih združujejo, financirajo določene potrebe v občini v celoti, kdaj sred-stva solidarnostno prelivajo, kdaj pa je potrebno, da jih dopolnjujejo iz solidarnosti. Na primer: medtem ko je mogoče na področju izobra-ževanja ob pokritju lastnih potreb solidarnostno zagoto-viti, da imajo tudi v nekat-

rih drugih občinah otroci enake pogoje, pa na področ-ju pokojninskega zavarovanja ostale občine v Sloveniji po-magajo zagotoviti pravice upokojencev v Celju. Po-manjkanje sistema kompletne solidarnosti se kaže zlasti na področju zdravstva. Zaradi nižjih poprečnih osebnih do-hodkov v regiji so morali la-ni delovni ljudje območja za-gotoviti več sredstev, da bi lahko imeli enako zdravstve-no varstvo kot ostali v Slo-veniji, ker je letos z družbe-nim dogovorom o skupni po-rabi za celo Slovenijo pred-lagana enaka prispevna stop-nja, bi zdravstvo regije ob-likovalo sredstva v enaki vi-sini kot lani. To pa seveda pomeni manj uslug, manj zdravstvenih pravic. Problem, ki ga bo mogoče rešiti le s solidarnostjo ali pa iz neto osebnih dohodkov. Ze prve razprave so pokazale, da dru-žbene dejavnosti v Celju tu-di v tem letu zelo odgovorno pristopajo k uresničevanju dogovorjenega načela o raz-bremenitvi gospodarstva in o večanju njene akumulativ-ne moči, zavedajoč se, da je le to pot k večjemu družbe-nemu standardu. Ob koncu januarja bodo objavile samo-upravne interesne skupnosti pregled realizacije programov in finančnih načrtov iz leta 1974 ter predlog programov in sredstev, potrebnih za nji-hovo uresničitev v tem letu. Delovni ljudje in občani bo-do na zborih delovnih ljudi o njih izrekli v svoje so-glasje ali nesoglasje. Z usta-novitvijo interesnih skupnosti na delegatski osnovi bi ste-klo tudi boljše informiranje o delu skupnosti, o čemer je bilo doslej izrečenih precej pripomb.

Naloga, ki stoji pred de-lovnimi ljudmi in občani, ni lahka. Potrebno se bo na-mreč opredeliti, katerim na-logam bo v tem letu ob pri-manjkovanju sredstev treba dati prednost. Nalog pa je veliko. V ospredju pa bodo nedvomno: ustvarjanje raz-mer za celodnevno šolo in izgradnjo tehniškega šolskega centra na področju izobra-ževanja, skrajševanje čakalne dobe v zdravstvu, nadaljeva-nje kulturne akcije, razvo-j množične telesne kulture, na-daljšnja izgradnja mest v vrt-cih in druge.

Letošnje leto pa bo tudi zahtevalo, da bodo v okviru interesnih skupnosti zaživel-ti takšni odnosi med združenim delom, kot jih predvideva ustava. Zato se bodo morali nosilci dejavnosti in člani interesnih skupnosti dobro organizirati.

MITJA PIPAN

OB ROBU POVEDALI BOMO

Seja sveta osmih občin celjskega območja. Razprava se je sukala okoli naziva tega združevanja. Ali naj bo svet osmih občin širšega celjskega območja, morda savinjskega območja in po-dobno.

Pa se je oglasil predsednik izvršnega sveta šentjurske občinske skupščine inž. Jože Bučar in v šali dejal:

»Predlagam, da še odloči-mo za svet osmih občin celjskega območja. Če pa bo kdo hotel zvedeti, kaj je to, mu bomo povedali, da sta tu tudi konjiška in velenjska občina...«

VITANJE

DELEGATI TKI

Tudi v OZD Tovarne kovinskih izdelkov Vita-nje šteje delegacija za skupščine samoupravnih interesnih skupnosti 10 članov. Delegati so: Rado Cesnik, Viktor Fijavž, Marta Gačnikar, Avgust Jakob, Vinko Jakob, An-ton Kovše, Peter Marguč, Ivan Novak, Anton No-mer, Milan Ošlak, Stefka Petaci in Jože Slemenjak. D. S.

KONJICE

DELEGATI KONGRADA

Delegacija OZD Kon-grad v Slovenskih Konji-cah, ki delegira delegate v skupščine samouprav-nih interesnih skupnosti, šteje 10 članov. Člani de-legacije so: Stanko Adam, Karl Bogatin, Franc Ho-bler, Vinko Javornik, Mir-ko Koljar, Janez Kočnik, Martin Obrovnik, Stani-slava Rebrnak, Miran Sirc in Jože Skrbšič.

T SALON

CELJE

REVIJA DOMAČIH

Celjska turistična zveza in Novi tednik — Radio Celje pripravlja revijo narodno zabavnih ansamblov, ki naj bi jo pripravili 3. julija tega leta na drsališču v Mestnem parku v Celju. Zaradi izrednega zanimanja za domačo zabavno glasbo, ter v želji, da tudi na našem območju spodbujamo kvaliteto te zvrsti glasbe, so se NT in RC ter turistična zveza s skupnimi močmi lotili organizacije takšne prireditve, ki naj bi po-stala tradicionalna.

Prireditve bodo imenovali: Revija domačih zabav-nih ansamblov. Med posameznimi nastopi ansamblov bodo vmes še druge zabavne točke, ki bodo že sedaj dale prireditvi bogatejšo obeležje. Ker pa je pogoj nastopajočim, to je domačim zabavnim ansamblom z širše celjske regije, da morajo nastopiti tudi s sklad-bo napisano na tematiko, ki se nanaša na Celje, nje-govo okolico ali na življenje delovnih ljudi na tem ob-močju, bo tudi to dalo posebno obeležje tej reviji. Pravzaprav bo že sedaj majhno odstopanje od naslo-va prireditve, saj bodo podeljene tri enake nagrade za najboljše melodije s tematiko na prej omenjena področja. Te melodije pa naj bi ocenjevala posebna komisija, ki bi kasneje dajala ansamblom tudi stro-kovne nasvete. Revija torej ne sme postati nekakšna kopija drugih festivalov in revij. To je torej začetek! Načrt organizatorjev pa je, da iz te prireditve nastane večdnevna tradicionalna turistična prireditve, ki bi zajemala več zvrsti glasbe in tudi več mest dogajanja. R. V.

M. Božič

TOZD IN KS — KAKO?

Nova ustava je odprla no-ve odnose med temeljnimi organizacijami združenega dela in krajevnimi skupnost-mi. Z njimi povezuje člove-ka na delovnem mestu, kjer ustvarja dohodek, z njego-vim življenjem v stanovanj-ski soseski, v krajevni skup-nosti. Hkrati s tem pa je odprla vprašanje, kolikšen naj bo delež ustvarjenega dohodka v temeljni organizaciji združenega dela, ki naj pripada krajevni skupnosti, da bo lahko za delavca, ki tu živi, uredila boljše živ-ljenjske pogoje, mu zagoto-vila najnujnejše komunalne usluge in podobno.

Gre torej za vprašanje, ka-ko zagotoviti sofinanciranje delovnih načrtov krajevnih skupnosti iz vrednosti delav-čevega presežnega dela, ne glede na to, v kateri skup-nosti delavec živi. Ali na območju, kjer je tudi nje-gova delovna organizacija ali kje drugje. Spletajo se torej dve niti, ki so lahko v mnogih primerih, zlasti pri večjih delovnih kolektivih, razpredene v deset in več krajevnih skupnosti v obči-ni, regiji, republiki in celo zunaj nje. In obratno. Ka-ko vse to uskladiti, povezati, da ne bo vsakdo reševal te odnose po svoje, pri nešte-tih vratih ipd.

Problem je torej nov. Prav tako njegovo reševanje. Sko-raj bi lahko rekli, da gre za sistemsko vprašanje, čeprav ima drugačne korenine in druge namene. Pa vendar, vprašanje je takšno, da za-hteva veliko usklajenost, vaj na regijskem območju,

če že ne v republiki in mor-da še čez.

V želji, da bi napravili ko-rak naprej in dosegli pogo-je za razpravo, je izvršni svet pri celjski občinski skupščini na predlog sveta osmih občin oziroma njego-ve pristojne komisije pripra-vil predlog o načinu združe-vanja sredstev v regiji za potrebe krajevnih skupnosti. Čeprav je v prvi fazi nale-tel na nekaj kritičnih pripomb, so ga na seji sveta osmih občin celjskega obmo-čja le usvojili. Drugačnega mnenja so bili le predstavi-niki žalske in šentjurske ob-čine. V končni razpravi je prevladalo spoznanje, da je boljše priti do skromnejših sredstev, kot z dolgotrajno razpravo zamuditi še to pri-ložnost.

Celjski predlog je namreč nakazal, da naj bi temeljne oziroma organizacije zdru-ženega dela nakazovale v zbir-ne račune občin po sto di-narjev za vsakega delavca. Predlog temelji na oceni re-alnega stanja in sposobnosti celjskih delovnih organizacij. Razumljivo je, da se pred-stavniki občin, kjer je dnev-na migracija v celjske de-lovne kolektive večja, s tem niso strinjali. Menili so, da je ta prispevek pre-majhen, preskromen. Zaste-vali so več. Ne kaže jim za-meriti.

Četudi ne mislimo zagovar-jati celjske pobude, ki ima kot rečeno svojo utemeljitev, je vendarle na dlan, da je predlog sprožil novo poglav-je v uresničevanju ustave, ki pa ne bo rešeno čez noč,

marveč bo tudi to dolgotraj-nejši proces, v katerem bo treba lomiti stara kopja, sta-ro miselnost in odpreti tudi v tem poglavju novo stran.

Na vsak način gre za vprašanje, kdaj bo delavec v re-snici sam odločal o delitvi teh sredstev? Ali bomo v praksi lahko že kmalu uve-ljavili pravilo, da bo ta de-lež prispevka za vsakega de-lavca enak, ne glede na to, kje živi ali v kraju sedeža delovne organizacije ali v drugi občini, regiji, republi-ki? Kdaj bodo krajevne skup-nosti sposobne predložiti te-melnim organizacijam zdru-ženega dela svoje delovne programe in tako utemeljiti zahtevke po prispevkih? In naprej — ali bo delitev tega ustvarjenega dohodka lahko upoštevala tudi specifičnost položaja regijskega središča, kjer nastopajo za določene službe in dejavnosti drugač-ne zahteve in potrebe? Skrat-ka, vprašanja, ki se pojavlja-jo sama od sebe že od vse-ga začetka. Nanje bo treba odgovoriti. Odgovore pa spremeniti v prakso, v takšno, da ne bo imel nihče občutka, da je za nekaj pri-krajsan na račun drugega.

In še nekaj, predvsem za boljše razumevanje celjske pobude. V celjski občini so se po oceni realnega stanja in zmožnosti gospodarstva odločili, da bodo letos s po-močjo združevanja sredstev začeli z gradnjo turistično rekreacijskega središča pod Golovcem in tehniškega šolskega centra. V obeh prime-rih, zlasti pa v primeru teh-niškega šolskega centra, gre

za območno naložbo in ne za nalogo, ki je samo potre-ba celjske občine. Spoznali so, da lahko gospodarstvo za te skupne potrebe odšte-je 1,2 odst. narodnega do-hodka. Po tem, že lani spre-jetem dogovoru, a žal ne povsem uresničenem, je prišla zahteva po sofinancira-nju krajevnih skupnosti. V Celju so se odločili, da za-radi tega ne bodo na novo obremenjevali gospodarstva, ker bi tega bremena niti ne zmogli. Zato bodo iz že predvidenih in dogovorjenih sredstev odšteli znesek po ključu (100 din za delavca) za potrebe krajevnih skup-nosti. Odločili so se torej za zmanjšanje že tako skrom-nega sklada za reševanje skupnih potreb.

Takšen je torej položaj za letos. Kakšen bo prihodnji, je težko reči. Na vsak način ga bo treba pravočasno o-ceniti, brez navora in tako, da bo ustrezal večini. Zato je svet osmih občin sprejel sklep, da naj bi problem proučila tudi skupnost slo-venskih občin in mu dala vsaj republiški pečat. Ne nazadnje pa je tudi komisi-ja za družbeno ekonomske odnose pri svetu osmih ob-čin celjskega območja dobila nalogo, da do jeseni pripra-vi nov predlog o združeva-nju sredstev za potrebe kra-jevnih skupnosti. Tako je tu-di v tem sklepu optimizem, oziroma težnja po iskanju najboljše rešitve odnosov med temeljnimi organizacijami združenega dela in kra-jevnimi skupnostmi.

POMENEK V TEHNOMERKATORJU

DELITEV BLAGA

Kakšna bodo pota letošnjega poslovanja in kakšen bo delež kolektiva k stabilizaciji gospodarstva? To sta bili vprašanji, ki smo ju postavili glavnemu direktorju trgovskega podjetja Tehnomercator v Celju, Stanku Selšku.

»Prizadevali si bomo, da bomo letos močno povečali realizacijo, in sicer tako v prodaji na veliko kot v prodaji na malo. Prizadevamo si razširitev poslovanja na veliko na celotno državo, še zlasti v beli tehniki, kemikalijah in steklu ter porcelanu. Hkrati s tem se je podjetje odločilo za prodor na zunanji trg. Izvoz bomo povečali predvsem v dežele v razvoju. Letos bomo prvič sodelovali tudi na sejmu v Libiji in sicer skupaj z osemnajstimi organizacijami združenega dela. Skupaj z njimi bomo združili ponudbo v teh deželah.

Na področju prodaje pa malo občutimo različne vplive, zlasti pa med drugim opažamo, da je izbira slabša, kot bi naj bila. Zato ni naključje, da bomo temu vprašanju posvetili največjo pozornost. In sicer tako, da bomo razširili asortiment blaga v vseh prodajalnah. Zato bomo tudi v uvozu blaga razširili izbor, prav tako bomo povečali in razširili nabavne poti po Jugoslaviji. Vrh tega predvidevamo, da bo tudi v okviru sestavljene organizacije združenega dela ponudba pestrejša. Razumljivo, saj bodo posamezne delovne organizacije težile k širši ponudbi blaga.

In še nekaj bi rad povedal v tej zvezi. V težnji, da bi dosegli čim boljše poslovne rezultate, nismo pozabili na na-

Stanko Selšek

šega človeka, na njegov standard. Tako bomo zagotovili dosti večja sredstva kot doslej za nakup stanovanj pa tudi za odobravanje posojil za adaptacije in izgradnjo novih. Predvidevamo ustreči okoli štiridesetim proslcem. Pri tem računamo na okoli deset ali morda nekaj več novih stanovanj, preostali pa naj bi dobili posojila za gradnjo ali adaptacije.

Mimo tega bomo zagotovili sredstva, ki jih nakazuje sindikalna lista. Pa tudi povečanje osebnih dohodkov bo šlo v korak z rezultati dela. In tako tudi po tej strani prihajamo do odgovora na vprašanje, zakaj si prizadevamo doseči večjo realizacijo od lanske. Da bi zadovoljili kupce in da bi zadovoljili naše delovne ljudi.

V ta okvir prizadevanj sodi tudi pobuda o razmejitvi poslovanja med našo delovno organizacijo in Kovinotehno. Gre namreč za dejstvo, da nudimo tako mi kot Kovinotehna v široki potrošnji več ali manj iste artikole. In še nekaj — ker sta se oba kolektiva razvijala hitro in močno, sta znana širom Jugoslavije tudi po tej strani. Ker pa smo sosedji in ker oba kolektiva koristita dru-

žbeno obratna sredstva, je razmejitev poslovanja nujna. Po dosedanjih razgovorih smo se odločili, da Tehnomercator obdrži belo tehniko, široko potrošnje elektro tehnične smeri, kemične izdelke, prav tako steklo in porcelan, medtem ko bomo pri nas počasi začeli opuščati posodo, ki jo bo v celoti prevzela Kovinotehna. Poleg tega bo ta kolektiv razvijal še v prihodnje izdelke črne in barvaste metalurgije, medtem ko bo v 1976. letu povsem opustil elektro tehnično smer. Ni pa samo to. Čaka nas še razmejitev v prodaji gradbenega materiala, zlasti kovinskih deli. Letos bo na tem področju še vse po starem, prihodnje leto pa bomo že uvedli popolno delitev. S to razmejitvijo bomo ustvarili dobre sosedske odnose in ugodne poslovne rezultate v okviru poslovnih skupnosti pri sestavljeni organizaciji združenega dela.

Možam reči, da smo glede poslovanja letos optimisti. To tudi zavoljo tega, ker so pogledi na takšno skupno reševanje vprašanj značilni tudi za naše okolje.

Kar se tiče stabilizacije pa moram reči, da smo v naši delovni organizaciji dali največji poudarek varčevanju. Če proti koncu lanskega leta, zlasti pa zdaj pri snovanju načrtov za letos, se je pokazala izredna samostojnost, odločnost in smelost vodstvenega kadra v temeljnih organizacijah združenega dela pri nas pa tudi vseh zaposlenih. Dinar je dobil svojo vrednost. Zato tudi nobenemu ni vseeno, kako ga trošimo. Tako smo med drugim v največjem TOZD pri nas, v prodaji na veliko, že proti koncu lanskega leta izdelali novo organizacijo dela, ki omogoča tekoče evidence in zato tudi nadzor nad stroški. Ker stroški tudi sicer hitro naraščajo brez našega vpliva, smo jih zavestno plansko znižali in se bomo za uresničitev tega sklepa tudi borili.

M. BOŽIČ

„DRAVINJSKI DOM“

VEČATI PROMET

Dravinjski dom v Slovenskih Konjicah je dobil v začetku januarja novega direktorja. Dosedanjšega direktorja Vlada Kukoviča, ki je odgovorno funkcijo odpovedal zaradi bolezni, je zamenjal Cveto Jančič, ki je bil doslej zaposlen v skladiščnem transportnem trgovinskem centru v Mariboru. Ob tej priložnosti smo ga zaprosili za razgovor o tem, kakšni so gospodarski načrti OZD Dravinjski dom za leto 1975.

C. Jančič: »V okviru razvoja naše občine je Dravinjski dom brez dvoma nosilec razvoja trgovske, gostinske in turistične dejavnosti. Takšen položaj želimo v kolektivu izkoristiti tudi glede na koncept SOZD trgovine, gostinstva, industrije in kmetijstva v Celju. Konec leta 1974 smo namreč tudi mi podpisali samoupravni sporazum o priključitvi k SOZD in seveda pričakujemo, da se bo položaj Dravinjskega doma znatno okrepil. No, to bi bila obenem tudi ena od nalog, ki jo bomo morali uresničiti v letu 1975. Omenil bi tudi, da sta se leta 1973 združili v OZD Dravinjski dom dve delovni organizaciji, in sicer trgovska organizacija Dravinjski dom in gostinsko podjetje Jelen. Trdim, da kljub času, ki je potekel od

Cveto Jančič

združitve, še ni izvedena reorganizacija družbenopolitičnih organizacij v OZD, čemur moramo v tem letu posvetiti večjo skrb. In končno: skladno z našimi nalogami se odpira še en problem, to je problem kadrov. Omenjena reorganizacija namreč odpira nova delovna mesta, predvsem vodilna, ki pa bi bistveno prispevala k izpolnitvi zadanih nalog. Zato moramo tudi kadrovske vprašanje rešiti.

D. S.

Kako boste gospodarili v letu 1975?

C. Jančič: »Če razčlenim strukturo prometa ki ga kupuje in prodaja naša organizacija združenega dela, lahko ugotovimo, da ta struktura ne omogoča širšega razvoja podjetja, to je predvsem zaradi nizke akumulativnosti. Če se ozremo nekaj let nazaj, lahko vidimo, da je delovna organizacija obnovila le nekaj manjših lokalov, večjih naložb pa ni bila zmožna. Tako je prišlo do velikega razkoraka med našo delovno organizacijo in ostalimi proizvodnimi organizacijami v občini. In lahko zatrdim, da je ta razkorak iz leta v leto večji. Eden od bistvenih premikov, ki ga bomo s tem v zvezi izpeljali v tem letu, je ta, da bomo močno povečali promet blaga in tako poiskali eno možnih poti za večje ustvarjanje dohodka. Družbeni dogovor o razporejanju dohodka in osebnih dohodkov namreč postavljajo osebne dohodke v odvisnost od ustvarjenega dohodka. To pa pomeni — če bomo hoteli zagotoviti srednjo kategorijo osebnih dohodkov našim delavcem, bomo morali nujno povečati ostanek dohodka. Upam, da bomo zadane naloge s skupnimi močmi ugodno izpeljali.

ELEKTRIKA ŠE DRAŽJA

Če bi ljudje vedeli, kako dragocena je električna energija, bi z njo ravnali mnogo varčneje. Ob nizkem vodostaju naših rek je takšno splošno mnenje — vendar resnično — postalo še aktualnejše. Še huje je tam, kjer je vse normalno odvijanje življenja popolnoma odvisno od elektrike. Zanimiv je podatek, da v ZDA porabijo za »air-condition« toliko elektrike v letu dni, kot jo v enakem obdobju porabi vsa ogromna Kitajska. Zavest o dragocenosti električne napeljave bi morala prodreti do vsakega posameznika, tako v gospodinjstvu — nepotrebno prižgane luči itd. — kot v industriji, kjer nepotrebno vključeni merilni instrumenti »požrejo« ogromne količine. Po nekaterih podatkih dela samo za kuhanje »otvezne kaviče« v Jugoslaviji čela elektrarna.

Zadnje vesti o redukciji so nas napotile k direktorju Elektra Celje, BORISU BOŽIČU.

»Kakšna je trenutna oskrba

z električno energijo in ali so predvidene obširnejše redukcije?»

»Da je proizvodnja električne energije manjša, je vzrok predvsem v nizkem vodostaju. Če se stanje ne bo spremenilo, je povsem možna uvedba kakšnih redukcij, čeprav te po elektroenergetski bilanci za leto 1975 niso predvidene.

V tem primeru bo omejena uporaba najprej direktnim odjemalcem — železarnam, tovarni dušika Ruše in Kidričevemu — ki predstavljajo tretjino odzema v Sloveniji. Dež lahko popravi trenutni vodostaj, medtem ko bo sneg pripravil zalogo za spomlad in poletje.

»Kje so osnovni vzroki porazitve elektrike za 40 odstotkov?»

»Cene električne energije so bile vsa leta prenizke. Elektrogospodarstvo lahko pokriva le potrebe enostavne reprodukcije. V Sloveniji smo zabeležili 40 starih milijard izgube. Zato so bili potrebni ukrepi republiške interesno

skupnosti, da bi zagotovili normalne možnosti delovanja. Razvila se je široka razprava v ekonomskem položaju in strukturi cene. Predlog povišanja — samo za pokrivanje stroškov enostavne reprodukcije — je bil 68 %. Po ponovnih izračunih in razpravah so bili doseženi določeni kompromisi. Predloga sta bila za 50,7 % povišano ceno (s povečano stopnjo amortizacije) ali za 46,6 % (brez povišane stopnje). Končna odločitev je bila višja cena za 40 %, s tem, da bo prvi periodični obračun pokazal, ali so potrebne korekcije. Zelo malo pa je seveda verjetno, da bi bili popravki izvršeni navzdol.

In še nekoliko bolj laična obrazložitev nove cene električne energije. Znano je, da na ceno — prejšnjo — plačujemo 40-odstotni energetski prispevek. Teh 40 % bomo sedaj plačevali na novo ceno elektrike, tako da gre v resnici še za večje povišanje.

MILAN SENČAR

SALON

MINERVA

„POTUJOČA“ TOVARNA

Strokovnjaki Minerve iz Zabukovice so dosegli uspeh, ki je za naše razmere skoraj brez primere. Po dveh letih raziskovalnega, projektantskega in konstruktorskega dela so pred tedni predali namenu novo tovarno, ki je v celoti plod lastnih izboljšav, konstrukcij in tehnoloških rešitev. Vrh vsega pa je nova tovarna še »potujoča«. Da, prav ste prebrali, v Minervi so izgradili tovarno, ki je nameščena v dveh kontejnerjih, s tem pa je tudi mogoče, da jo prestavljajo na teren, kjer je pač najbolj potrebna.

In zakaj je to tako pomembno? Ne smemo pozabiti na to, da se je človek v zadnjih letih močno zavedel nevarnosti, ki mu pretja zaradi onesnaženega okolja. In če želimo naravo bolj varovati in jo čistiti, je treba poleg zračnih filtrov izpopolniti tudi kanalizacijske, namakalne, drenažne, kolektorske in kdo ve kakšne na-

prave še. Vse od teh, zemeljskih, čistilnih naprav pa potrebujejo za svoje delovanje cevi. In cev je zato izredno pomembna. Vsi vemo, da se cev najlažje poškoduje ali uniči na spojih — živih.

Prednost nove Minervine tovarne je tudi v tem, da naredi vse cevi na terenu, kjer so potrebne. Tako jih ni treba zaradi transporta žagati in kasneje spajati. S potujočo tovarno lahko pridejo delavci Minerve kamorkoli, kjer je njihovo delo potrebno. Kontejnerja, v katerih je tovarna, namreč lahko prepeljejo s tovornjaki, železnico ali ladjami.

Ne bo napak, če povemo še nekaj podatkov o novi tovarni Minerve. Potujoča tovarna ima zmogljivost kot celotna Minerva leta 1973, le da vso proizvodnjo v izmenah lahko opravi osem delavcev, prej pa je bilo potrebnih 28.

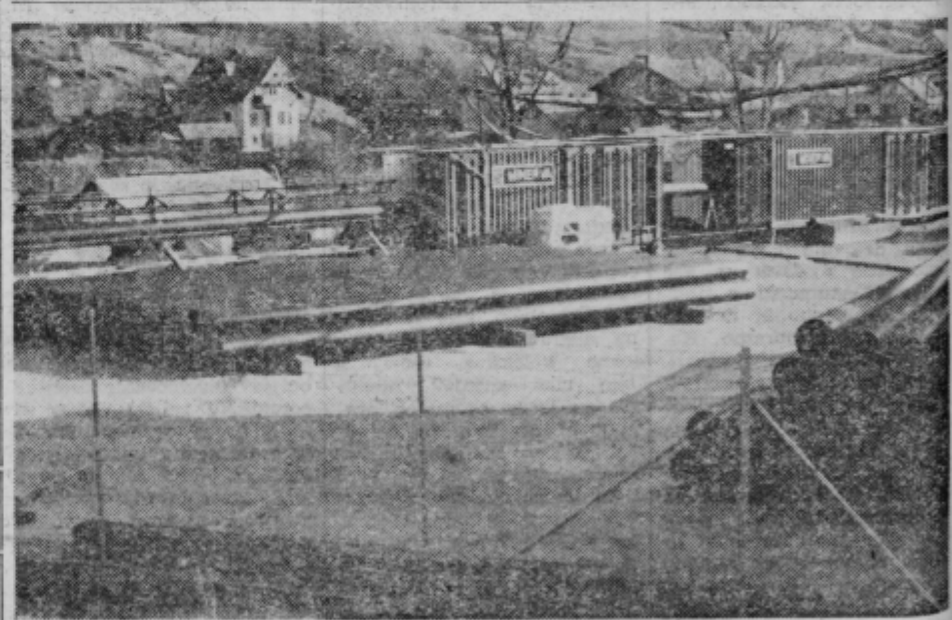
V času, ko se borimo za večanje storilnosti, so taki dosežki še kako vzpodbudni.

Minervina potujoča tovarna je edinstvena tovrstna tovarna v celotni srednji in zahodni Evropi. Podobne »premakljive« tovarne, ki pa so mnogo manj mobilne, poznajo le še v Skandinaviji, kjer so s takšnimi projekti tudi pričeli.

Za primer povejmo le še to, da so Minervi ponudili Norvežanji izgradnjo željene potujoče tovarne. V Minervi so se raje odločili za samostojen projekt in s tem prihranili. Norveški projekt bi jih namreč stal natančno desetkrat več, kot njihov lasten, ki vrh vsega le še spodbuja razmišljanja za nadaljnje tehnološke raziskave in izboljšave ter iskanja inovacij.

Vsekakor gre za izjemen uspeh Minervinega delovnega kolektiva.

Branko Stamejčić

Minervina potujoča tovarna

REČICA OB SAVINJI NI STIKOV

Krajevna skupnost Rečica ob Savinji obsega veliko območje, osnovna organizacija ZK pa je maloštevilna. Zakaj je tako in kako delajo komunisti, o tem je govoril Alojz Bastl, sekretar OO ZKS Rečica ob Savinji.

V kakšnih razmerah dela osnovna organizacija zveze komunistov Rečica ob Savinji? »Naša organizacija je po številu članov ZK sorazmerno majhna. Delujemo namreč v okolju, ki je po svoji gospodarski usmerjenosti izrazito kmetijsko, znano pa je, da je navzočnost kmetov med komunisti dokaj redka. Poleg tega je precej komunistov s tega področja povezanih v osnovne organizacije tam, kjer so zaposleni. Naša organizacija povezuje v glavnem le tiste komuniste, ki niso vključeni v svojih delovnih organizacijah ter komuniste upokojece.«

Kako se to čuti pri delu? »Prej našete okoliščine imajo precejšen vpliv tudi na samo aktivnost komunistov v naši osnovni organizaciji, v krajevni skupnosti ter na možnost povezave s terenom. Dogaja se da ne najdemo vselej pravih stikov s problematiko krajevnih skupnosti, kakor tudi to, da se nam krajevena problematika odmika, bolj kot bi se smela. Premalo se povežemo tudi s tistimi komunisti z našega terena, ki so vključeni v organizacijah združenega dela, čeprav bi bila taka povezanost čisto krat zelo potrebna in zaželena. Številčnost naše organizacije se je skrčila skoraj na polovico, ko smo pred dvema letoma poosttrili obveznost do organizacije, zlasti glede aktivnosti, obiskov na sestankih in plačevanja članarine. Tedaj smo izločili iz

Alojz Bastl

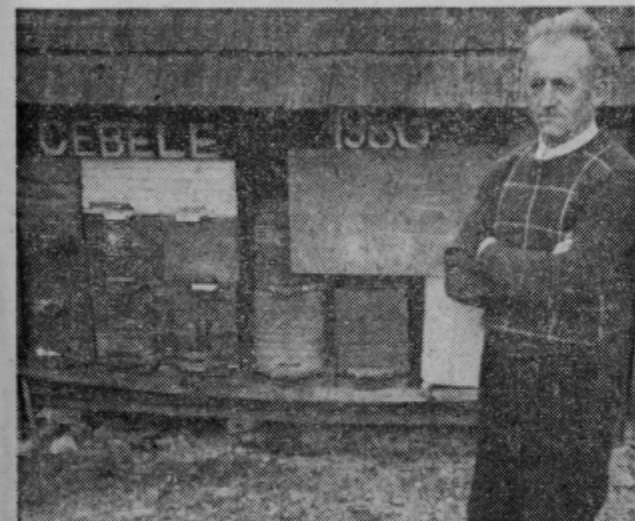
organizacije vse tiste člane, ki niso imeli pravičnega odnosa do skupnih nalog, ki so se izmikali obveznostim in sploh zavirali delo ostalih komunistov v osnovni organizaciji. Po vsem tem je ostalo v organizaciji le še 12 članov od prejšnjih 20. Prizadevamo si za sprejemanje novih članov. Na našem terenu se v tem oziru močno odraža struktura prebivalstva in pa dejstvo, da se novi člani vključujejo v OO ZKS v organizacijah združenega dela.«

Ali se že čuti samoupravna preobrazba krajevnih skupnosti? »Vsekakor. Vendar moram povedati, da je nova podoba krajevnih skupnosti še v mnogočem nejasna, zlasti kar zadeva financiranje. Modelov nove organizacije ni in je tudi prav da jih ni. Nova organizacija krajevnih skupnosti bi morala biti specifična v vsakih razmerah, kajti edino tako bo lahko postala tudi vsebinska. Tu niso potrebne nobene šablone.«

LIZA PODPEČAN

JERNEJ

„ŠTEMPIHARJEV“ POTOMEC

Petelinškov Jože, sin najstarejše krajanke, jih šteje danes že 60. Daleč nazaj segajo njegovi spomini. V tiste čase, ko je ded Valentin kopal »štempihe« in vodnjake po celem kraju. Pravijo, da ga ni v kraju, ki ne bi bil njegovo delo. Čez 100 jih je naredil in pri kopanju ni bila nobena globlina pregloboka. In kako jih je zidal? Brez malte — le s kamenjem in ilom.

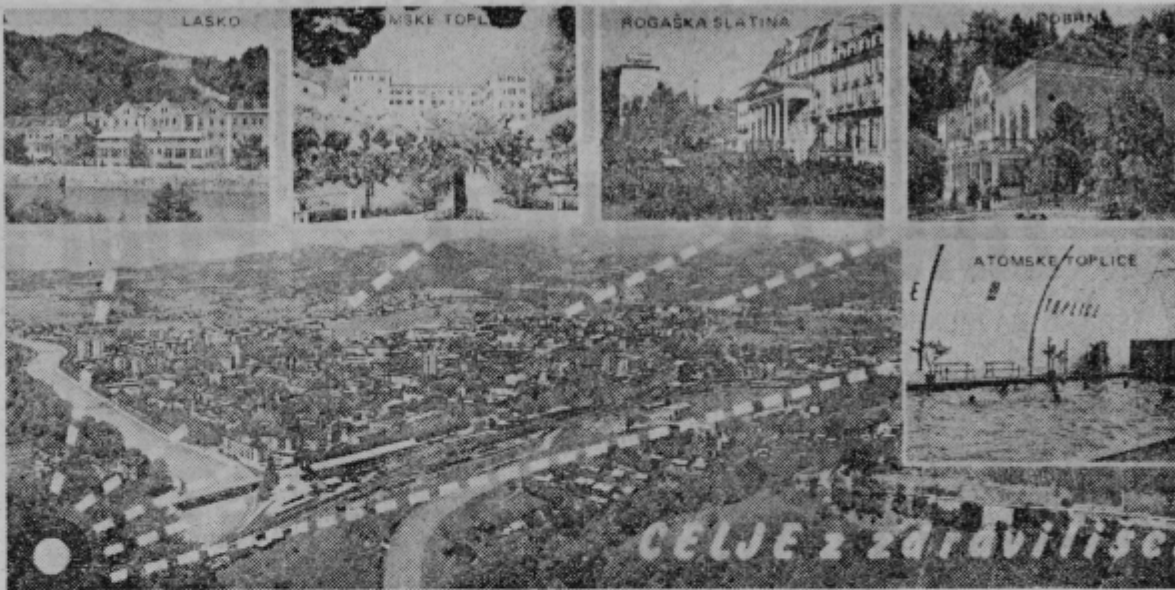
Tudi čebelarstva je Jožeta naučil ded Valentin in kasneje še oče, ki mu je povedal tudi, da je zdravo, če te kdaj popikajo čebele in da se čebeljega pika ni bati.

Do 20 kg medu pojedjo pri Petelinškovih na leto. Je v tem skrivnostnost dolgega življenja?

Jožeta Petelinška delovna leta v Impolu (čez 20 let jih je bilo) niso prizadela. Tudi vojna ne, ko je moral v tuji uniformi prekorakati pol Evrope.

Danes jih ne kaže več kot 45. Le to pravi, da mu je včasih dolgčas po delu, saj človek mora delati. In če dela ni, si ga je pač treba najti: pri živini, sadju ali čebelah... B.S.

TURIZEM

Fotolikov dokaz — v zalogi so tudi razglednice velikega formata. Zal samo v zalogi, ne pa v prodaji...

POMENEK O TURISTIČNI RAZGLEDNICI

LAHKO BI NAREDILI VEČ

»Najprej pojasnilo glede na mnenje predstavnice turističnega urada v Celju, da pri nas nimamo turističnih razglednic velikega formata,« je besedo povzel direktor Fotolika, Zdravko Vidmar, ko je pomenek stekel o mestu in vlogi turistične razglednice.

»Takšne razglednice imamo v zalogi. Samo celjskih je šest različnih. Krivda, da jih ni na trgu, tiči torej drugje, ne pri nas.«

Celjski Fotolik se je razvil v izredno močnega založnika turistične razglednice. Čeprav za iskanje njegovega mesta na jakostni letvici ni časa, je vendarle na dlani, da sodi v sam vrh. To dokazuje tudi delokrog, saj »upokrivaj« vso Slovenijo, zatem Hrvaško Zagorje, del Istre, Hrvaško Primorje do Crikvenice, del Podravine... Fotolikov arhiv turističnih razglednic obsega okoli 1.800 posnetkov najrazličnejših krajev, mest... Samo lani so izdali okoli 450 novih turističnih razglednic v nakladi okoli tri milijone komadov. In če k temu dodamo še ponatise, potem sta obseg dela, njegova pestrost razumljivejša.

»Moram povedati, da smo v založbi turističnih razglednic našli hvaležnega partnerja v cinkarni. V tem primeru ne gre samo za čisto poslovno sodelovanje, marveč za dosti več. Tiskanje teh razglednic in vse delo okoli priprav na to grafično storitev služi kolektivu cinkarne tudi za testiranje lastnih materialov.«

Delo okoli turističnih razglednic ni lahko. Ne zahteva samo izostreni poslovni posluš, marveč tudi dobro oko, okus in še marsikaj. Turistična razglednica je vsekakor tisti izdelek, ki je najbolj na »udar« javne kritike, pravzaprav slehernega človeka, ki jo kupuje.

»Poseben problem takšne razglednice je njena časovna vrednost. Panoramski posnetki mnogih mest, med njimi sta vsekakor tudi Celje in Velenje, zastarijo v kratkem času. Tudi po letu dni. Tako se

mnogi posnetki takih mest sploh ne amortizirajo. Zato moramo paziti, da ne nudimo potrošniku zastaralih razglednic.

In naprej. Večina ali vsi posnetki so odvisni tudi od vremenskih pogojev. Lahko bi našteval primere, ko smo nekajkrat zaman hodili v različne kraje ali na območja, ker v času obiska nismo ujeli primerneга vremena, svetlobe in drugega.«

Fotolik se v glavnem samostojno pojavlja kot založnik turističnih razglednic. Poleg tega ima pogodbe z mnogimi organizacijami o izdajanju razglednic. Vsako razglednico natisnejo v najmanj 6.000 izvodih. Po navadi tiskajo več kot znaša naročilo. Tako zaloga takšne razglednice bremeni njihov kolektiv.

»Četudi je turistična razglednica dovolj razširjena, se mi zdi, da bi lahko bila še bolj. Ne govorim tega zaradi ekonomskega uspeha, kajti ta je izredno majhen. Govorim zaradi turistične propagande naših krajev. Menim, da bi lahko v večini, če že ne v vseh primerih združili prodajo razglednic z vstopnino v muzeje, za obiske drugih znamenitosti in podobno. Lep primer takšne povezave razglednice z vstopnino so Stubičke Toplice. Tako bi povečali naklado, dosegli ugodnejšo ceno in na koncu koncev, kar pa je najvažnejše, odprli tej razglednici širšo pot in povečali turistično propagando. Prav zato menim, da bi morali biti naše sodelovanje s turističnimi organizacijami, zlasti s Celjsko turistično zvezo, dobro. Se zlasti bi morali okrečiti skupno delo s kulturnimi ustanovami in interesnimi skupnostmi za to področje. Tu so možnosti za razširitev razglednice, ki bi hkrati propagirala naše kulturne spomenike, še izredne.«

MB

MAKS LESKOVAR

Maks Leskovar ne sodi med najbolj ali zelo znane občane konjiške občine. Bolj kot ne ga poznajo le v Jerneju in v okolici, torej tam, kjer že vrsto let vpliva znanje v otroške glave in deluje

v vseh organizacijah v kraju. Toda prav zato sodi Maks Leskovar med tiste občane, ki so zaradi svojega dela dragoceni, nepogrešljivi.

Rodil se je v majhni vasi Caderm pri Oplotnici. 56 let je že tega, kar je privekal na svet v družini majhnega kmeta. Njegova mladost je bila takšna, kot je mladost vseh kmečkih sinov. Veliko dela na polju, doma, na pašah. In ob vsem tem delu veliko lepega, igrivega, zanimivega...

V slabih razmerah tedanje Jugoslavije prehod od otroštva v zrelost ni bil težak. Tudi izbira poklica ni bila težka. Tako malo je bilo poklicev, za katere si se lahko odločil. Maks Leskovar je želel postati zdravnik. Sanje so ostale neuresničene, izpolnila pa se je velika želja — pomagati drugim, pomagati iz teme neznanja. Postal je učitelj in prva zaposlitev je bila v Makolah, kjer je služboval do leta 1950. Ni treba posebej opisovati

slabih razmer v šolstvu tedaj. Kadrovska stiska je silila v nenehno garanje, učenje, aktivnost med krajani, pa spet učenje...

Drugo službo je Maks Leskovar dobil v Gorelju na Pohorju. V tej šoli, kjer je ostal štiri leta, so štirje učitelji skrbeli za znanje 250 otrok. Tudi tu ni ostalo zgolj pri učiteljevanju. Učitelj na vasi je moral biti nosilec vsega dela. Sledile so si akcije, funkcije. Bil je povsod, kjer so potrebovali koga za delo ali pomoč. 1954. leta je dobil Maks Leskovar mesto upravitelja na šoli v Jerneju. Tu je ostal kot učitelj, upravitelj in eden najbolj gorečih vaških aktivistov. Učiteljevanju in upraviteljstvu so se pridružile funkcije sekretarja krajevnih organizacij SZDL, tajnika prosvetnega društva, tajnika in blagajnika krajevnih skupnosti.

Sele po šolski reformi je nekoliko lažje zadihal. Jernejska osnovna šola je postala podružnica loške

OBRAZI

in v štirih razredih je bilo lažje učiti.

In kaj pravi o svoji življenjski poti sam?

»Zadovoljen sem, kljub težkim letom in hudemu delu. Pomagala mi je zavest, da pomagam otrokom k luči znanja, ki jih usposablja za življenje. Če bi še enkrat izbral, bi vnovič izbral poklic učitelja. Ko vidim te ukaželjne glavice, pozabim na vse težave. V vasi, kakršna je Jernej, smo učitelji sicer zapostavljeni. Nima mo toliko kulturnih in ne drugih dobrin, kot učitelji v mestih. Tu moramo biti učitelji vse! Agitatorji, prosvetljevalci, učitelji, družbenopolitični delavci in aktivisti... Ob vsem tem pa še otepamo težave z zaostalostjo krajev, ki pogosto povzročajo nerazumevanje staršev za šolanje otrok. Učitelj biti je težko. Težko, a lepo.«

BRANKO STAMEJCIC

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

SINDIKATI V KLIMI

ZDAJ ZAČNEMO

FRANC ZAVRŠNIK je predsednik konference osnovnih organizacij sindikata v Klimi. Pravi, da je v preteklem letu sindikat veliko in uspešno delal, čeprav je čelo pravilno zaživel šele po kongresu sindikatov. Čaka jih cel kup novih in zahtevnih nalog, ki bi jih radi dobro uresničili.

Kako ocenjujete delo sindikata v vašem podjetju in čemu ste v preteklem letu dali prednost?

»Lahko rečem, da se je prisotnost sindikata povsod čutila. Največ pozornosti pa smo posvetili novi organizaciji sindikata, volitvam delegacij v zbor združenega dela in volitvam delegacij v samoupravne interesne skupnosti. Posebno skrb pa smo posvetili dvigu osebnih dohodkov, še posebno tedaj, ko so nastopile podražitve nekaterih živil.

Bi lahko opisali delo sindikata pred kongresom in po njem?

Predkongresno delo je bilo pri nas zelo razgibano, saj smo imeli v vseh osnovnih organizacijah člane sestanke, na katerih smo obravnavali statutarni dogovor in osnutke sklepov za 8. kongres. Na teh sestankih je bila udeležba zelo dobra in lahko trdim, da je bila večina delavcev seznanjena z dokumenti 8. kongresa sindikatov. Pokongresna aktivnost pa se bo šele začela, in sicer z občinskimi zbori, na katerih bomo sklepe vnesli v delovne programe.

Čeprav še niste organi-

zirali sindikalnih občnih zborov, vendar že verjetno lahko poveste, kakšno bo vaše prihodnje delo. Izvršni odbori osnovnih organizacij so že začeli s tehničnimi in kadrovskimi pripravi, tako da bodo občni zbori do roka vsekakor izvedeni. V programu dela, mislim, da bomo vnesti vse sklepe 8. kongresa in težiti za tem, da jih bomo tudi uresničili.

Poglejva še na drugo področje dela sindikata v vašem kolektivu. Kako imate pri vas urejeno družbeno prehrano?

Prehrano imamo organizirano v samopostrežni restavraciji v Gaberju, kjer dobijo delavci topel obrok. Vendar pa imamo

težave s časom, kajti v samopostrežni je prav ta čas največja gneča, delavci pa se morajo pravočasno vrniti na delo. Iz tega vzroka ne malica precejšnje število delavcev.

Kako ste si organizirali rekreacijo?

Masovna rekreacija, moram, žal, reči, ni najboljša. Sicer sodelujemo na sindikalnih igrah, udeležili smo se tudi akcije »vsi na kolo za zdravo telo«, posamezniki se ukvarjajo tudi s trim rekreacijo. Mislim, da bomo morali za oddih in rekreacijo naših delavcev narediti še več. Na koncu pa bi rad povedal še nekaj. Veliko govorimo o kulturi, ki jo je treba približati delavcu. Prav tu pa pri nas večkrat nastopijo težave. V sindikatu kupimo karte za kakšno od gledaliških predstav, jih razdelimo med ljudi, ki sicer karte vzamejo, na predstavu pa potem ne gredo, vsaj velika večina ne. Ne vem, čemu je pripisati tako slab odziv: ali nezainteresiranosti našega delavca in člana kolektiva ali prezahtevnemu gledališkemu repertoarju.

Tekst in foto: MATEJA PODJED

SIS

PODPIS FEBRUARJA

Pred delegati samoupravnih interesnih skupnosti so pomembne naloge. Najpomembnejše so brez dvoma priprave na sporazumevanje in poznejše skrb, da se bo vse dogovorjeno tudi uresničilo. Programi morajo biti podpisani do kraja februarja. Rok je torej kratek, tako da že sedaj v času priprav v številnih delovnih sredinah opozarjajo, da delo ne bo opravljeno tako temeljito, kot želimo. Da bi se temu izognili ter istočasno spoštovali dogovorjene roke, so se v Celju na komisiji za družbene dejavnosti dogovorili, kako bi spremljanje sporazumevanja in odločanja v delovnih organizacijah olajšali, tako da ne bi bile okrnjene samoupravne pravice delavcev v združenem delu.

Tako bodo najprej tudi to pot poslali skupno gradivo vseh interesnih skupnosti za drugo sejo. Namesto deset kuvert bo prišla v delovno organizacijo ena! Vseh TOZD-ov je v Celju 450. Dogovorili so se tudi, da bosta v kuverti dva izvoda vsakega gradiva. Ena za vodjo, druga za tistega, ki se je že na prvi seji delegacije opredelil za določeno delovno področje. Tako bo imela delegacija tudi tokrat eno daljšo sejo, na kateri bodo delegati zavzeli določena stališča o obravnavanih

problemih, ki jih bo na skupščini interesnih skupnosti kasneje posredoval pooblaščen delegat.

Drugo, kar so se dogovorili, je metodologija gradiva. Za lažje razumevanje bo gradivo posredovano po dogovorjenih poglavjih. S tem ne bodo pridobili samo na razumljivosti in preglednosti ampak bodo delegati lažje primerjali in usklajevali. V zvezi s tem moramo še zapisati, da bodo gradiva po obsegu največ petstranska (za 10 skupnosti je to še vedno 50 strani!) in da morajo biti napisana razumljivo in brez vsakih okrasnih pridevkov.

In tretje. V Celju so že lani izvedli uspešno usposabljanje delegatov za zbornice občinskih skupščin.

Podobno akcijo morata izvesti SZDL in sindikati takoj tudi za delegate interesnih skupnosti. Nova delegatska fronta, ki čaka na usposabljanje, šteje v Celju kar 2130 delavcev. Zanimiv in koristen predlog izobraževanja delegatov smo slišali na seji izobraževalne skupnosti, ko so poudarili, da bi radi ob teoretičnih spoznanjih videli tudi redno delo šole. Torej pouk. Podobna praktična spoznanja bi veljalo izkoristiti kar pri vseh interesnih skupnostih, saj b tako delegati — zlasti zbor uporabnikov in teh je največ — veliko bolj kvalificirano in aktivno sodelovali pri obravnavi vprašanih, ki bodo na gnevnih rednih skupščin ali komisij. JOZE ZUPANČIČ

CELJE: SKUPNOST SOCIALNEGA VARSTVA

V Celju je bil pred kratkim ustanovljen iniciativni odbor za ustanovitev skupnosti socialnega varstva. Sestavljali jo bodo delegati, ki jih bodo delegirali iz šestih samoupravnih interesnih skupnosti in sicer: iz skupnosti otroškega varstva, iz skupnosti socialnega skrbstva, iz skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja, iz izobraževalne skupnosti, iz skupnosti zdravstvenega varstva in iz stanovanjske skupnosti. Ker imajo vse našete skupnosti enotno nalogo — skrb za socialno varnost občanov, se bo ustanovila še skupnost socialnega varstva, ki bo imela povezovalno nalogo. Delegati skupnosti socialnega varstva bodo prisotni na tistih zasedanjih občinske skupščine, kjer bodo razpravljali o socialni problematiki. Z. S.

IZ DELA IS:

ŠENTJUR: OD IDEJ K URESNIČEVANJEM

Izvršni svet v Sentjurju si je za to leto zadal veliko dela. Program pa je izoblikoval na preteklih dveh sejah izvršnega sveta, kjer so obravnavali družbeni dogovor o temeljnih načelih in splošnih obveznostih udeležencev pri usklajevanju in izvajanju družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov na področju razporejanja dohodka in delitve sredstev za osebni dohodek ter na področju splošne in skupne porabe. Obravnavali pa so še družbeni dogovor o nekaterih drugih premikih, o gibanju, obsegu in strukturi skupne porabe v letu 1975 na nivoju republike in občine. To pomeni usklajevanje splošne in skupne porabe v skladu z resolucijo družbeno-ekonomskega razvoja SR Slovenije.

Poseben predmet razprav na sejah izvršnega sveta pa je bilo financiranje krajevnih skupnosti v skladu z novo ustavo. Na svojih sejah je izvršni svet obravnaval razvojni program občine

Sentjur in pri tem ugotovil, da je pot od idej do izvršitve programa dela predolga in da bo zato treba v bodoče za te cilje več napraviti. Izvršni svet pripravlja tudi resolucijo o družbeno-ekonomskem razvoju občine za to leto. M. P.

CELJE: ZA ČISTO MESTO

Resolucija o družbeno ekonomski politiki in razvoju celjske občine v letošnjem letu je dobila končno obliko in vsebino in tako je po predlogu izvršnega sveta pripravljena na razpravo in sprejem na seji delegatov vseh treh zborov celjske občinske skupščine.

Osnutek resolucije je dobil v javni razpravi precejšen odmev. Zato ni naključje, da je prišlo več kot štideset spreminjalnih predlogov. Večina

je izvršni svet upošteval.

Tudi končni predlog za razpravo in sprejem temelji na povečani stopnji rasti gospodarskega razvoja, na večjem izvozu itd. Značilna je pobuda o boljšem gospodarjenju z družbenimi sredstvi. Resolucija se nadalje zavzema za pospešeno graditev stanovanj. Še več! To nalogo celo povečuje od dosedanjih 500 na 600 stanovanj letos. V tej zvezi je tudi pobuda za zgraditev samskega doma s 500 ležišči. Gre za projekt, ki bi po dosedanjem izračunu zahteval okoli 5,6 milijard starh dinarjev in ki naj bi bil zgrajen prihodnje leto do balkanskih atletskih iger. Z njegovo pomočjo bi namreč lahko rešili stanovanjsko stisko v mestu. Lokacija zanj je zaenkrat še vprašljiva.

Resolucija omenja tudi graditev novega hotela na Dobrni. Dobrna ta objekt več kot potrebuje, nereseno, pa je zaenkrat še vprašanje financiranja. Po vsem tem se zdi, da bo graditev hotela s kopalnim bazenom, kegljiščem in drugimi ustreznimi prostori, ki sodijo v B kategorijo, vezana na etapno realizacijo. Sicer pa stoji pred celjskim goštinštvom naloga v zvezi z gradnjo samopostrežne restavracije.

Pomembne investicije so nakazane tudi na gospodarskem področju. To velja tako za turizmo kot za kmetarstvo. Kot za tovarno traktorjev v storiskih zvezah, za kmetarstvo opremo in Ljubecni, za žvepieno kmetijo pri Cinkarni itd. Cinkarna je namreč že predložila izvršnemu svetu svoj investicijski program, duplirjen z vsem potrebnimi podatki in dokazili, ki med drugim zadevajo tudi onesnaževanje okolja. Kot je znano, so pristojni organi dali soglasje k temu programu z zahtevo, da bo investitor v celoti upošteval namestitve čistilnih naprav. Sicer pa bosta izvršni svet in pozneje skupščina še razpravljala o tem programu.

Izvršni svet je tudi na zadnji seji razpravljal o čistoči in urejenosti mesta in znova izrekel nezaupnico vsem, ki se ukvarjajo s temi deli. Sicer pa se bo lotil šroko zasnovane in organizirane družbene akcije, ki naj bi dala svoj delež k večji čistoči, boljši urejenosti naselij in podobno. To tudi zaradi nekaterih predvidenih posebnosti letos in prihodnje leto v Celju. Celje si ne more in ne sme privoščiti, da bi sprelo številne goste takšno kot je danes.

MB

ZDRAVSTVO

REGIJSKO POVEZANI

V Celju je bila prejšnji teden ustanovljena regionalna skupnost zdravstva. Za njenega predsednika pa je bil imenovan Stane Senčar. K samoupravnemu sporazumu je pristopilo osem občin, ki so se istočasno odločile tudi za pristop k skupnosti SRS. Delegati so zelo kritično spregovorili o programu dolgoročnega razvoja regionalnega in republiškega zdravstva, odločitve o programu pa bodo še sledile.

Regionalna zdravstvena skupnost je sprejela tudi svoj program dela, pri čemer je potrdila doseda-

nje delo in usmerila vse sile v integracijo zdravstvenega dela. Pri tem se je izrazilo tudi mnenje, da je zdravstvena politika sestavni del naporov celotne politike, pri čemer moramo izhajati iz delovnega človeka. Na prvem mestu pa mora biti solidarnost, je poudaril novozvoljeni predsednik regionalne zdravstvene skupnosti Stane Senčar.

Delegati regionalne zdravstvene skupnosti so se zadržali še ob programu zdravstvenega varstva za tekoče leto, pri tem pa niso sprejeli še nobenih konkretnih sklepov.

ŽALEC

PREMALO LJUDI

Socialno skrbstvo se tudi v žalski občini ubada s težavami, ki so predvsem kadrovskega značaja. Dokler te ne bodo rešene, tudi programirane naloge na področju socialnega skrbstva ne bodo rešene. Zakon o socialnem skrbstvu predvideva, da se v skupnosti socialnega skrbstva ustanovijo strokovne službe. Njeni normativi pa so takšni, da pride en socialni delavec na 4.500 prebivalcev. V žalski občini pa je en socialni delavec imel na skrb 11.000 prebivalcev. Zdej imajo v socialni službi zaposlene tri socialne delavce, potrebovali pa bi jih sedem. Poleg teh pa bi rabili še tajnika interesne skupnosti socialnega skrbstva? Kako naprej? V sedanjih zasedbi bo mogoča socialna skrb še naprej le kurativna, ne bo pa možnosti za opravljanje preventivnih nalog.

S to problematiko so se v Žalcu spoprijeli zelo resno in v zvezi s kadrovske zasedbo že ukrepajo, predvsem pa ljudi štipendirajo. Z. S.

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

OKROGLA MIZA

PRESKOČIMO PRVE OVIRE

Prejšnji teden smo pripravili v naši redakciji pogovor za okroglo mizo z delegati sedmih občin celjske regije. Delegata iz konjiške občine, žal, ni bilo. Iz pogovora z delegati smo hoteli izvedeti predvsem dvoje: prvič, kako delegacije oblikujejo svoja stališča do skupščinskih gradiv in kdo poleg delegatov še sodeluje pri oblikovanju stališč in drugič, kaj bi morali storiti, da bi delegate načrtno usposabljal za svoje delo. S tema dvema vprašanjema in seveda z odgovori nanju, smo hoteli stikati predvsem nit, ki jo bomo podaljševali in razpredali še v prihodnjih, bolj specializiranih okroglih mizah z delegati.

Za okroglo mizo so sedeli: **Stanko Žagar**, vodja delegacije krajevnne skupnosti Griže v občini Žalec; **Peter Tratnik**, delegat krajevnne skupnosti Stara vas v občini Velenje; **Lojze Borinc**, vodja delegacije TOZD Gradbena operativa Ingrad Celje; **Edvard Stepišnik**, vodja konference delegacij v OZD Merx Celje; **Vlado Gobec**, podpredsednik konference delegacij krajevnne skupnosti Vinski vrh občine Šmarje; **Jože Voga**, vodja delegacije krajevnne skupnosti Slivnica občine Šentjur in **Eleonora Grosar**, tajnica občinske skupščine Laško. Razgovor je vodil glavni in odgovorni urednik Novega tednika **Jože Volfand**.

NT: Kako delegacije oblikujejo in sprejemajo svoja stališča v predlogih zapisanih v skupščinskem gradivu?

LOJZE BORINC: »Že na prvi seji delegacije smo se domenili, da bo vsak delegat sam proučil gradivo in si zapisal tudi morebitne pripombe nanj. Ko se delegati sestanemo nekaj dni pred sejo skupščine, najprej razjasnimo določene nerazumljivosti. Nato pa sprejemamo skupno stališče o poslatih predlogih. Če je potrebno, nam pomagajo pri proučevanju gradiva tudi delavci strokovnih služb. Sicer pa se delegati ponovno sestanemo še po seji občinske skupščine in se pogovorimo o sklepih, ki

seji skupščine namreč ne dobimo sklepov, ki jih je sprejela skupščina. Zato se delegati ne moremo sestati, da bi o njih razpravljali.«

STANKO ŽAGAR: »Zdi se mi, da delegati krajevnih skupnosti vse preveč razpravljajo o komunalnih zadevah in vse premalo o stvareh, ki so pomembne za celotno občino. To je pomanjkljivost, ki jo bomo morali čimprej odpraviti. Sicer pa poteka naše delo dobro. Najprej se pred sejo skupščine sestanemo vsi predsedniki delegacij v občini, kjer nas člani predsedstva skupščine temeljiteje informirajo o predlogih, ki jih bodo obravnavali delegati na seji.

skupnosti, ki zajema 16 hribovitih vasi in zaselkov. Dnevno migrira iz naše krajevnne skupnosti 700 delavcev, ki so zaposleni v večjih industrijskih središčih. Sklic delegatov je zato še toliko težji in informiranje delegatov oteženo. Na sejah delegacij v glavnem obravnavamo samo probleme, ki zadevajo tudi našo krajevno skupnost, to pa so večinoma komunalni problemi. V zadnjem času se tako delegati, kot tudi volilci, živo zanimajo za nov način financiranja krajevnih skupnosti, ki bi nedvomno pripomogel k večjemu razvoju našega kraja, pa tudi ostalih krajev naše občine. Sestanke delegacije sklicujemo pri

Eleonora Grosar

Stanko Žagar

Lojze Borinc

smo o njem še razpravljali in zavzeli stališče. Lahko si predstavljate, koliko časa smo zaradi tega izgubili. Podobni problemi pa tarejo tudi delegate krajevnih skupnosti, še posebej tistih, ki vključujejo tudi raztresene hribovite vasi in zaselke.«

ELEONORA GROSAR: »Naj ob koncu razprave o prvem vprašanju nanižam nekaj dejstev, ki jih ugotavljamo na sejah predsedstva skupščine v občini Laško: Opažamo, da so močno aktivni predvsem delegati zbora krajevnih skupnosti, ki vključujejo v svoje delo tudi predstavnike krajevnih družbeno-političnih organizacij in krajevnih skupnosti. Ta aktivnost in pove-

logih in skupščinskem gradivu, vendar je kadrovsko zagainkrat nemogoče ustanoviti take informacijske centre.«

Pogovor v naši redakciji je prav gotovo razgrnil celo vrsto problemov, s katerimi se srečujejo delegati pri svojem delu. Obenem pa je dal tudi nekaj zanimivih metodoloških rešitev, s pomočjo katerih delegati uspešno oblikujejo in združujejo svoja stališča. Naj zapišemo le nekaj misli in dejstev, ki jih je razgrnil pogovor:

— V delegacijah poteka delo uspešno vse dotlej, ko odide delegiran delegat na sejo skupščine. Tedaj se delo delegacije pretrga in zaživi šele tedaj, ko člani prejmejo gradivo za naslednjo sejo skupščine. — Delegati so pripravljeni delati. Čutijo odgovornost do svojih volilcev in so kritični do svojega dela; pa tudi do dela drugih. Menijo, da so glavne ovire pri razvoju delegatskega sistema tehničnega značaja.

— Pretežen del kritike

DAMJANA STAMEJCIC

Edvard Stepišnik

Jože Voga

Peter Tratnik

Vlado Gobec

so jih na seji sprejeli delegati.«

EDVARD STEPISNIK: »Vsak delegat dobi gradivo, ki ga mora do seje delegacije sam proučiti. Vendar smo se že na eni prvih sej domenili, da bo delegat podrobneje proučil tiste predloge, katerih problematiko bolje pozna. Na seje delegacije vedno vabimo tudi predstavnike družbeno-političnih organizacij v temeljni organizaciji, pa tudi vodjo TOZD ali predsednika delavskega sveta. Dejal bi, da je naše delo uspešno in učinkovito vse dotlej, ko pošljemo delegata na zasedanje skupščine — nato pa nastane v našem delu vrzel, ki jo čez čas zapolni gradivo za naslednjo skupščino. Po

Nato skličemo sejo delegacije, na katero povabimo predstavnike krajevnih organizacij in krajevnne skupnosti, pa tudi predstavnika šole. Tu se nato pogovorimo o gradivu ter zavzamemo do predlogov določeno stališče. Zanimivo je to, da so nas pred kratkim naprosili v skupščini, naj sporočimo, kdaj bomo imeli sejo delegacij. Predstavniki skupščine bi se namreč radi udeležili naših sej. Mi vsi želimo, da bi bilo v času, ko proučujemo gradivo, prisotnih čimveč ljudi, ki bi nam pomagali pojasnjevati določene predloge. Vendar se hkrati bojimo, da bi nam nehote vsiljevali tudi svoja stališča.«

JOŽE VOGA: »Sem iz razito pasivne krajevnne

večjih kmetih, ker tako še najlažje določimo kraj, ki je vsem delegatom najbližji. Po seji skupščine se ne sestajamo.«

VLADO GOBEC: »Sem delegat krajevnne skupnosti, obenem pa tudi delegat Komunalnega podjetja, kjer smo vsi delavci tudi delegati. V naši občini dobi delegacija samo toliko izvodov gradiva, kolikor ima delegatskih mest v skupščini. Zato je naše delo težavno in dolgotrajno. Naj povem primer, ko se je sestala konferenca delegacij, v katero smo vključeni tudi delegati Komunalnega podjetja. Ker smo dobili za sejo skupščine samo en izvod gradiva, je moral predsednik konference delegacij vse gradivo prebrati, nato pa

zanost pa je dosti manjša v zboru združenega dela in nedvomno je, da bodo morali sindikati, pa tudi ostale organizacije v podjetjih, preseči tako stanje. In končno: tudi samoupravnim organom ne bi smelo biti vseeno, kako delajo njihovi delegati.«

NT: Kako gledate na možnost, da bi skupščinsko gradivo »prevredli« v bolj razumljiv jezik?

ELEONORA GROSAR: »Mislim, da bi morali spremeniti dosedanje prakso sestavljanja gradiva. V gradivu bi morali vnesti obširnejše obrazložitve, usmerjevalne akte. Razpravljali smo že tudi o delegatskih informacijskih pisarnah, kjer bi dobili delegati podrobnejša pojasnila o posameznih pred-

delegatov leti na skupščinsko gradivo in na pomanjkljive informacije. Da bi lažje delali, iščejo pomoč strokovnih služb ali vodstev družbeno-političnih organizacij in krajevnih skupnosti.

Nedvomno bomo morali tehnične ovire, ki pre pogosto delujejo kot zavora delegatskemu sistemu, čimprej odstraniti. Morda bomo to uspešno storili tedaj, ko bomo v občinah ustanovili informacijske centre kot pomoč delegatom in ki bodo v veliki meri prispevali k temu, da bomo delegate pri njihovem delu razbremenili. Ne smemo namreč pozabiti, da preobilica informacij enako zmanjšuje možnost odločanja delegatov kot premajhno število informacij. In nenazadnje: pri premagovanju prvih težav bodo morale stati ob strani delegatov vse družbeno-politične organizacije, s Socialistično zvezo na čelu, kajti ne gre pozabiti, da so delegacije bistveni sestavni del njihovih vrst.

KAKO IZOBRAŽEVATI

Z delegati smo se za okroglo mizo pogovarjali tudi o tem, kaj bi morali storiti za bolj načrtno usposabljanje članov delegacij in tudi o tem, kdo bi moral biti nosilec izobraževanja in usposabljanja delegatov. **PETER TRATNIK** je dejal, da je poti za izobraževanje delegatov več. »Sama izobrazba delegatov pa po mojem mnenju ni bistvena za njihovo družbenopolitično aktivnost,« je dejal Peter Tratnik. »Za njihovo uspešno delo je bistvena družbenopolitična razgledanost in praksa.«

Delegati so si bili edini, da bi morale biti nosilke družbenopolitičnega usposabljanja članov delegacij vse organizacije, še posebej pa socialistična zveza in sindikati. Obe organizaciji bi morali vključiti v programe svojega dela tudi naloge v zvezi z načrtnim usposabljanjem delegatov in jih skupaj z Delavsko univerzo tudi dosledno izpolnjevati.

SLG CELJE

Poudarek odprtosti

Celjsko gledališče je tista poklicna kulturna hiša, v katero so bile uprte vse oči njenih zvestih spremljevalcev ob prijetnih pa tudi težkih trenutkih. To je tudi hiša, ki je po svojih dejanjih naredila največ za resnico o nedeljivosti kulture in je odprla svoja vrata amaterskim kolegom in je zatorej še posebno dragocena v našem kulturnem življenju. Ob koncu lanskega leta je dobila tudi novo umetniško vodstvo, ali upravnika, kot smo vajeni tega izraza. Krmilo je prevzel IGOR LAMPRET, ki ga celjsko občinstvo sicer že pozna kot dramaturga, saj je v celjski gledališki hiši že delal. Najbrž je najmlajši gledališki vodja doslej, saj je nedavno sselkel vojaško suknjo in vam ga s tem razgovorom predstavljamo — pa tudi bodočo smer razvoja celjskega gledališča.

— Tovariš Lampret, kako ste bili sprejeti v Celju in kako ste v teh dneh počutili v novi delovni sredini?

— Moram reči, da najbrž ne bi sprejeli nikoli takšne dožnosti, če ne bi poznal celjskega gledališča. Ob moji strani sta izvrstna sodelavca, ki poznata problematiko ansambla, poznata mesto. To sta Janez Zmavc in Franci Križaj. Razlika od mojega prejšnjega dela in tega, ki ga opravljam sedaj je precejšnja. Vendar gre tu ta pomoč celega ansambla pa tudi za tradicijo celjskega gledališča, ki je dobra. Ne samo umetniška, ampak tudi tehnična.

— Ko ste prišli v Celje, je gledališki repertoar že bil v polnem zamahu. Ali so na njegovi osnovi in seveda ob vašem delu že kakšne zasnove za bodočo gledališko sezono?

— Brez dvoma, kajti izkušnja dosedanjega repertoarja je zavezujoča, ker gre za določen tip gledališča. Izkušnje iz sezone v sezono se morajo povezovati. Vendar bo prišlo do sprememb. Repertoar je odprto postavljeno, dokončno ga preverja publika.

— Kako občinstvo vpliva na podobo repertoarja. Mislim na neposredne proizvajalce, ki direktno financirajo kulturo in na gledališko občinstvo v dvorani?

— Najbolj seveda vpliva publika, ki s svojo prisotnostjo v gledališki dvorani, z odzivnostjo na posamezna gledališka dela izraža svoje dojemanje pa tudi opredeljevanje do vsebine. To so glasovi v dvorani, zunanji odmevi, pisma, tu so delegati s področja koristnikov in izvajalcev, so mnenja, ki se ustvarjajo znotraj posameznih abonmajev. Brez aplavzokera je sprejem predstave v dvorani očitna. Za primer omenimo samo »Ščuko«, ki dokazuje, da je primerjava dveh del zanimiva

in publika je ob tem vprašanju sprejemala gledaliških predstav odprla in ne zaprla. To je praksa, ki najbrž pogloblja odnose med gledališči, čeprav vzpostavlja tudi določeno konkurenco. Dobro je to, ker izpostavlja ansambel določenemu preverjanju. Celje je to primerjavo vzdržalo in naj omenim, da so »Ščuko« posneli za televizijo. Smevanje je bilo javno, bil je prenos predstave.

— Na repertoar 1974/75 so močno vplivali predstavniki posameznih kulturnih skupnosti. Tudi težnja za približevanja kulture delavcu je vplivala na oblikovanje tega repertoarja, ki je prinesel na oder »Razvalino življenja«, ki pa je bila še ob nekaterih drugih delih s strani kritike zelo neugodno sprejeta. Kaj menite ob tem?

— Moram reči, da se že vrsto let trudimo znotraj same stroke, ki se imenuje gledališče, za večjo povezanost, vendar je to proces, ki mu lahko sledimo samo v osnovi. Težko je vnaprej določati veljavna izhodišča. Mi smo izjemno dinamična družba, ljudje se hitro spreminjajo in podrobnejših kulturno socioloških raziskav o teh spremembah nimamo. Problem gledališča je tako tudi problem režiserjev, avtorjev, igralcev, njihove socialne občutljivosti, kjer nastopajo kot navadni državljani. Zdi se mi, da nobeno gledališče ne more po naravi svojega dela dovolj hitro slediti spremembam te družbe. Čeprav se nam zdi, da gremo korak ali dva naprej, nas situacija prehituje. To je fenomen, ki verjetno zavaja celo Jugoslavijo in znotraj tega dobiva gledališče po najboljši plati vedno bolj specifično podobo in ne more opravljati vseh tistih nalog, ki jih je opravljal nekdanji. Mnogo stvari se da danes drugače povedati, celo vrsta oblik se da bolj izra-

ziti na TV, celo vrsta stvari se da bolj zaigrati na način, ki je lasten samo filmskemu jeziku. Gledališče postaja vedno bolj poseben medij. Pomemben del vzgoje gledalcev je tudi v tem, da usmerja gledalca k gledališki specifičnosti. Pomemben pa je tudi del, ko gledalci vzpodbujajo z reakcijami in dojemanjem gledališkega dela v njegovi celoviti podobi, in dajejo smernice za bodoče delo. Prav bi bilo, če bi celjski gledalci lahko videli vse gledališke predstave slovenskega kulturnega prostora.

— Načrt krožnih gostovanj je bil vendar izdelan?

— Je izdelan, vendar, žal z vsakokratnim »rezanjem« sredstev tudi ta možnost odpade. To je tudi vprašanje kritike. Kritiki, ki ima možnost, da gleda vse predstave, ostaja prav zato, kot nepravilno privilegirani gledalec, dostikrat nerazumljiv gledalec, ki ima možnost spremljanja samo znotraj abonmajev.

— Koliko je danes gledališka kritika soustvarjalna?

— Kritika je soustvarjalna. Brez kritike najbrž ni mogoče opravljati nobenega dela, najmanj pa tako visokih in kompliciranih proizvodov, kot so gledališke predstave. V sedanjem trenutku se mi zdi, da vprašanje kritike ni najbolj rešeno. Gledališče si naravnost želi kritike, saj bi bilo idealno, da bi občinstvo in gledališki delavci lahko ob predstavi spremljali štiri do pet kritik. Te možnosti pa ni in vsako leto bolj upada. Kritike je premalo in najbrž je od kvantitete te kritike odvisna povezava s soustvarjalnostjo. Gledališka predstava terja zbranost zaradi svoje posebnosti in ker lahko suvereno izrazi določene stvari samo gledališče in noben drug medij, je treba k tej zbranosti priložiti tudi več strokovne kritike in ta mora biti dostopna.

— Čeprav občinstvo kritike že pozna in ob predstavi že vnaprej gledalci vedo, kaj bo kritik napisal.

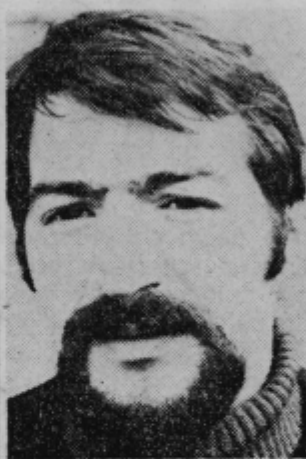
— To je dobro, ker način omogoča preverjanje kritike, in onemogoča pavšalne sodbe, ki včasih diskreditirajo hišo in so škodljive, (lahko stanejo milijone), ker se tudi sredstva določajo po teh kriterijih. Zato je tudi odgovornost gledalcev tako velika do hiše kot obratno.

— V celjskem gledališču so zelo uspeli nekateri abonmaj, med njimi prav gotovo najbolj abonma za amaterje in delavsko mladino. Kakšni bodo bodoči repertoarni kriteriji za slednjega, ker gre pri tem za izpostavljenost, konkretno kulturno akcijo?

— Načelno ne more biti ta repertoar v ničemer različen od rednega repertoarja, ker ne želimo nikogar podcenjevati. Sem proti grobi didaktiki, ki na nek način ponižuje stopnjo osveščenosti mladega delavca. Mi namreč pozabljamo, da tudi drugi mediji s svojo dejavnostjo prispevajo k pismenosti gledališke pisave, k njeni berljivosti. Tu gre za način življenja, ki se imenuje kultura in je ni moč uvesti z enkratno akcijo. Gre za navade in potrebe, kjer vsak posameznik najde možnost izražanja, možnost estetskega vrednotenja razmišljanja in čustovanja in je to povezano z drugimi možnostmi osmišljenega izoriščanja prostega časa. Tu gledališče gotovo ne nastopa privilegirano. Vztrajati je treba, da je mlad človek čimveč v gledališču.

— Ob tem vprašanju smo pri vzgoji in izobraževanju. Kakšno je sodelovanje med gledališko hišo in šolami, kako se to odraža pri spremljanju repertoarja?

— Dobro sodelujemo. Z pri izboru del se vključujemo v pedagoška, izobraževalna hotenja. Res pa je, da tu ne more biti odvisnost nikoli stoddostna, ker smo pač samostojna kulturna institucija, ki sledi več tokovom in ne moremo ostati zgolj pri funkciji izobraževanja. Omo- gočiti bi bilo treba mladim, da vidijo vse od srednjeveškega pasijona, klasične grške drame, preko Shakespeara in slovenske novitete, do fizičnega gledališča, mima in

baleta — ker bi prav tako bilo razumljivo, da dijaki s spontanostjo, socialno in estetsko odzivnostjo preprosto reagira na predstavo, kot zrel človek. Hoja v gledališče se tu zelo ohranja. Vedno imamo tudi slovenskega avtorja, ta praksa se je v zadnjih letih izboljšala. Prihodnjo sezono nas bo močno zastopal Cankar in postaja področje preko slovenskega avtorja odprto.

— Ko sva že pri tem — lahko poveste nekaj o bodočem repertoarju, o izhodiščih?

— Celjsko gledališče se ne bi smelo zapreti v okvir slovenskih avtorjev, ne v okvir sodobnosti, ne v okvir samega žanra, ki se danes imenuje komedija. Na noben način ne bo mogoče narediti iz celjskega gledališča komercialno gledališče. Zdi se mi potrebno ohraniti ravnotežje med evropsko dramatikom in našo dramatikom, med sodobnostjo in preteklostjo. Med eksperimentalnim in tradicionalnim, ki je v zadnjih letih obogateno v izraznem smislu. To pomeni, da bo repertoar usmerjen tako v klasiko, kot domačo dramo. Ne bomo se odpovedali enemu ali dvema deloma iz svetovne klasike, ki bosta »težka«, ki bosta »nerazumljiva«. Ta zahteva po razumljivosti je relativna. (Televizorja tudi nihče ne »razume«!) Nihče od nas si ne želi »Krapnove kobilice«. Tega si ne moremo dovoliti. Treba bo vztrajati na komediji, ker je potrebna, na vsi soki komediji. Humor je danes bolj potreben kot kdajkoli. Ustvarja povezavo med občinstvom in gledališčem, pa med občanom in njegovim kozmosom. Humor, plemeniti,

polemičen, satiričen, ki pomaga živeti.

— Doslej je bilo prav celjsko gledališče celo v Jugoslaviji med najbolj odprtimi za sodelovanje z amaterizmom. Kako bo v prihodnje?

— Sodelovanje s to publiko, ki je najboljša, najbolj zaljubljena v gledališče, najbolj osveščena bo ostalo. Če se bodo oblike izčrpale, jih bomo menjali. Ostati morajo v poglobljeni zavesti da je kultura nedeljiva. Zavedati se moramo, da je nastal abonma »gledališki amaterji« pred splošnim prepričanjem o dostopnosti poklicne kulture... Ker smo to začeli zgodaj, bomo tudi v prihodnjih oblikah lahko korak pred drugimi gledališči. Z vsimi silami bomo skušali najti še boljše oblike sodelovanja in delovanja.

— Za zaključek: kako v tem trenutku ocenjujete vlogo in mesto celjskega gledališča v našem kulturnem prostoru?

— Vlogo tega gledališča ocenjujem kot drzno. Zavoljo tega, ker si je to možnost izborilo v kulturnem prostoru in pri svojem občinstvu. Vlogo tega gledališča bi ocenil kot živo in zdi se mi, da v tej živosti in drznosti ne bi smeli popuščati. Znotraj same delitve dela v Sloveniji se mi zdi, da se gledališče po svojih zmogljivostih uvršča med gornje poprečje gledališkega izraza. Znotraj Evrope pa je položaj celjskega gledališča tako kot po tradiciji in kot po velikosti mesta izjemen. Zato ker se dogaja, da velika evropska mesta, znana iz zgodovine, nimajo svojega gledališča ali pa, da je odstotek obiskovalcev izjemno nizek. Ta je pri nas tak, da presega marsikatero evropsko mesto. Te vloge se je treba zavedati. Gledališče je po svoji dramaturški in teatralni podobi, doživelo v preteklih, dvajsetih tridesetih letih velike spremembe, napore, pa tudi zmote, in izpričalo veliko vztrajnosti in poguma. Ocenjujem, da se je celjsko gledališče zanesljivo, več kot spodobno, dovolj hitro vključevalo v vse evropske tokove. Publika je to tudi sprejemala. In tem povezavam se tudi v bodoče ne smemo odreči.

DRAGO MEDVED

Piše: Jože Zupancič

(1)

Celodnevna osnovna šola je ...

V Sloveniji, pa tudi v naši regiji, je bilo v zadnje pol leta o celodnevni osnovni šoli veliko povedanega, pa tudi napisanega. Osnovna šola Biba Röck v Sočtanju bo s to novo obliko na razredni stopnji, to je z 203 učenci, pričela že prihodnji teden. Mnoga vprašanja, ki so bila pred časom še odprta, so sedaj že rešena. O nekaterih se še pogovarjajo, nekatera pa se bodo na novo odprla v delu, v vsakdanji praksi. Da bi naše bralce širše seznanili o pomenu in organiziranosti celodnevne osnovne šole, bomo v nekaj zaporednih zapisih poljudno predstavili to nadvse pomembno vzgojnoizobraževalno obliko. Radi bomo odgovorili, če bo to v naši moči, tudi na postavljena vprašanja, drugače pa jih bomo posredovali dalje, kot se reče, na »merodajna« mesta. Za začetek torej nekaj osnovnih značilnosti.

V brošurah ali objavah, ki so jih dobili prosvetni delavci, piše, da je celodnevna osnovna šola tista osnovna šola s pedagoškim delovnim tednom, ki dela po predpisanim predmetniku in učnem načrtu tako, da združuje vse naloge iz življenja in dela šole v enovit proces vzgajanja in izobraževanja. V tem, mogoče težko razumljivem stavku, je v bistvu zajeto skoraj vse. Celodnevna šola terja torej pet dni v tednu. V tej šoli bomo delali enovito, vzgajali in izobraževali bomo po predpisanim predmetniku, to je po določenih predmetih, ki so že sedaj v veljavi

in po določenem učnem načrtu za posamezne predmete. Načrt je sestavljen že dobri dve leti. Posebej bi radi poudarili enovito vzgojo in izobraževanje. In tretje, kar je zelo pomembno. Tu bomo uresničevali vse naloge iz življenja in dela šole. Najbolj enostavno povedano. V sedanjih šolah so učitelji naložili še dodatno delo učencem, ki so ga morali opraviti doma. To delo bo odpadlo, ker bodo vsi opravili vse naloge iz življenja in dela šole — v šoli! S tem seveda ni rečeno, da fantom in dekletom doma ne bo treba več brati, pogledati tu in tam tudi v knjigo, ali pa, če zaradi objektivnih razlogov v celodnevni šoli ne bo mogel uresničiti vsega svojega »dela«, tudi doma ne bo smel napraviti kaj za šolo. Tako strogo celote, to je družinske in šolske vzgoje, ne smemo ločiti. V okviru »normalnih« razmer bo »šolsko delo« doma vsekakor izostalo.

V celodnevni šoli učitelj in učenec delata in živita skupaj. V tem na eni strani ni veliko novega, na drugi pa zelo veliko. Učitelj in učenec sta bila že sedaj veliko skupaj, zlasti če ob rednem »učenju« po predmetniku in učnih načrtih upoštevamo še delo pri dopolnilnem pouku, to je pri individualnem delu s slabšimi učenci in pri delu v okviru prostovoljnih aktivnosti, ki so na različnih šolah zelo različne. Pri tem mislimo — bolj ali manj razvite. Tedensko je bil že sedaj učitelj v direktnem »šolskem«

stiku z učenci poprečno več kot 25 ur tedensko. To torej ni novo. Novo je, da bosta skupaj opravila celotno »šolsko« delo, kar pomeni, da bosta skupaj opravila pouk, učenje ter vse ostalo, kar je bilo doslej bolj slabo organizirano ali deloma prenešeno na popoldansko delo doma. Popoldansko »šolsko« delo otroka in učenca doma je trajalo različno dolgo. Pedagogi so to »dolžino« izračunali in ugotovili, da se na primer 42 odst. učencev v petem razredu uči eno do dve uri, 39,2 odst. dve do tri ure, 9,8 odst. pa kar tri do štiri ure. V sedmem razredu je ta obremenjenost še večja. Tako se 25 odstotkov učencev uči eno do dve uri, 36,5 odst. dve do tri ure, 20,4 odst. tri do štiri ure in 7,4 odst. štiri do pet ur. Zanimivo in zaskrbljujoče je, da se več kot 50 odst. otrok uči doma tudi v nedeljo! Kako dolgo je potem »šolski dan« otrok in učenec, si lahko ob šolskem urniku, ki traja od 5 do 7 šolskih ur, izračuna vsak sam. Pa da bo tudi druga plat bolj jasna. Koliko pa potem pedagogi dopuščajo, da znaša čas za domače ali širšo šolsko delo? Največ, vmes pa morajo biti seveda odmori, lahko to delo traja v prvem in drugem razredu eno uro, v tretjem in četrtem dve uri, na predmetni stopnji pa do tri ure. Poudarjamo še enkrat — to je največ! Saj veliko pedagoških teoretikov piše, da lahko to učenje, to delo, traja največ eno uro in pol.

Nadaljevanje prihodnjic

DOGODKI

CELJE: OCENA VOLITEV

V ponedeljek dopoldne se bo v veliki dvorani Narodnega doma v Celju sestala občinska konferenca SZDL. Ocenila bo priprave in izvedbo volitev delegacij za samoupravne interesne skupnosti in opredelila nadaljnje naloge SZDL pri utrjevanju delegatskega sistema. Govorili bodo tudi o uveljavljanju SZDL kot enotne fronte organiziranih socialističnih sil in zasnovali priprave na volilne konference krajevnih organizacij SZDL.

CELJE: SPREJEM PROGRAMOV

V petek ob 11. uri se bo v Celju začela seja komiteja občinske konference ZKS Celje. Komite bo obravnaval programe dela konference, komiteja in komisij, sprejel proračun za leto 1975 in ocenil uredniševanje koncepta SLO v celjski občini. Komite namerava 7. februarja organizirati celodnevni seminar za sekretarje osnovnih organizacij ZK.

CELJE: POT KULTURNE AKCIJE

V okviru proslav ob slovenskem kulturnem prazniku bodo v Celju sklicali plenem občinskega sveta ZKPO skupaj z izvršnim odborom kulturne skupnosti. Na plenumu bodo pregledali, kako utirajo poti kulturne akcije v delovne in krajevne sredine. O tem so govorili v ponedeljek dopoldne tudi na sešezu celjske kulturne skupnosti, ko so se sestal predstavniki kulturnih zavodov in nosilci kulturnih dejavnosti v občini. Ocenili so, kako kulturni zavodi kljub različnim objektivnim možnostim za delo izvajajo nalogo iz načrta kulturne akcije. Dogovorili so se tudi, da bodo v prihodnjih dneh organizirali nekaj pogovorov o programskih zasnovah in delu posameznih kulturnih zavodov.

CELJE: NOVA ČLANA IZVRŠNEGA SVETA

Za novi kadrovski sestav republiškega izvršnega sveta kandidira tudi Stefan Korošec, doslej pomočnik glavnega direktorja Kovinotehne. Kot član slovenske vlade bi bil zadolžen za področje trga in cen. Kandidat za predsednika koordinacijske komisije za gospodarska vprašanja in za člana izvršnega sveta je tudi Miran Mejak, ki je še pred nedavnim kot direktor vodil Aero.

DOBRNA: NOV POLOŽAJ KS

Izvršni komite predsedstva CK ZKS je prejšnji teden na Dobrni sklical dvodnevni posvet o realizaciji statuta 3. seje CK ZKS, na kateri so govorili o uresničevanju ustave. Prvi dan so razpravljali o samoupravnem konstituiranju združenega dela. Drugi dan pa so razčlenili kup vprašanj o ustavnem položaju KS, o financiranju njihovega dela, o delovanju delegatskega skupščinskega sistema in o samoupravnih interesnih skupnostih.

SCHIEDEL — YU —
Kamin, dimnik št. 1
v Evropi

PGP

GRADNJA ŽALEC

ČGP DELO

PODRUŽNICA CELJE

objavlja prosti delovni mesti

1. OBRAČUNSKEGA REFERENTA 2. DISTRIBUTERJA

POGOJI:

pod 1. srednješolska izobrazba, praksa v administraciji ali računovodstvu
pod 2. osemletka, vozniški izpit in najmanj dveletna vozniška praksa. Zaželena usposobljenost za skladišna dela.

Kandidati morajo imeti bivališče v Celju.

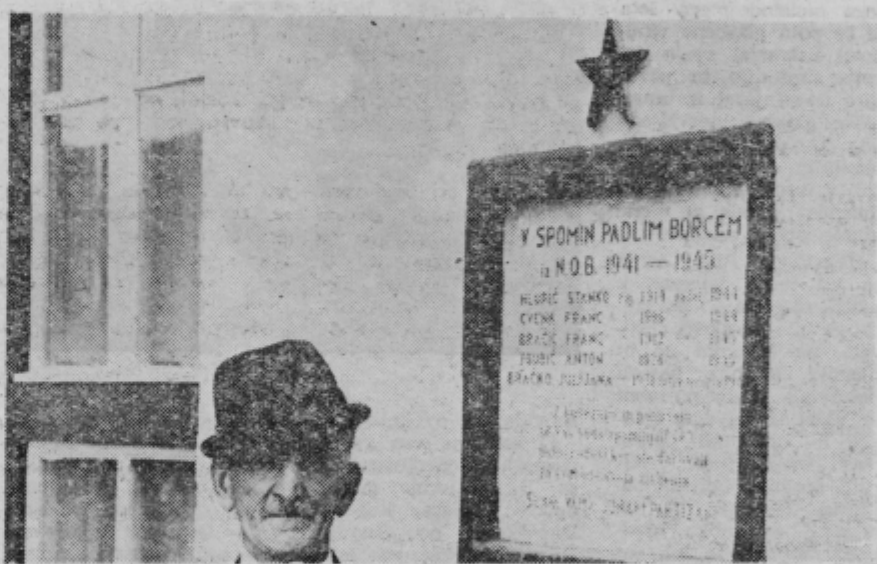
Ponudbe sprejema in daje pojasnila: ČGP DELO, podružnica Celje, Trg V. kongresa 10, telefon 228-00 osem dni po objavi razpisa.

DVA JERNEJSKA OBRAZA

SVET SE VRTI NAPREJ

IGNAC TOMAŽIČ je staro partizansko ime v Jerneju. Svet je ugledal pred sedemindesetimi leti na Sv. Venčesu pri Slovenski Bistrici. V Jernej je prišel preko Pobriza, kjer se je oženil v Ličnico. Tu živi že 43 let. Vseskozi je bil kmet, zdaj je v preužitku.

Suhoparni podatki, ki kaj dosti ne povedo o tem trdovratnem življenju Ignaca Tomažiča, ki je s kmečko pametjo že pred vojno mislil, da morata kmet in delavec držati skupaj. In vedno je mislil tako. Prav je mislil tudi takrat, ko je prišel tujec po tisto, kar ni bilo nikoli njegovo in tudi ne bo. Kajti Ignac je dejal ženi Matildi in vsem štirim otrokom — Martinu, Ignacu, Tihki (pri njej živi danes) in Mariji, da gre v tisto črno hosto k partizanom. Aktivisti so že prej prihajali v njihovo hišo in tako se je vse skupaj začelo. Otroci so jokali, še sam Ignac je imel solzne oči, a dolžnost je bila močnejša. Tako ga je pobrala noč. Med pripovedovanjem se spominja Antona Cvahteta, cestnega nadzornika, Jurija Juga, kmeta, pa Leskovarja in še drugih. Kdo bi jih pozabil, tovariše v hudem in dobrem. 1943. so Ignaca ujetli in njegovega hlapca Janeza Orača, ki je zdaj vratar v bistriškem Impolu. Ignac je rešil zdajšnji gostilničar Marguč iz Dražev vasi, Janeza pa so pre-

tepli, a izdal ni ničesar in so ga spustili. Ignac se s hvaležnostjo spominja Marguča. »Veliko dobrega je storil za nas, vsaka mu čast! Takrat je bil orožnik.« Tako modruje Ignac in se muči na stolu s svojim zlomljenim kolkom. Zgodilo se je neke noči, ko je padel v nemško zasedo 1944. leta. Ko so užgali nemški rafali po njem, je skočil stran v graben, tam pa ni bil graben, ampak rob kamnoloma. V snegu se je kotil po pobočju več deset metrov in obležal. Pozneje so ga borci spravili domov. Kmalu je okrevljal in spet je bil nazaj v hosti, tisti stari, neugnani borčevski Ignac, Sercerjevec! Z radostjo se je spomnil svojega komandirja Jožeta Ivanca iz Buč, zdajšnje-

ga predsednika krajevne skupnosti. In kaj bi njegovo partizansko življenje brez dobre Dalmatinke Marice — »Zlate mamice«, kot so jo klicali vsi borci. A tudi Ignaceva hiša je bila zanje vedno odprta. Ni minil dan, da ne bi bilo pri njih več deset borcev in sčasoma so njegovi hiši pravili kar kasarna. Spominja se tudi časov, ko je kot kurir čakal ob glavni cesti v snegu do pasu po več ur v temi, da je bila pot prosta. Pri tem je primojduškovsko pogledal skozi okno šolske kuhinje, kjer sva sedela, po kimal je proti oknu in dejal: »Smenta, zdaj ga ni, tega snega, takrat ga je pa bilo, da bi ga jedli, ne samo hodili po njem!« Imeli so tudi mitinge.

Kar tri, eden je bil v šoli, kjer sva sedela in paberkovala. »Izdajalcev je tudi bilo«, pravi Ignac in nadaljuje: »Jaz pa sem šel v vsako hišo z dobro besedo. Ko so me videli z zvezdo na kapi, so rekli, da za Ruse navijam, da sem komunist, v Rusiji pa jih pobijajo. Pa sem rekel: to je bilo, vse bo minilo in vedite ljudje, svet se vedno naprej vrti, nikoli se ni nazaj sukal! Tako je tudi bilo in danes dihamo svoj zrak in jemo svoj kruh.« Ignac je še danes, čvrst možak. Čeprav mu noga nagaja, težko sedi. A kaj bi Ignac sedel, vedno ga kaj žene, vedno je v gibanju. Miru zanj ne bo nikoli.

Besedilo in slika:
DRAGO MEDVED

SPOMINI SO ŠE ŽIVI

Stefan Štrmšek živi v prijazni hišici ob cesti, ki se vije pod vrh Jerneja, kamor smo zavili tisto četrtkovo sončno dopoldne. Imeli smo srečo, da smo ga našli doma, saj je ravno v hiši brusil sekuro, da pojde sosedom pomagat v gozo, kajti vreme je vsem služilo za takšna opravila pod milim nebom.

Svet je ugledal v Zgornjih Lažah, toda mladost mu ni bila z rožicami postлана. Oče je šel že 1913 leta v Ameriko, kmalu pa sta se z materjo tudi ločila. Stefan se je moral preživljati, vaker je vedel in znal. Se pred vojno je obesil preko rame na veliko poštno torbo in tako je prenašal vošto med vojno in še pozneje. Potem je zamenjal pošto malho za lopato in rovnico in kopal je jame za tiste, ki se za vedno poslavljajo od nas in za katerimi bomo nekega dne prišli tudi mi, pa tudi Stefan.

Najbolj živi so spomini na partizanska leta, saj je bila njegova hiša velikokrat odprta za borce. Tam je bila tudi jav-

ka in sploh je bilo pri hiši vse polno partizanov. Tako je nekega dne med vojno Stefana vprašal nemški oficir, doli v Ločah, če ve, kje so partizani. Stefan pa je moral hitro odgovoriti, saj bi ga vsako obotavljanje in premišljevanje spravilo v zadrego in Nemci bi lahko kaj posumili. A se je znašel in odvrnil: »Zaradi mene jih je lahko vse polno, levo in desno v gošči, jaz pač hodim naravnost po cesti in še nobenega nisem videl...« Tako je odgovoril in še obljubil, da pa če bi koga le videl, bo takoj prišel javit na komando. Toda na Stefanovo sporočilo so čakali zaman.

Stefan pravi, da je naša Jugoslavija hiša in tovariš Tito je ata. Ko sem ga pobaral, kako kaj misli o našem »atu«, je rekel: »Ja, ata, pa, takega heroja še zemlja ni nosila na sebi. Preden bi umrl, bi ga rad pogledal, takole — iz oči v oči in bi si katero rekla.«

Tako je modroval Stefan, a ga nismo hoteli dalje motiti, ker se je pač opravljal na delo.

Kljub sedmim križem nam je krepko stisnil roko in nas še povabil v hribe, v Jernej, da bi se

še kaj pogovorili. Stefan, še bomo prišli. Besedilo in slika:
DRAGO MEDVED

SKLADATELJU IN MEMORIAM

V teh dneh mineva pet let od smrti slovenskega skladatelja in simfonika BLAŽA ARNIČA, tragično preminulega v prometni nesreči. Na prvi dan svojega sedemdesetega leta je še poln glasbene vitalnosti ustvarjal svojo deveto simfonijo in partituro dopolnjeval iz umetniške globine, neskajljene od utripa življenjskih okoliščin, čiste in preproste v svoji ljubezni do domače grude in njene nikoli izpete veličine.

Skladatelj Blaž Arnič je bil tesno povezan z našim mestom ob Savinji, saj ni bilo pevskega festivala, na katerem ne bi njegova živahna beseda potrjevala, kako potrebni in važni so za dvig ljudske kulture tudi pevski zbori in zborovski festivali, posebno Celjski mladinski festival. To je smatral za veliko vrednoto. Srečen je bil, ko so celjska prizadevanja dvignila ta festival na mednarodno raven. V Celju in vse do Luča je v njem zaživela tista tiha vse objemajoča toplina, ki v srcu nikoli ne zamre do ljudi in krajev, ki so povezani s tvojim otroštvom in mladostjo.

Glasbeno in pevsko udejstvovanje med množicami je visoko cenil in podprl spremembe organizacijskih shem ljudske prosvete. Dvigal je glasbeno raven zborov in orkestrorov.

Plemeniti družbo ni dano vsakemu. Tudi visoke šole niso vedno vnaprejšnji dokaz uspešnega dela med ljudmi. Blažu Arničju je bilo to priročno, na mah je osvojil

zbor in svojo okolico.

Prehodil je vso goloto revnega predvojnega časa. Bil je pastir, gozdni delavec, splavar lesa od Dupeljnika do Savinje. Bil je tak kot vsi, le z razliko, da so mu rojenice izpod Raduhe položile v zibelko dar in vdihnila ljubezen in strast do glasbe.

Pastirske žvegle so bile njegov prvi instrument. Bilo mu je že devetnajst let, ko se je odločil za pot v Ljubljano. Pešalil je dobršen del poti in poln hrepenenja prodreti v skrivnosti glasbe, ni čutil utrujenosti, ne lakote. S silnim naporom se je prebijal skozi življenje, toda odnehal ni. Po končanem študiju v Ljubljani, na Dunaju, Varšavi, Krakovu in Parizu se je zamen potegoval za službo v Ljubljani. Iz Bole na Braču kjer je le kratek čas nadomestil obolenega profesorja glasbe, se

je vrnil v Ljubljano in bil nekaj časa celo bibliotekar v angleškem klubu. Na lastno pest je organiziral simfonične koncerte — in uspel! Ljudje so napolnili dvorane, doumeli njegovo glasbo in jo vzljubili. Šele v februarju 1941 je dobil službo profesorja na ljubljanski glasbeni akademiji.

Kar kmalu je izbruhnila vojna in trije okupatorji so zasedli slovensko zemljo. Vojni vihar je kot sito ločilo zrnje od plev in Blaž Arnič, ki je že v dolgoletnem boju za go-li obstanek spoznaval krivico, je stal trdno v prvih vrstah odpora. Njegovo bivališče je kot javka bilo v decembru 1941 leta drugim in meni važno središče dela za Osvobodilno fronto in njemu odrejeno po Komunistični partiji. Od koderkoli že smo povezani na določen dan in čas prišli k Blažu Arničju, vedno smo od-

hajali polni nalog in optimizma. Pomladi leta 1944 so ga gestapovci zaprili, ne da bi mogli vdreti v krog njegove dejavnosti. Vzdržal je težka zaslusanja. Odvedli so ga v taborišče smrti Dahau, odkoder se je po naključju rešil živ. Bil je najboljši prijatelj Prežihovega Vojanca, saj je to prijateljstvo pogojevala njegova trnjeva pot samorastnika.

Svoje življenje, ljubezen do človeka in slovenske zemlje je izpovedal v številnih glasbenih umetninah, izpovedal v »Dumii«, največji slovenski simfoniji, veličastni boj za osvoboditev v simfonični pesnitvi »Gozdovi pojov«, »Na rodni grudi«, »Pesem Delu«, »Nove Zarje«, »Ples čarovnice«, »Povodni mož«, kantata »Z vlakom« in mnogimi drugimi deli, ter velika vrsta vokalnih skladb za pevske zборе. Posebno ljubezen je posvečal skladbam namenjenim mladini.

Ob petletnici njegove smrti je med nami še vedno prisoten njegov živahen utrip, za vse lepo in koristno. Ob neizčrpnem viru, ki ga daje glasba in pesem človeka, je njegov delež velik.

Prav bi bilo, če bi naša čustva dobila vidno za-hvalo skladatelju in bi s skupnim prizadevanjem uredili v Arničevi rojstni hiši vsaj — skladateljevo sobo.

Slovenskemu simfoniku, profesorju BLAŽU ARNIČJU je za vedno zastalo pero na partituri, kjer se je rojevala njegova deveta simfonija...

PAVLA ROVAN-JANA

»IZLETNIK« CELJE

prometno, gostinsko in turistično podjetje

objavlja
prosta delovna mesta

VOZNIKOV AVTOBUSOV

K sodelovanju vabimo voznike motornih vozil »C« kategorije, ki imajo izkazano več kot 2-letno dobo voženj z vozili, katerih lastna teža je več kot 3.500 kilogramov in ustrezno strokovno kvalifikacijo.

Za kandidate organiziramo seminar s področja prometnih predpisov, prve pomoči in praktične vožnje. Kandidati naj pošljejo vloge na naslov: Prometno, gostinsko in turistično podjetje »IZLETNIK« Celje, Gregorčičeva 7 v roku 15 dni od dneva objave. Informacije lahko dobite po telefonu št. 26-752. Vse stroške v zvezi z opravljanjem izpita D-kategorije plača Izletnik Celje. Kandidati pa se obvežejo, da ostanejo zaposleni v organizaciji najmanj 2 leti.

POTROŠNIŠKA POSOJILA:

PO STAREM

Izvršilni odbor celjske podružnice Ljubljanske banke je na svoji prvi letošnji seji med drugim razpravljal o odobranju potrošniških posojil. Kot je znano so v teku razprave za podpis sporazuma o politiki in načinu odobranja teh posojil. To delo poteka v okviru združenja jugoslovanskih bank. Računajo pa, da ga bodo opravili že v kratkem. Do sprejema novega načina se bodo pri celjski podružnici LB držali starega. Menijo, da bodo po starem oziroma po načinu, ki je veljal v januarju, odobraval potrošniška posojila še v februarju.

Sicer pa je na seji izvršilnega odbora slej ko prej prišla do veljave zahteva, da naj se tudi na tem področju uvede enoten sistem za vso državo, tak, ki bo ščitil potrošnika in zagotavljal enotnost in odprtost jugoslovanskega trga.

Sicer so se na seji strinjali z osnutkom pravilnika o posojilih občanom na podlagi vezave domače ali tuje valute za pospeševanje gospodarskih dejavnosti — kot so kmetijstvo, obrtna in gostinska dejavnost ter svobodni poklic. Pravilnik bo sprejela Ljubljanska banka kot celotna.

Člani izvršilnega odbora so izvolili tudi člane komisije za stanovanjsko komunalno gospodarstvo. Predsednik komisije je Jože Jelenc, člani pa Franc Gazvoda, Franjo Novak, Anica Halužan in inž. Ivan Zidar. M. B.

SALON

ODMEVI NA „NEBELO“ CELJE

KJE SO KRIVCI?

Celje je bilo pred leti mnogo bolj urejeno in čisto, kakor je zadnje čase. Veljalo je za vzor čistih mest in prišlo se ga je ime »belo Celje«. Pred leti si je ta naziv še zaslužilo. Pa ga pogledajmo danes! Ozmimo se naokrog in ne bo nam treba dolgo iskati sredi ceste odvrženega papirčka, cigaretnega ogorka ali celo kakšnega olupka. Tudi nam ne bo težko videti občana, ki bo ta odpadki odvrget na cesto ali pločnik sredi belega dne, pred očmi kogarkoli. In koški za smeti ostajajo prazni... Da ne omenjamo umazanije in navlake ob smetnjah...

Strogo oko Emila Ozbiča, ki je vodja občinske straže, po vsak dan vidi še mnogo več. Zato smo ga povprašali, kaj misli o onesnaženosti našega mesta in okolice, kaj bi bilo temu vzrok in kaj bi bilo potrebno storiti, da bi lahko Celju spet rekli — belo Celje.

»Naj začnem kar pri vselitvi strank v nov blok. Smeti in odpadkov je povsod dovolj, pri vselitvi v nova stanovanja pa še prav posebej. Toda ti bloki so vedno brez hišnikov in brez osebe, ki bi skrbela za red in snago. Hišne svete ustanovijo šele takrat, ko so vse stranke že popolnoma vseljene, vendar pa se medtem okrog bloka nabere ničkoliko smeti, odpadkov in odvržene embalaže. Drug vzrok za to, da se okrog hiš nabirajo smeti, je ta, da imajo posamezni bloki in hiše premalo posod za smeti. Na to smo tudi opozorili delavce Javnih naprav. Pred nekate-

rimi bloki stojijo tudi »kontejnerji«, ki jih premalokrat izpraznijo. Včasih pomaga šele klic stanovalcev. Seveda se okrog »kontejnerja« naberejo smeti, ki jih potem veter raznaša po okolici. Menim, da je tudi koškov za smeti premalo, še posebno v mestnem parku. Več koškov za smeti bi moralo biti v mestu in še posebno v novih naseljih, pa bi kakšen odpadki več le padel vanj. Ljudje pa so sposobni odvreči smet tudi ob koš. Čuta in zavesti za snago imajo ljudje premalo, zato pa je naše okolje vse bolj onesnaženo. Izleti in vikendi puščajo za seboj prave smetne sledi. Premalo je, da se zgražamo in govorimo o onesnaženosti. Posebno mladi bi morali bolj paziti kod hodijo, kam odvržejo odpadke in kje parkirajo svoje avtomobile, saj je na žalost uničenih vse več zelenic v našem mestu in zunaj njega, ki jih uničujejo ljudje z neodgovornim par-

kiranjem. Neredkokrat se tudi zgodi, da si izberejo otroci najlepše zelenice za svoje igrišče, starši pa jih pri njihovi igri, kaže, sploh ne opazijo.

Javne naprave morajo skrbeti tudi za bolj pogoste izredne odvoze smeti, oziroma tistih predmetov, ki se ne smejo odvreči v posode za smeti. Postaviti bi morali odprt »kontejner« na določenem mestu in nanj opozoriti ljudi in stanovalce okolice, da bo leta stal na tem mestu le nekaj dni.

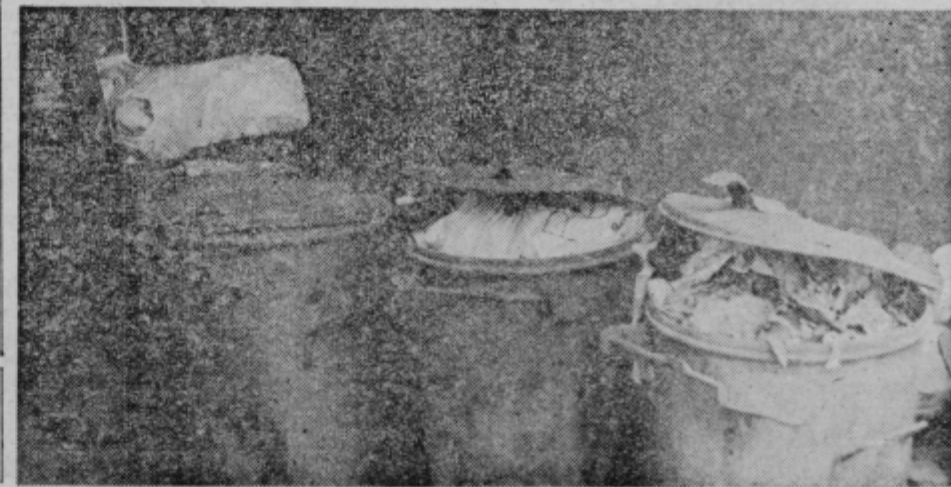
Pohvale vredna je bila v preteklem letu akcija »čistimo okolje«, ki bi bila potrebna tudi letos.

Poseben problem so tudi pločniki, kjer se nabira veliko prahu in smeti. Tu bi se moralo več angažirati Stanovanjsko podjetje in opozoriti lastnike in najemnike stanovanj in lokalov, da je čiščenje pločnikov njihova dolžnost. Za umazanost cest

in ulic pa so krivi tudi prevozniki, ki iz raznih gradbišč odvažajo zemljo, za seboj pa premalo očistijo.

Ljudje zahtevajo in hočejo živeti v zdravem in lepem okolju, žal pa mnogim manjkata čut in zavest do čistega in urejenega okolja.

Tako je obsodil umazano mesto vodja občinske straže Emil Ozbič. Potem pa smo se z istim vprašanjem napotili še v podjetju javne naprave, kjer sta vodja komunale Rajnhold Jelen in vodja obrata Snage Ivan Zabukovšek bila enotnega mnenja:

pometeno cestnišče. Večkrat se je že pripetilo, da je kdo brcnil v pometen kup smeti, ki so ga potem ljudje raznesli po cesti. Pri nas imamo tudi probleme z delavci, saj je delo pri nas umazano in težko in do nedavnega je bilo povrh vsega še slabo plačano. Res se verjetno pojavijo tudi pomanjkljivosti z naše strani, saj dostikrat vsega niti ne zmoremo, vendar pa nam ljudje s svojo neodgovornostjo in brezbriznostjo povzročijo še enkrat več dela. Naši ljudje delajo po svojih najboljših močeh; približno 35 ljudi pripelje dnevno na odlagališče v Zepino 200 t smeti in 100 kub. metrov fekalij. To nikakor ni malo, pa kljub temu še kje ostanejo kakšne smeti in odpadki, zaradi katerih se potem vse naše v obeh ljudeh razveljavijo.

Zamislimo se in ugotovimo, kaj smo sedaj naredili za naše lepo in čisto okolje in kaj pravzaprav moramo storiti — nam vsem v prid. M. P.

POLITIČNA ŠOLA NA TEHARJIH

SPODBUDA ZA DELO

Prejšnji teden so zaključili na Teharjih drugi del politične šole, drugi ciklus predavanj za komuniste — neposredne proizvajalce z celjskih delovnih organizacij. Po-
budnik za organiziranje te

šole je komisija za idejna vprašanja pri občinskem komiteju Zveze komunistov v Celju, ki je pripravil prvi del predavanj že v mesecu decembru, zadnji, zaključni del predavanj, ki sodi v sklop

politične šole, pa bo pripravil prihodnji mesec.

In kaj menijo o takšni obliki izobraževanja slušatelji politične šole?

Jože Vravnik

Bernarda Spendau

Rade Knežević

MILAN ZABAVNIK

KAKO Z DAVKI

Zadnje dni minulega leta so delegati žalske občinske skupščine pregledali uresničevanje davčne politike v minulem letu, prav te dni pa že teče razprava o izhodiščih davčne politike v občini letos. O teh vprašanjih smo govorili z načelnikom davčne uprave na skupščini občine Zalec Milanom Zabavnikom.

Kakšne bodo temeljne značilnosti davčne politike letos?

»Bistvenih novosti ne bo. Poglavitni dosežek je, da je usklajevanje izhodišč davčne politike med občinami celjskega območja, pa tudi na ravni republike, na visoki stopnji, tako da družbeno upravičenih razlogov za odstop od začrtane politike ne bo. Skušamo pač zasnovati takšno davčno politiko, ki bo upoštevala značilnosti občine in bo sočasno skladna z republiško davčno politiko. Temeljna značilnost izhodišč davčne politike letos v naši občini je v tem, da bomo skušali čimbolj stimulirati investicije v kmetijstvo, v strojne skupnosti, perspektivne kmetije in kmečki turizem. V ta področja bomo usmerili davčne olajšave. Na drugi strani bomo skušali pomagati tudi razvoju individualnih obrtnih storitev kot so krojaštvo, frizerstvo, kovaštvo, itd. Takšni obrtniki bodo obdavčeni s pavšali, o katerih bo odločala razvejanost obrti, lokacija itd. S tem bomo stimulirali rast sedaj deficitarne obrtne dejavnosti.

Seveda bodo o vsem tem razpravljali tudi vsi občani in drugi zainteresirani, ki bodo tako sodelovali pri oblikovanju končnega predloga za davčno politiko letos. To naj bi sprejela skupščina ob koncu februarja.

Ali bodo davki letošnji višji kot lani?

»Pri obdavčitvi zavezancev iz kmetijske dejavnosti bo realna obdavčitev na približno enaki ravni kot lani. Podobno bo tudi pri zavezancih iz obrtne dejavnosti. Obdavčitev skupnega dohodka občanov pa uravnava republiška zakonodaja. Neobdavčen del dohodka je bil dvignjen na štiri stare milijone, revalorizirali so tudi olajšave za vzdrževane družinske člane. Če

je, na primer, v družini z enim otrokom zaposlen le mož, lahko doseže 69000 din skupnega dohodka, ne da bi bil obdavčen.

Ali bodo občani plačali več kot lani ali manj, je težko odgovoriti. Razlike bodo od družine do družine, vseeno pa ocenjujem, da obdavčitev ne bodo prizadele občanov bolj kot prejšnja leta. Tudi z davčno politiko skušamo čimbolj zapirati škarje socialnega razlikovanja.

Zadnje čase veliko slišimo o težavah vaše davčne službe. Kako je s tem?

»Prav v davčni službi je vprašanje ustrezne in dobre kadrovske zasedbe še posebej pomembno. Naša služba se s kadrovskimi težavami otepa že dalj časa. Lani, na primer, nam je manjkalo kar 10 sodelavcev od tega 7 z višjo ali visoko izobrazbo. Ta mesec se je stanje še poslabšalo. S težavami se uspešno otepamo. To dokazuje tudi priznanje, ki nam ga je konec leta za opravljeno delo izrekla občinska skupščina. Dobili smo tudi prednost pri reševanju kadrovskih vprašanj. Pričetek uresničevanja družbenega dogovora o štipendiranju ter izboljšave pri stimulativnem nagrajevanju v državnih organih obetajo na boljše. Dotlej bomo gradili naprej na prizadevnosti kolektiva, ki zasluži vse pohvale.

Branko Stamejčič

KOMPOLE NAD ŠTORAMI

STO LET ŠOLE!

Pred koncem lanskega leta so v Kampilah počastili sto letnico domače šole. O tem jubileju je govorila pedagoška vodja šole, Stefka Plank.

Kompole, nekdanji St. Lovrenc, so dobile šolski okoliš že leta 1873., medtem, ko je občina Kompole nastala 1850. leta, vas pa je šola dobila 1874. leta. Do takrat so starši pošiljali otroke v šolo na Teharje, kjer je bila šola od 1812. leta. Kampilski občinski mošnje pa so že tedaj pokazali veliko zanimanje in so uspeli, da je bilo šolsko poslopje zgrajeno v treh letih. Veliko so naredili s prostovoljnimi delom. Šola je imela dve učilnici in dve stanovanji. Dne 10. julija 1877. leta je občinski odbor prenesel zgradbo in zemljišče na krajevni šolski svet z nalogo, da za večne čase služi pouku.

Solo je v prvih letih obiskovalo okrog 140 otrok, prvi učitelj pa je bil Sebastijan Kregar. V šolskem letu 1911/12 pa se je število učencev povzpelo na 215 in iz dvorazrednice je nastala tro-razrednica. Pomemben organ dela na šoli je bil krajevni šolski svet, ki je skrbel za gospodarske šolske zadeve, predlagal je kandidate za vodjo šole in učitelje in celo nadziral delo v razredu. Šola je bila dobro organizirana, zlasti pa so skrbeli za telovadbo. Vseskozi je imela šola obsežen vrt, v katerem so se dečki seznanjali z gojitvijo sadnega drevja in s kmetijstvom sploh, deklice pa z gojitvijo zelenjave in cvetja. Posebno prizadeven vrtnar je bil nadučitelj Janez Rupnik. Omenja se celo poskusna gojitve hmelja, zdravnih in strupenih rastlin in čebelarstvo.

Po prvi svetovni vojni se sadjarstvu pridruži še pogozdovanje. Zanimiva so bila ročna dela. Pletli so košare, delali toporišča in vozove. Tako so šolsko delo povezovali z naravo, s potrebami kmečkega dela in z željo, da bi vplivali vzgojno. Vrt pa jim je služil tudi pri pouku prirodoznanja. Omenja se še nazornost, pri slovenščini, prosto spise in risanje po naravi. Leta 1934. so imeli na šoli še tudi hranilnico.

Ko je leta 1923. prevzel vodstvo šole Vojteh Jerin, se je v kraju začela tudi živahna kulturna dejavnost. Radi so uprizorjali igre, pri katerih sta se zlasti odlikovala Marjan in Stana Jerin, od Kampilčanov pa Ocvirkovi. To delo se je poglobilo zlasti po letu 1932., ko so ustanovili prosvetno društvo. Med udeleženci in svetovalci je bil tudi Vladimir Pavšič — Matej Bor.

Leta 1927. je krajevni šolski svet zamenjal šolski odbor in 1934. leta pride z združitvijo občin Teharje, Svetina in St. Lovrenc tudi do spremembe v šolski mreži. Okupacija je prizadela tudi šolo. Učiteljev ni bilo. Jerinove so izselili na Hrvaško, učiteljica, ki je ostala na šoli, je podlegla okupatorjevi vabi. Najbolj so trpele Ocvirkovi, saj so kar štiri žrtvovali življenje za svobodo. V internaciji in pri partizanih je padlo okrog dvajset Kampilčanov. Mimo šole je šla tudi Stirinajsta divizija.

Prvo leto po osvoboditvi je bilo na šoli še 150 otrok, potem pa je število iz leta v leto upadalo. Šola je imela dva do tri oddelke, pouk je bil kombiniran in je bila do 1959. leta vадnica celjskega učiteljskega. V šolskem letu 1962/63 je postala podružnična šola osnovne šole v Štorah. Število otrok se naprej upada. Zadnja leta jih je na šoli okrog 75.

Leta 1957/58 je bila šola adaptirana. Poslopje so dvignili in dozdali nekaj prostora. Tako je dobila današnjo podobo. Zdaj so v njej štiri učilnice, kuhinja z jedilnico, pisarno in dve stanovanji ter nekaj pomožnih prostorov.

Šola je bila vseskozi središče gospodarskega in kulturnega napredka v kraju ter je vedno skrbela za tesno vez med vaščani. Za vsako večjo akcijo je prišla pobuda iz šole. Tako ima Ivan Rutar, ki je šolo vodil od 1953. do 1962., učil pa še do 1972., največ zaslug za adaptacijo šole.

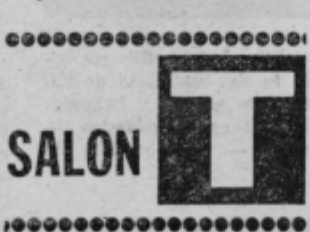
Tudi prihod Vinka Pevčiča v Kompole je kraj še bolj kulturno razgibal. Na šoli je osnoval likovni atelje PEVI, ki je pritegnil mnoge Kampilčane in vzbudil zanimanje za tovrstno umetnost.

Šola pa se tudi danes ponaša z lepimi delovnimi uspehi, s pisano izvenšolsko dejavnostjo itd. M. B.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

PAVEL ŠTEFANČIČ — PETDESETLETNIK

Pred dnevi se je srečal z Abrahamom Pavel Stefančič iz Štor, aktivni družbeno politični delavec, zlasti v organizaciji Zveze borcev, saj je tajnik krajevne organizacije v Štorah in član občinske v Celju že vrsto let.

SALON

Njegova življenjska pot ni bila lahka. Rodil se je v Gornjih Pohancih v siromašni družini, ki je imela enajst otrok. Zato se je že kot deček srečal s trdim delom pri tujih ljudeh. Leta 1942. je končal triletni uk za mlinarja v Slovenjem Gradcu. Vrnil se je domov, kjer so ga Nemci že naslednje leto mobilizirali. Prišel je v Bohinjsko Belo, od koder je 6. septembra 1944. leta z orožjem vred pobegnil med partizane, v jeseniško-bohinjski odred.

V JLA je ostal tudi po osvoboditvi, vse do februarja

1947. leta. Kot partizan je bil ranjen in je 60-odstotni vojaški vojni invalid.

Po demobilizaciji iz JLA se je takoj zaposlil v štorski železarni, kjer je še danes kot vodja službe za zavarovanje podjetja.

Leta 1948 se je poročil in začel ustvarjati družino.

Petdesetletni življenjski jubilej je počastil sredi aktivnega dela v železarni, krajevni skupnosti in v organizaciji Zveze borcev tiho in skromno kot je sam.

Se na mnoga zdrava in srečna leta!

pisma

KAKO UMIRAJO ZAJCI

Številna zajčja družina v Strinovi štali, v kateri so v slogi s kurami delili teman in vlažen prostor za njihovo bivališče, si je komaj opomogla od udarca težke izgube, zajetnega samca, ki je pred dnevi, kakor jih je že mnogo pred tem, izginil, in se v kolektiv ni več vrnil. Komaj je bila zaceljena ta rana, že se je zopet porodila skrb, katerega izmed njih bo zadela nepisana sodba, da bo prvi sledil že neštetim izmed njih, ki so na rokah postarane in navidez prijazne in sočutne gospodinje odhajali iz štale, a se niso vrnil nikdar več.

Najbolj je strah pestih tiste, ki nikakor niso mogli skriti širokih pleč in zajetnih beder in so leta vidno vpadala v oči te dobre ženske in njene rdečelice hčerke, ki jih je pridno zalagala s sočno zelenjavo in nekakšno čudno mešanico, ki se ji pravi krmilna moka.

Kmalu se je njihova težka slutnja še povečala, ko sta njihovi gostiteljici ti stega dopoldneva strokovno ocenjevali njihovo obsežnost in med seboj izmenjavali mnenja. Pri tem sta brez sramu s prsti kazala na priljubljene samca, ki je med to družino imel že več zdravih potomcev.

Ko sta odšli, se je vsa družina stnila okrog njega in se mu dobrikala, kot da bi se mu hotela oprustiti za mogoče storjene nevednosti, ki so mu morda kvarile brezskrbnost v njihovi sredi.

Kmalu se je starejša go-

spodinja vrnila in s spretno kretnjo zgrabila obsojenega nesrečnika za ušesa, pri tem pa hinavsko govorila prijazne besede, ki naj bi prestrašene samca prepričale, da bo to le kratek sprehod in da se bo zopet vrnil med drage domače.

Pred vrati štale se je že zbrala skupina pogrebcev, ki so s svojim instinktom ugotovili, da se pripravlja pokol, ki jim vedno prinese topel zalogaj. To je bila številna Strinova mačja družina, ki se je po smrti nedolžnega zajca gostila z njegovimi drobci in zadovoljno predla v pokojnikov spomin.

Spreved je krenil po kamniti poti navzgor, k postaranemu moškemu, sosedu njihovih gospodinj. Mačja družba se je gnetla tesno za gospodinja, z namenom, da si na pozorišču, ob usmrtitvi zagotovi čimbolj primeren prostor. V času spreveda je od časa do časa odjeknil zategel stok in pritažen mijavk, kar je zvenelo kot žalovanje za skorajšnjim pokojnikom, čeprav je bil namen odnosno vzrok takega izraza žalovanja popolnoma drug.

Sosed Miha je spreved sprejel popolnoma nepričakovano, kot se to spodobi za izvrševalca obsodbe. Tudi on je z ljubeznivimi besedami sprejel prestrašene mandija, ga nič kaj nežno zgrabil in niti skrihal ni, nevarnega dobro nabrušenega noža, ki je bil pripravljen, da konča, komaj dobro začeto pot mladega samca, ki je kar kipel od mladostne svežine in zdravja.

Proces umiranja je bil hitro končan, seveda je pri tem sodelovala tudi

gospodinja, ki je iz varnostnih razlogov morala rabljo pomagati pri njegovem delu. To jo je sicer vedno prizadelo, če hočeš nočeš se temu neprijetnemu opravilu ni mogla izogniti.

Pogrebci so kmalu dobili svoj obrok in sedmna se je pričela, pri tem pa se nihče več ni spomnil pokojnika in njegovih svojcev, ki so zaman čakali da se njihov bratec, očka, svak in sin zopet vrne.

Epilog te smrti je bil, da so mački tisti dan zadovoljno prespali, medtem ko je gospodinja iznakaženo telo nesrečnika izročila nekim svojim sorodnikom, da so ga odnesli v oddaljeno mesto, kjer bo menda spečeno v specialnem krematoriju.

Tako umirajo zajci.

PERDO SIRCA

ZAKAJ TAKO?

V nekem podjetju je bila sprejeta na delovno mesto tajnice tovarišica brez ustrezne izobrazbe in brez delovnih izkušenj. Takratni VD sekretar je na odboru za medsebojno razmerja na kratko razložil, da si lahko direktor izbere tajnico po lastni želji. Predlagal jo je pa on, ker se mu je zdela najbolj primerna. Pri njenem delu so ji zato morali vsi pomagati. No, okrog nje se je v podjetju razumljivo dvignilo veliko prahu. Tudi delavska kontrola je bila mnenja, da bi si moral direktor izbrati bolj sposobno in bolj delovno tajnico.

Minilo je že približno tričetrleta in nič se še ni premaknilo. Mislim, da tako trpita ugled in delo v podjetju. Podjetje plačuje osebo, ki svojega dela ne opravlja v redu.

Takih primerov je verjetno veliko tudi v drugih podjetjih, kar pa seveda nikakor ni prav.

Ker se bojim posledic, se tudi nisem podpisal, ker je bilo zaradi tega že nekaj oseb klicanih na zagovor.

Odgovor:

Vse ste zavili v tak skrivnostni plašč, da se iz njega ne da prav nič izluščiti. Če je vse res tako, kot pravite, bi lahko tudi povedali, kje je to in kdo je to, če se že sami niste hoteli podpisati. Morda pa se bodo krivci, če ti res obstajajo, našli sami med gornjimi vrsticami.

CIGANKA V KNJIŽNI OBLIKI

Čeprav sem se precej mlada, vendar redno prebiram Novi tednik, ki mi je zelo všeč. Najraje prebiram Ciganko, za katero sem slišala, da jo lahko naročim pri vašem uredništvu. Je to res? Očka mi je tudi pripovedoval, da ste pred leti objavljali zanimivo povest o razbojniku Guzeju. Bi jo lahko morda še enkrat objavili? Verjetno bi ustregli marsikateremu bralcu. Se majhno grajo vam moram izreči. Opažam, da so precejšnje razlike med TV sporedom, ki ga objavljate v Novem tedniku, in sporedom, ki ga objavlja revija Stop. Morda bi se dalo tudi to pomanjkljivost odpraviti.

Branka Zorc

Odgovor:

Draga Branka, naj ti najprej odgovorimo na tvoje vprašanje glede Ciganke. Naročis jo lahko kar z naročilnico, ki jo boš našla v Novem tedniku. Povest je ista, kot v časopisu. Napake okrog TV sporeda bomo skušali čimprej odpraviti.

OB KONCU

Vsi oskrbovanci iz Novega Celja, ki smo doma iz Velenja ali okolice, se prav lepo zahvaljujemo za prijetno slovesnost, ki je bila ob koncu leta v dvorani doma. Bili smo obdarovani, zaželeli so nam srečno novo leto in vsakemu posebej stisnili roko. Pevci so nam zapeli nekaj lepih narodnih pesmi, ki smo jim vsi z velikim veseljem in zanimanjem prisluhnili in se ob

NJEMU

Bila sem morje,
ki je bežalo pred čermi,
a tvoje roke
so vabile na dobro obalo.

Začaral si me v veter,
ki ti boža lase,
v sonce, ki sije zate.

Vse ladje spominov
sem potopila v zalivu tvojih želja.

Postala sem harfa,
ki pod nežnimi prsti
drhti v tihih nočeh...

Tako tvoja sem vsa.

MAJA

tem spominjali svojih mladih let. Harmonikar je veselo raztegnil meh in zraven se zapel. Polne roke dela pa je imel tudi fotograf, ki je ves čas pridno snemal. Predstavniki Rdečega križa iz Velenja so vsakega tudi denarno obdarovali. Velenjčanom torej še enkrat lepa hvala.

Zahvala pa velja tudi naši upravi doma, ki je poskrbela za novoletno darilo in prijetno vzdušje. Tudi kuharice in strežnice so lepo poskrbele za nas in so nam pripravile okusno in izdatno hrano. Naš dobri kurjač je tudi za praznične dni, kot vselej, poskrbel, da nam je bilo toplo.

LOVRO KRESNIK
Dom oskrbovancev
Novo Celje

VSEBINA IN OBSEG

Moram vam sporočiti, da bom ostala naročnik Novega tednika le pod pogojem, če se le-ta ne bo podražil. Tudi reklamnih oglasov mislim, da imate preveč, poučnih podlistkov bi lahko imeli več, poročila in razne vesti iz posameznih krajev pa le v najkrajši obliki. Prav je, da objavite slike delegatov, da jih vsaj na tak način spoznamo. Še več objavite o delu in življenju delavcev. Tisto na zadnji strani pa je

vse odveč, saj je teh stvari že tako preveč po vseh kioskih. Ni se potrebno vmešatavi v življenje drugih narodov, kaj veste, če bi jim bilo to všeč, ko bi izvedeli. Mislim, da to ni niti pošteno niti okusno.

Torej raje vidim, da se zmanjša obseg lista, kakor pa da bi ga podražili.

ANA PILKO

Dom upokoencev Laško
Odgovor: Zaenkrat še nič ne razmišljamo o višji ceni!

OJ, TA MATERINŠČINA

V zadnjih dneh decembra so vabili številni plakati ljudi našega kraja na zabave in silvestrovanja. Na vseh je seveda bila obljubljena odlična zabava z glasbo in plesom, jedajo in pijačo. Medtem, ko je na večini plakatov pravilno pisalo, da je za vse »preskrbljeno«, je plakat na neki gostilni sporočal, da je pri njih za vse »pri-skrbljeno«. Torej je naš mili slovenski jezik le tako težak, da povzroča težave ne samo drugim narodnostim, temveč tudi Slovincem samim ali vsaj nekaterim.

Zato morda ne bi bilo napačno, če bi se pisanja plakatov lotevali le tisti, ki so imeli nekdaj iz materinščine prav dobro ali odlično.

Vitanjčan

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA:

16

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

V januarju 1942. leta je bila v Bočni ustanovljena vaška zaščita. Imela je nalogo, da brani naselje pred vdorom nacistov in da se njeni člani po potrebi vključujejo v partizanske enote ob priliki partizanskih akcij. Tako so aktivisti Zmavc Ivan-Mrazek in še nekateri pristaši osvobodilnega gibanja sodelovali pri napadu partizanov na Ljubno v noči od 18. na 19. maj 1942. Povedati je treba, da je takšno zavarovanje vasi, torej organiziranje vaše zaščite edini poznani primer na Štajerskem.

Albinu Vipotniku-Strgarju in Eli Letonja-Ateni je uspelo, da sta organizirala vaško mladino v aprilu 1942. leta. Tudi to je za štajersko redke primer, da je prišlo v tistem obdobju do ustanovitve samostojnega mladinskega odbora OF. Delovanje mladine, ki je pri marsičem koristno sodelovala z okrožnimi aktivisti že pred ustanovitvijo odbora, je vodil požrtvovalen in sposoben mladinec Zmavc Franci, sin aktivista Mrazka. Odbor je štel 11 članov, toda le redki so dočakali svobodo. Večinoma so padli v borbah, bili ustreljeni kot talci ali so podlegli boleznim in okrutnostim internacije.

Kakšno je bilo razpoloženje prebivalstva in vzdušje v teh krajih, lepo spoznamo iz pripovedovanja bivše trgovke Angele Zmavc. Pri njej so se že v prvih mesecih okupacije oglašali ljudje iz sosedstva in sorodniki iz Celja. Ugotavljali so, kaj porečejo radijske postaje Moskva in London. Karkoli je bilo vzpodbudnega, je šlo potem od ust do ust dalje. Toda že v prvem mesecu 1942. leta so imeli Zmavcova in njeni zaupniki povezavo z Mermolovim-Mrazekom, s Slatinščo in Jerco Rop. (Op. F. F.; Slatinšča, pravo ime je Franciška Kolar, je padla kot talka pod strelci nacistov v Starem piskru 22. 7. 1942.

Ing. Ciril Remic-Borut — sodelavec osvobodilnega gibanja od 1941 dalje v Nazarjih in Zg. Savinjski dolini. V poletju 1942 in spomladi 1943, do vstopa v brigado, je nekajkrat vodil člane štaba II. grupe odredov — Staneta, Tomaža, Skalo, Maroka — z Dobrovelj do Save in v obratni smeri

Tega dne je bilo na dvorišču celjskih zaporov ustreljenih 85 moških in 15 žena. Koliko nad in upov je zamrlo v enem hipu! — Jerca Rop je bila prav tako sodelavka v osvobodilnem gibanju kot Franciška Kolar. Bila pa je zaprta in odvedena v koncentracijsko taborišče Auschwitz 15. 8. 1942 in je še istega leta v novembru podlegla boleznim in težkim razmeram taborišča. Njena hčerka Elizabeta Rop, roj. 1925. leta, je delala za OF prav tako kot njena skrbna mati, aretaciji je ušla in je potem v novembru 1943 vstopila kot borka v Šlandrovo brigado. Padla je v boju na Dolenjskem avgusta 1944. leta.)

Preživela očitavka tedanjih dogodkov Angela Zmavc je še povedala, da je sodelovala v skupini, katere je pomagala zbirati živila, cigarete, tudi obleko in perilo. Sprva ji je bilo poznano, da se v bližnji okolici nahaja devet domačih partizanov. V prvih pomladnih mesecih se je to število zelo pomnožilo, češ, da je prišlo 32 partizanov iz Kranjskega. (Op. FF; to so bili borci revirske čete, nekateri so jim kar Zagorjani rekli, ki so se vključili v Savinjski bataljon v takolimenovano Majcenovo četo). Treba je bilo zbrati vedno več hrane in perila. Vaščani pomoči niso odrekli.

Obveščevalne zveze aktivistov in partizanov so v Gornjem gradu zvedele, da se okupator pripravlja na izselitev prebivalstva iz Bočne. Odbor OF je sklenil, da je treba pokreniti vse, da do tega ne bi prišlo. Bolje bo, če gredo vsi v gozdove v takem primeru in od tam najprej preidejo v domačijo. Tudi živino bo treba odpeljati s seboj, da ne bi postala plen okupatorja. Vseeno so res začeli nekega dne vas obkoljevati oz. se ji približevati, toda vaška zaščita, ki je budno pazila na sovražnikove poteze, je to opazila in odredila takojšen umik vaščanov v gozdove. To so

ZAKAJ JE UMRLA VERONIKA

Odgovor na članek Srečka Šrota v »Janju«, Novem tedniku in moje mnenje.

Kot mlada, zdrava in krepka mati ni imela ču- ta materinstva in ne lju- bezni, saj me je kot pr- vorojenca starega komaj šest tednov dala v posvo- jitev mojim sedanjim staršem — rejnikom. Bde- la in trepetala sta za mo- je življenje, da sta me kot oslabelelo siroto ohranila pri življenju. Skratka: do- bil sem doore in ljubeče starše, ki so mi od prve- ga dne nudili vse kot last- nemu otroku. Skrbela sta za moj uspeh v osnovni in poklicni šoli, vzgojila sta me v moralnega in delovnega državljana. Ko sem bil star 17 let, smo izvedeli, da imam tudi mlajšo sestro, ki sem jo seveda želel spoznati. Ker ni bila Kristina Kozole nikjer ustaljena, saj se je neprestano selila iz kra- ja v kraj, smo jo le s te- žavo našli. Tako sem po tolikem času prvič objel svojo sestrnico, ki mi je bila tako draga. Mati pa, ki je po vašem pisanju tako ljubeča, me ni po- gledala in mi ni dala ro- ke. Sprašujem vas, je bi- la tudi to materina lju- bezen? Takrat sem videl, v kakšnem stanju se na- haja Veronika. Svoje star- še rejnike sem prosil, da smo jo vzeli v Celje na počitnice. Ker sem videl in preveril iz Veronikine- ga govorjenja, sem pisal na socialno skrbstvo Krš- ko, da naj vendar dajo otroka v rejništvo, ker mati nima nobenih mo- ralnih kvalitiet za vzgojo otroka, razen tega je bila

dinarica z majhnimi do- hodki. Pismeno sem se za- vezal, da bom pomagal takoj, ko pridem do po- klica, toda onj so mi od- govorili, da mati lepo skrbi zanjo. Nezakonski oče je plačeval 30.000 S din preživnine, ni pa kon- trolliral otrokove vzgoje, ni se brigal za varnost otroka, kar bi seveda kot oče moral storiti. Po Ve- ronikini izjavi je oče ni maral in ni smela priti k njemu na dom. Za oče- ta ni dovolj, če je plače- val le preživnino in dal na grob venec v zadnji pozdrav Veroniki. Tudi njega obsojam kot sokriv- ca Veronikine smrti. Po izjavi Milice so enkrat preprečili materin poskus skupnega samomora pod vlak, ker je bila Veroni- ka pod vplivom matere in po njihovi izjavi umsko zaostala, ker je hodila v 8. razred pomožne šole. Vendar se čudim, da ni Milica posredovala, da bi Veroniko dali v rejništvo. Veronika bi lahko danes še vedno živela, če bi kdo za ta primer malo bolj poskrbel in pripomi- njam, da je še veliko ta- kih Veronik, ki so dobre, pridne, čeprav hodijo v pomožno šolo, ki imajo pravico do življenja in do mladosti. Čeprav ne pre- več pametne, pa vendar so lahko koristni člani naše družbe, če bi neka- teri svoje delo jemali ma- lo bolj resno.

Prosim vas, da to pis- mo objavite, da bo širša javnost vedela, zakaj je pravzaprav umrla Vero- nika.

Neutolažljivi brat
GLOJNARIČ JOŽE,
z ženo in starši

CIGANKA

Z veseljem prebiram Novi tednik in zelo sem se razveselila, ko sem v njem našla tudi naročil- nico za knjigo Ciganka, ki jo seveda tudi z veseljem naročam. To povest imam sicer že izrezano iz prejšnjih časov in že vča- sih sem bila kar zaljub-ljena vanjo. Pred leti so izhajali tudi podlisti: Gro-fov jager, Očetov greh, Habakuk, Ukradena neve- sta in še mnogo drugih imam doma. Če bi jih ho- teli objavljati, vam jih ra- de volje posodim.

Všeč mi je tudi zdrav- niški koticček, saj lahko najdemo v njem marsi- kak dober nasvet.

S. ROZANC
Celje

Odgovor: Bodite tako prijazni in nam povesti prinesite. Samo Habaku- ka že imamo.

KDO MI?

Prav je, da se pomaga in se zanima za potresna območja, kot so Zibika, Smarje, Sentjur, vendar

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam povest Ciganka.

Znesek 50,00 din bom plačal po povzetju.

Priimek in ime:

Točen naslov:

pa mislim, da bi se mo- rali ozreti še bolj na- okrog, na deželo. Živim v hiši, ki je stara že nad 400 let, že tako jo je na- čel zob časa. Leta 1970 sem jo še nekako obno- vila, zdaj pa jo je priza- del še potres. Streha je

že čisto dotrajana in kar bojim se južnega snega, ki mi jo utegne sesuti na glavo in me pokopati. Stara sem 74 let, majhno pokojnino imam in krpi- co zemlje. Sama si kaj dosti ne morem pomaga- ti. Nekateri pravijo, da

starim ljudem nič ne po- pravljajo. Ne vem, ali še imam kakšno upanje, ali pa bom morala končati moje revno življenje pod ruševinami?

MARIJA SELIČ
Dobje

NOVA NAGRADNA IGRA

10X1000

To bo nova nagradna igra Novega tednika in Radia Celje. Že danes nabru- site peresa. 100 ali 50 starih tisočakov bomo podelili za vaše pisanje.

Vsaj za pet stavkov!

O čem?

Preberite prihodnjič!

LOJZE POŽUN

OSVOBODITEV IZ „STAREGA PISKRA“

(6)

Bila je temna noč. Z dežjem je naletaval sneg. Kap- lje so hladile razgreta lica. Stopali smo tiho mimo bolnišnice pa naprej in naprej in ko smo zapustili mesto, sta se partizana poslovila rekoč, naj gremo, kamor vemo in znamo, pazimo pa naj, da nas ponovno ne dobijo v roke nemške zveri. Spominjam se, da se jima ni prav nihče zahvalil. Preveč je bilo sreče.

Z menoj sta bili frizerka Golobova iz Celja in Vi- tančeva, ki je stanovala v Laškem in so jo zaprli zaradi moževega odhoda v partizane. Popoldne smo se ustavile na neki kmetiji blizu Šmartnega v Rožni do- lini. Tam smo prvič jedle in se za silo posušile, vendar smo odšle kmalu naprej, ker so bile v bližini borbe. Dospeli smo na dom Vitančeve, kjer so bili tako pre- strašeni, da smo tam lahko prenočile le eno noč. Le pri sestri Vitančevi, ki je bila zelo pogumna, smo ostale teden dni. Vendar miru ni bilo v naših izmuče- nih srcih, vse nas je vleкло naprej, naprej v partizane. Ker nismo moge dobiti stika z njimi, sem predlagala, da se vrnemo prek Štor na Teharje in od tam na Svetino in v bližnje vasi. Hodile smo tri dni. Imela sem že tako ožuljene noge, da so mi odstopili nohti. Vendar so te bolečine bile malenkostne v primeri s srečnim občutkom, da sem svobodna... Po prenoče- vanju v Sentrupertu smo drugo jutro odšle v Sentle- nart k Tovornikovim. To je bilo 23. decembra, osmi dan po naši osvoboditvi iz zaporov. Čez teden dni se je oglašil pri Tovornikovih partizan, moj sin Feliks... Od tega je minilo že mnogo let. Ob spominu na dan rešitve imam samo eno željo, da bi tem hrabrim reši- teljem — partizanom — hvaležno stisnila roke.

Po poročilu policijskega revirja zaščitne policije v Celju 15. decembra 1944 je nek jetniški paznik iz zapa- ra že ob treh zjutraj po telefonu obvestil njihov urad o partizanskem napadu in osvoboditvi jetnikov ter da bi se utegnili še vrniti, v zaporu pa da je vladala zmeda. Spričo tega so v zavarovanje in pomiritev za- pora poslali vse dosegljive policiste v jakosti devet mož. Alarmirali so tudi speče policiste in jih razpo- sla.i v patroljah na vse strani, hkrati pa obvestili dežel- nega svetnika Dorfmeistra, gestapo, komandanta 48. nadomestnega oddelka tankovskih lovcev, komandanta zaščitnega področja Kúhasa ter orožniško postajo.

Ko so osvobodenci odhajali skozi odprta vrata za- pora, so pazniki z dvorišča pohiteli v stavbo in zgnali preostale jetnike s hodnikov nazaj v celice.

Policijska patrolja pod vodstvom nekega Kolenca, ki so jo bili poslali na obhod že opolnoči s šestimi

pripadniki vojske, je deset minut pred tretjo uro pri- jela dve ženski jetnici pri Novi vasi. Ko sta izpovedali, da se je večina jetnikov usmerila proti Ostrožnemu, se je patrolja z obema jetnicama odpravila proti Lavi in zaprla cesto. Tam so zatem prijeli štiri ženske in tri moške ter vseh devet odgnali na policijski revir, spotoma pa v mestnem središču zajeli še enega mo- škega. Policijska patrolja, ki so jo poslali proti Lis- cam, je na Bregu, na cesti proti Laškemu zajela štiri ženske jetnice, letalci v Levcu dva jetnika, ena orožni- ška patrolja tri in druga patrolja dva jetnika v Trnov- ljah.

V poročilu naslednjega dne, 16. decembra 1944 je stotnik zaščitne policije navajal, da je bilo vseh ujetih in tistih, ki so se sami vrnili 37. Četudi v nadaljnjem nemško poročilo govori, da je od skupnega števila 352 jetnikov, kolikor naj bi jih bilo ob napadu v zapo- ru, pobegnilo 129 oseb in bi jih bilo potemtakem po- zajetju 37 jetnikov na svobodi le 92, tako osvoboditelji kot rešeni menijo, da je število pobeglih znašalo od 300 do 400. Prav tako je tudi bilo po njihovem zatrje- vanju med zaplenjenim orožjem več pušk, kakor pa jih je navajalo policijsko poročilo — pet do šest pušk s pripadajočim strelivom, dve brzostrelki z osmimi magazini in sedem pištol.

Po izjavah preživelih se je v dnevih pred osvobodit- vijo »Starega piskra« povečal dotok novih jetnikov vs. ed nemške ofenzive proti osvobojenemu ozemlju v Zgornji Savinjski dolini in na Kozjanskem, tako da uprava zaporov verjetno niti ni imela pravega vpogleda v številčno stanje. Po drugi strani pa omenjajo tudi v nemškem poročilu, da so ob napadu izginili iz jet- niške sprejemnice dokumenti in transportni sezname. Da bi se jih polastili partizani, pa se pri najboljši volji nihče od preživelih ne spominja. Ob takih okoli- ščinah bi mogoče lahko menili, da je hotel nekdo na nemški strani prikriti nadrejenim resnično število re- šenih zapornikov.

V zaporniški vpisni knjigi iz »Starega piskra«, ki je, žal, ohranjena le za III. oddelek, to je za prvo nad- stropje, so dežurni v sprejemnici vpisovali po abeced- nem vrstnem redu ime in priimek zapornika, datum njegovega prihoda in odhoda, številko celice, v kateri je bil, oznako ali je šlo za političnega ali kriminalnega jetnika, ter pod opombo njegovo usodo: ustreljen, iz- puščen, odšel s transportom in kam itd. Podatki v knjigi zajemajo obdobje od februarja 1942 do februarja

1945. Iz te vpisne knjige je razvidno, da je 15. decem- bra 1944 policija res odvedla transport v Maribor. Tak transport so opravili običajno dan do tri dni pred kakim streljanjem talcev. Po transportu 15. decembra sta bili dve streljanji: 18. decembra v Velenju in 19. decembra v Vojniku, vendar iz zapisov v zaporniški knjigi za III. oddelek ni videti, da bi bil kdo s tega oddelka tedaj ustreljen, pač pa so iz tega oddelka in transporta 15. decembra od jetnikov Andreja Spegla, Petra Gregorca, Jožeta Jakoba, Vinka Vipotnika, Ste- fana Rebernika in Jožeta Drobneža ustrelili kot talce prve tri navedene 11. januarja 1945 v Račah.

Za Dominika Hribarška, kmeta v Rupah, tedanja občina Šmartno v Rožni dolini, ki je bil aretiran 4. novembra in odgnan še z drugimi Šmarčani v »Stari piskra«, je znano, da je bil med osvobojenimi 15. de- cembra, vendar so ga 3. januarja 1945 Nemci ponovno zajeli in ga 12. februarja 1945 obesili na Stranica pri Frankolovem.

Ko sta Milica Gabrovec-Lenka 27. decembra 1944 za Okrajni odbor Celje-mesto ter Sergej Kraigher-Andrej za Okrožni odbor OF Celje poročala nadrejenemu Po- krajinskemu odboru OF za Štajersko in Izvršnemu odboru OF o osvoboditvi okrog 400 jetnikov iz celjskih zaporov, sta poleg drugega omenila tudi to, da so rešence odpremili nemoteno skozi mesto na deželo in da je »veselje rešencev od stare ženske do mladega dekleta in moža bilo tako, da ne bo celjska okolica leta pozabila na ta veseli dogodek in hrabrost naših političnih delavcev. Dobili smo vse orožje, ki se je nahajalo v jetnišnici in takoj oborožili rešene tovariše, ki veselo odhajajo v NOV Slovenije. Zaradi izredne drznosti te akcije predlagamo za odlikovanje te tova- riše, ki so sodelovali v akciji.« Okrožni sekretar Sergej Kraigher je k temu poročilu pripisal še imena vseh šestih udeležencev akcije ter priporočal, naj o tem seznanijo tudi načelnika Personalnega odseka pri SNOS Zorana Polića.

Slovenski narodnoosvobodilni svet je zatem prek istih vmesnih forumov (PO OF za Štajersko in OO OF Celje) obvestil Okrajni odbor OF Celje-mesto, Okrožni odbor OF Celje pa je obvestilo le-temu posre- doval 29. aprila 1945, da je prejel poročilo o akciji v celjski jetnišnici in vsem sodelujočim dodeli odlikova- nja »Znak hrabrosti«, ki jih pa zaradi prometnih težav trenutno ni mogel poslati. Osvoboditelji »Starega pi- skra« so bili odlikovani po vojni.

ŠAHISTI OVSKI PROBLEMI

Franc Brinovec

gali v prvi ligi. V vsej
gi zgodovini našega delo-
nja smo naleteli na mno-
problemov, ki so bili
edsem finančne narave.
ša pa je bila, da pri klu-
deluje cela vrsta navdu-
cev, ki so take probleme
jevali kar iz svojih žepov.
osnovnejši problem, ki
nas še danes tare, je, da
namo svojega prostora.
ostor za vaje imamo sicer
Domu družbenopolitičnih
organizacij, ker pa imamo
minge le ob petkih, se
pogokrat zgodi, da odpa-
jo zaradi raznih sestankov.
oj prostor neobhodno po-
jubujemo!«
FRANC BRINOVEC: »Tudi
bi rad poudaril, da svoj
ostor nujno potrebujemo,
se v takih pogojih zelo
ko dela. Največji problem
ker igrajo na naših red-
a treningih tudi pionirji.
igramo v večernih urah,
taki treningi po navadi
ledejo v pozne večerne
e. Rešitev bo treba vsaka-
najti, saj smo si tudi v

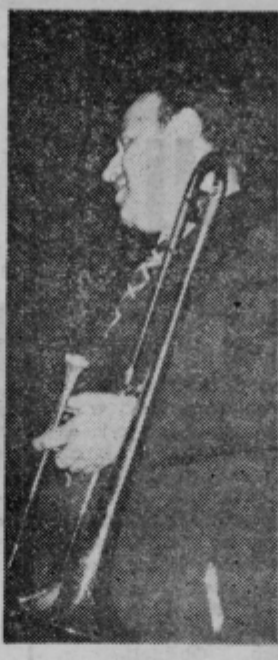
Vojko Zupanec

letnem programu zadali na-
logo, da je treba k sodelo-
vanju privabiti še več šolar-
jev.
Poleg tega želimo letos so-
delovati tudi na vseh po-
membnejših republiških tur-
nirjih in tak turnir pripra-
viti enkrat jeseni tudi v Zal-
cu. Kot zanimivost naj na
koncu povem, da imamo tu-
di žensko ekipo in da so
prav vse članice dobre in
prizadevne šahistke.«
VOJKO ZUPANEC: »Obi-
skujem četrti razred osnov-
ne šole v Zalcu, šah pa sem
začel igrati že v prvem raz-
redu. Za šah me je navdušil
očka in prav on me je po-
peljal v to čudovito igro.
Danes mi šah pomeni vse in
brez igranja ne bi mogel.
Razumljivo je, da imam med
šahisti tudi svoje vzornike.
Najbolj spoštujem Karpova
in Fischerja, če pa bi se
moral odločiti še med tema
dvema, bi se za Fischerja,
kljub njegovim muham.«

JANEZ VEDENIK

ŽABE ZA SILVESTROVO

Na zaključni prireditvi
ob 10. sindikalnih šport-
nih igrah v Celju je v
plesnem orkestru Žabe —
tako kot vedno — igral
tudi predsednik Izvršne-
ga sveta občinske skup-
ščine Celje Marjan Ašič.
Priložnost da priložilo in
povprašali smo ga, kako
je z gradnjo družbenega
centra pod Golovcem in
če je res, da bomo Cel-
ljani (ter seveda ostali)
že silvestrovali v novi ha-
li: »Z gradnjo družbenega
centra pod Golovcem smo
že začeli, istočasno pa tu-
di pripravljamo načrte za
ostale faze. Če bo denar
in če bo šlo vse po sre-
či — o čemer pa ne dvo-
mim! — bo dvorana do
napovedanega roka nared.
S silvestrovanjem je pa
tako: Žabe bodo priprav-
ljene, da zaigrajo, ljudje
pa naj pridejo in zapleše-
jo.«

ŽALEC

GOSTOVALI „GUMBI“

Minuli teden je v Zalcu gostoval trenutno najpriljublje-
nejši jugoslovanski pop ansambel Bijelo dugme iz Sarajeva.
Mladi iz bližnje in daljne okolice so do zadnjega kotička
napolnili dvorano in skupina Bijelo dugme pričakovanj
mladih ni izneverila. Odlična glasba, dobre priredbe, dobra
izvedba, skratka koncert kot jih (žal) ni veliko, vsaj kar
zadeva pop in rock glasbo ne. Vse priznanje tudi prizadev-
nim organizatorjem.

ANONIMNIH 200 STARIH TISOČAKOV

Tudi to je resnični do-
godek. Zabeležili so ga
predzadnji dan starega
leta na celjski davčni
upravi.

Ta dan je namreč eden
izmed delavcev davčne
uprave dobil med novo-
letnimi čestitkami tudi pi-
smo, ki je bilo za malen-
kost debelejšje, na zadnji
strani pa prepleteno s
selotejpom. Ko ga je od-
prl, je našel v njem ano-
nimno čestitko za 1975.
leto, poleg nje pa štiri
bankovce po 500 novih
dinarjev, torej skupaj dva
tisoč novih dinarjev. Nič
podpisa. Nič, kar bi go-
vorilo o dobrotniku. Zato
pa nič koliko vprašanj,
ki so se pojavila ne samo
pri prejemniku nepodpi-
sane čestitke in »darila«,
marveč med delavci da-
včne uprave na sploh. Je
en sam pošiljatelj? Morda
skupina? Kdo? Zakaj? Za-
kaj je ali so poslali toliko

denarja? Dve sto starih
jurjev ni malo. To je ve-
liko!

Ne da bi iskal odgovor
na vprašanje, je ukrepal
tako. Vse skupaj je po-
kazal svojemu šefu in od-
ločitev je bila sprejeta v
tistem trenutku. Denar so
nakazali štabu za odprav-
ljanje posledic potresa na
Kozjanskem, vso zadevo
pa predali okrožnemu ja-
vnemu tožilstvu.

Zakaj? Zato, ker nihče
ne more sprejeti takšne-
ga darila. Za njim je lah-
ko marsikaj. Tudi more-
bitna podkupnina, poznej-
še izsiljevanje ali namen,
da bi čez čas nekdo ali
več ljudi hkrati zavpilo
— poglejte, takšna je
celjska davčna uprava in
delavci v njej. Saj spre-
jema podkupnino in po-
dobno. Toda, nič takšnega
se ne bo moglo zgoditi.
Računi na tej strani so
čisti.

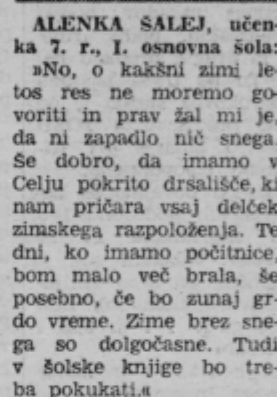
MALA ANKETA

HUURAA! POČITNICE!

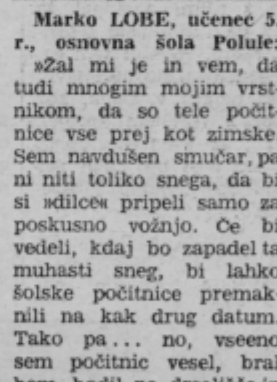
Ta teden je v znamenju šolskih počitnic. Šolske
torbe z zvezki in knjigami počivajo v kotu, medtem
ko se njihovi lastniki pode za žogo na bližnjem trav-
niku ali pa se kako drugače zabavajo. Sneg našim šol-
larjem že nekaj let ni najbolj naklonjen, tako da so
nekateri šole že razmišljali, da bi zimske počitnice
prestavili. Toda letos ni bilo kaj razmišljati, saj sne-
ga ni in ni. Pa bodo počitnice vseeno prijetne, čeprav
nas je zima potegnila za nos, so nam zatrčili otroci
iz osnovne šole Sentjur.

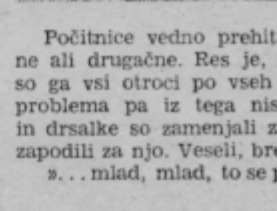
Bojana HUĐEJ, učenka
8. r., IV. osnovna šola:
»Letošnje počitnice bodo,
izgleda, bolj deževne. Ško-
da, zares, škoda, da ni
snega. Jaz jih bom preži-
vela kar doma. Brala
bom, šla bom na drsali-
šče in tako bo tale teden
še prehitro minil. Bolj je
hudo, ker ni snega, za
smučarje. Tem pa je le-
tošnja zima grdo zagodla.
V šoli mi gre dobro. Po-
čitnic pa sem seveda zelo
vesela, kdo jih pa ni!«

ALENKA SALEJ, učen-
ka 7. r., I. osnovna šola:
»No, o kakšni zim-
tos res ne moremo go-
voriti in prav žal mi je,
da ni zapadlo nič snega.
Se dobro, da imamo v
Celju pokrito drsališče, ki
nam pričara vsaj delček
zimskega razpoloženja. Te
dni, ko imamo počitnice,
bom malo več brala, še
posebno, če bo zunaj gr-
do vreme. Zime brez sne-
ga so dolgočasne. Tudi
v šolske knjige bo tre-
ba pokukati.«

Marko LOBE, učenec 5.
r., osnovna šola Polule:
»Žal mi je in vem, da
tudi mnogim mojim vrst-
nikom, da so tele počit-
nice vse prej kot zimske.
Sem navdušen smučar, pa
ni niti toliko snega, da bi
si »dilce« pripeli samo za
poskusno vožnjo. Če bi
vedeli, kdaj bo zapadel ta
muhasti sneg, bi lahko
šolske počitnice premak-
nili na kak drug datum.
Tako pa... no, vseeno
sem počitnic vesel, bral
bom, hodil na drsališče in
teden bo minil, kot bi
trenil.«

Mirjam JURES, osnov-
na šola Križevci pri Lju-
tomeru: »V Celje sem pri-
šla na »zimsko« počitni-
ce, pa je zunaj čisto spo-
mladansko vreme. Rada
pridem v Celje in vseč mi
je tukaj. S seboj sem si
prinesla drsalke, saj pri-
nas v Ljutomeru se niti
drsati ne moremo, ker ni-
mamo umetnega ledu. Na
drsališču v celjskem
Mestnem parku pa je
zdaj, v času počitnic,
kljub nezimskemu vreme-
nu, pravo zimsko vzdušje.
Seveda bi bila vesela, da
bi zapadlo vsaj malo sne-
ga.«

Rajko BREČKO, učenec
3. r., osnovna šola I. celj-
ske čete: »Vesel sem po-
čitnic, še bolj pa bi mi
bilo seveda všeč, če bi
zapadel sneg, da bi se
lahko mi, otroci, sankali,
smučali, kepali in postav-
ljali sneženega moža.
Takšna zima bi mi bila
najbolj všeč. Kadar je le-
po vreme grem skupaj s
starimi starši na sprehod.
Očka, mamica in bratec
živijo v tujini, lanske po-
čitnice sem bil pri njih.
Letos sem dobil nove dr-
salke, ki sem jih bil zelo
vesel in v teh dneh se
bom lahko vsaj nadrsal.«

Počitnice vedno prehitro minejo, pa naj bodo takš-
ne ali drugačne. Res je, sneg bi jih lahko olepšal, saj
so ga vsi otroci po vseh šolah tako zvesto čakali. No,
problema pa iz tega niso naredili, kajti sani, smuči
in drsalke so zamenjali z žogo in se z veseljem vrisočem
zapodili za njo. Veseli, brezskrbni, zadovoljni...
»...mlad, mlad, to se pravi — v srcu vsega življenja.«
MATEJA PODJED

ZA ŽIVLJENJE

Liza Podpečan

ružbi. Predavanja se bo-
začela v marcu. Z ob-
širno konferenco ZK Mo-
zije in Delavsko univer-
Mozirje bomo organi-
zali politično šolo, v ka-
ri naj bi sodelovalo
množico mladih članov
K...
Koliko mladih ste vklju-
ili lani v zvezo komuni-
ov?
»Preko naše konference
mo jih v lanskem letu
ključili 22.«
Kakšno je sodelovanje
mladih v delegacijah, sa-
upravnih interesnih
skupnostih in zborih ob-
širne skupščine?
»Zaenkrat ni zadovolji-
o, ker imajo mladi pre-
talo znanja in izkušenj,
to jim bomo omogoči-
predavanja in enodne-
seminarje, da bodo la-
e zastopali stališča mla-
h.«

Ali pripravljate kakšno
večjo delovno akcijo?

»Ko bo izdelana vsa po-
trebna dokumentacija, bo-
mo organizirali delovno
akcijo za izgradnjo otro-
škega igrišča pri osnovni
šoli Nazarje. Poleg tega
bodo naši mladinci tek-
movali po krajevnih skup-
nostih pri urejanju njiho-
vega življenjskega okolja.«

LIZA PODPEČAN

Krajevna skupnost
Laško
Kraigherjeva 15

proda na

JAVNI
DRAŽBI

traktor Ferguson
FE 35 s prikolico

letnik izdelave 1970.

Izključna cena 30.000,00
dinarjev.

Dražba bo dne 4. 2. 1975
ob 10. uri na dvorišču pri
Lekarni v Laškem.

NOVI
tehtnik

KMETIJSTVO

MESTINJE

FRUPI NA TRŽIŠČU

Nobena skrivnost ni, da so tisti, ki radi pijejo sadne sokove in poznajo takorekoč vse vrste, ki jih ni malo, navdušeni nad Vitalovimi sokovi iz Mestinja. Potrošniki najbrž tudi sedaj ne bodo razočarani: Vital iz Mestinja je te dni dal na tržišče nov komplet sadnih sokov pod skupnim imenom FRUPI, sestavljajo pa ga jabolčni sok, borovničev koktajl, borovničev sok, grozdni sok in bistri ribezov koktajl. Izbira je torej pisana in velika.

Kot so nam povedali v Mestini, bodo novemu programu posvečali vso pozornost, saj se ta dejavnost odvijata takorekoč v središču nerazvitega območja, kar je še posebej važno. Novo razvita proizvodnja bo gotovo dala polet proizvajalcem osnovnih surovin. SLOVIN namerava prav na tem področju izgrajevati perspektivo.

Pretežni del surovin za FRUPI prihaja s Kozjanskega, za grozdje pa velja, da je v celoti odkupljeno na Kozjanskem.

V letošnjem letu bodo v Mestini proizvedli preko 1 milijon litrov sadnih sokov. Proizvodnja je skoraj v celoti modernizirana, tu in tam pa bodo še dograjevali in izboljševali.

Vzporedno z modernizacijo doma pa se bo nadaljevalo intenziviranje že obstoječih nasadov in seveda sajenje

novih. Surovinska baza naj bi se torej močno povečala. V celoti naj bi bilo samo ribeza okoli 150 ha od današnjih sto. V zadnjih letih je bilo sicer precej obnovljenega, s kmeti so bile sklenjene dolgoročne kooperacijske pogodbe, močan razvoj se kaže tudi v vinogradništvu. Že lani se je Vital povezal s TOZD Bizeljsko-Brežice, obratom SLOVIN in že lani so bile odkupljene večje količine grozdja za predelavo vina. V SLOVINU razmišljajo, da naj bi to območje dobilo tudi svoj tip vina, ki bi ga dali na tržišče.

Se vedno velja trditev, da je obnova nasadov, bodisi vinogradniških, bodisi ribezovih in drugih premočno načrtana. To bo treba izpopolniti. Strokovna služba je po besedah predstavnika TOZD Kmetijstvo Šmarje pri Jelšah dokaj izpopolnjena.

Na koncu povejmo še nekaj tehničnih podrobnosti o novem asortimanu FRUPI proizvodov. Jabolčni sok je kot končni proizvod izključni naravni matični sok. Embalirajo ga v 1 l in 0,20 l steklenicah.

Ribez koktajl je mešanica ribezovega in grozdnega soka. Popravilo soka opravijo s sladkorjem in citronsko kislino. Poleg običajnega stekleničenja ga dajejo na tržišče še v doy pack embalaži.

Borovničev koktajl je mešanica borovničevega in grozdnega soka. Tudi tega popravljajo s sladkorjem in citronsko kislino, embalirajo pa ga tako kot ostale.

Poglavitna biološka vrednost ribezovega soka je visok odstotek vitamina C. Bogat je tudi s sadnim sladkorjem in drugimi snovmi. To velja tudi za borovničev sok.

Grozdni sok ima precejšnjo hranilno vrednost. Bogat je z vitaminom C in B.

Za zaključek: novi proizvodni program pomeni za Kozjansko, Obsotelje in Šmarško brez dvoma veliko vrednost. Kozjansko z omejenimi pokrajinami ima še vedno okoli 70 % kmečkega prebivalstva, torej je razumljivo, da obvladuje gospodarstvo na tem območju predvsem kmetijstvo.

Ugodno je zlasti to, da ima Kozjansko izredno zadovoljive pogoje za razvoj sadjarstva, ki je nekoč imele to pomembno vlogo in je tudi bilo na visoki stopnji ter vinogradništva. Zadnja leta je močno zastopana ekstenzivna proizvodnja jabolk. Plasma teh pridelkov pomeni velike gospodarske koristi, zato bi v prihodnje morali plansko urediti povečanje kmetijske proizvodnje, za realizacijo tega programa pa bi bila potrebna širša družbena pomoč.

MILENKO STRASEK

V SPOMIN
PESNIKU -
- KMETU

Prelistavam knjižico z naslovom PISANO SPOMINSKO CVETJE in se ustavim ob posvetilu tik nad imenom avtorja knjižice: Pošiljam v spomin na reportažo v mesecu oktobru 1971. Jože Marinko.

Pesnik, ki riba zelje, takšen je bil naslov tiste reportaže takrat. Ko sem spoznal Jožeta Marinko, kmeta — pesnika iz Mlač pri Ločah, je ribal zelje. Velike zeljnate glave so se na kupu valjale po veži in Marinko se je sklanjal nad njimi. Tišči Marinko, ki ga je nedolgo tega ugrabila smrt.

Jože Marinko je bil rojen 1. 1893 v Komani Dobrova pri Ljubljani. Absolviral je kmetijsko šolo, nato pa je odšel domov na kmetijo. V letu 1928 se je odselil na kupljeno posest v Ločah pri Poljčanah. Od ranih let je pisal pesmi in strokovne članke v razne liste.

Marinko ni bil poet strogo ubranih pesniških norm, pisal je tako, kot mu je velevalo srce, pri tem pa je mnogokrat zašel na čudovito pot ljudskega pesništva. Prav zaradi tega bi Marinkovi poeziji lahko dali vzdevek dokument časa, saj v njej poje o bitju in žitju kmetja, o njegovih težavah med obema vojnama in po zadnji, poezijo nenehno prežena ljubezen do domačega kraja, do domovine. Morda je tu in tam črnogleda, a ko bralec obrne zadnji list, spozna, da Marinko lahko misli tudi drugače.

Tu in tam Marinko ostro zastavi pero in kritizira razmere, v katerih je kmetoval, se spotačne ob nerazumevanje časa do kmeta, toži nad omalovaževanjem preprostega kmečkega človeka. Vseskozi pa je elementaren, globok, naravnost dišeč po zemlji, kljub preprostosti svoje prvinke izpovedi. To pa je pravzaprav tisto, kar daje njegovi poeziji čar in vrednost.

Marinka iz Mlač ni več. Z njim je odšel eden redkih ljudskih poetov, ki jih tako trpko duši današnji zmodernizirani čas. Odšel je poet, ki je z lepo pisavo beležil utrip časa in zemlje, ki jo je ljubil, poet, ki je menjaval plug, motiko in pero.

MILENKO STRASEK

Komisija za medsebojna razmerja pri delovni organizaciji

GALIP
ŠOŠTANJ

objavlja naslednja prosta delovna mesta:

2 KEMIJSKA TEHNIKA
za delo v laboratoriju

POGOJ: srednja strokovna izobrazba kemijske smeri s 3-letno prakso. Poskusno delo traja 60 delovnih dni.

1 ORODJARJA

POGOJ: poklicna kovinarska šola s 3-letno prakso. Poskusno delo traja 45 delovnih dni.

1 ŠOFERJA

POGOJ: izpit za šoferja C-kategorije s 3-letno prakso. Poskusno delo traja 45 delovnih dni.

1 VRATARJA

POGOJ: nepriučeni delavec z dokončano osemletko. Poskusno delo traja 30 delovnih dni.

5 NK DELAVK

POGOJ: nepriučeni delavci z dokončano osemletko. Poskusno delo traja 30 delovnih dni.

Delavci združujejo svoje delo za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Osební dohodek po Pravilniku o delitvi OD.

Nastop službe takoj ali po dogovoru.

Pismene ponudbe z dokazili naj kandidati dostavijo v petnajstih dneh po objavi na komisijo za medsebojna razmerja pri GALIP Šoštanj.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi ljubega ata, brata, strica

Matevža Pražnikarja

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti, nam izrazili sožalje in ob bridki izgubi kakorkoli pomagali ter zasuli njegov poslednji dom z venci in cvetjem. Iskrena hvala tov. Ludviku Zupancu za poslovljni govor. Toplo se zahvaljujemo g. župniku za poslovljne besede ter Govejškovim.

Neutolažljivi:

žena Marija, sin in hčerke z družinami.

Komisija za volitve in imenovanja
SKUPŠČINE OBČINE
LAŠKO

razpisuje delovno mesto

DIREKTORJA
Delavske univerze Laško

Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:
— da je državljan SFRJ in izpolnjuje splošne pogoje določene z zakonom,
— da ima visoko ali višjo izobrazbo smeri pedagogike,
— da ima vsaj 5 let delovnih izkušenj v podobni izobraževalni organizaciji ali kot strokovni delavec na delavski univerzi,
— da pozna andragoško teorijo in prakso ter organizacijo izobraževanja odraslih,
— da ima sposobnost uveljavljanja sodobnih oblik in metod vzgojno izobraževalnega dela in dosežkov vzgojno izobraževalne teorije in prakse,
— da ima sposobnost povezovanja vseh strokovnih delovnih mest in delavcev pri razreševanju andragoških vprašanj in organizacije vzgojno izobraževalnega dela,
— da je moralno in politično neoporečen.

Osební dohodki po veljavnem družbenem dogovoru oziroma samoupravnem sporazumu.

Stanovanja ni.

Nastop dela takoj.

Kandidati naj pošljejo pismene ponudbe s kratkim življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev — spričevala, potrdila — kolkovane z 2,00 dinarjev na naslov:

Skupščina občine Laško — Komisija za volitve in imenovanja.

Razpis velja 15 dni od dneva objave.

SREČANJA

60 LET S CITRAMI

Na izletu po Gornji Savinjski dolini sem se ustavil v gostilni »Erna« v Ljubnem. Ob lepo obloženi mizi sem postal pozoren na lepe, od daleč prihajajoče zvoke citer. Pogledal sem proti glasbenemu avtomatu, vendar je bil ta ugasnjen, radia tudi ni bilo nikjer. Tako sem se obračal po gostilni, da bi ujel, od kod prijetni zvoki. No, nekaj miz stran sem zagledal v kotu starejšega moža, vneto nagnjenega nad svoj instrument, ki ga do takrat sploh nisem opazil. Morda je naredil name še večji vtis, ker je igral v kotu sam zase, ljudje za »šankom« pa so se gnetli pri svojih dva decil in prepuščali melodije samo meni. Ker sem bil v gostilni med mnogimi edini poslušalec »muzikanta s citrami«, sem se mimogrede spomnil in naročil možu dva decil. Bolj zaradi glasbe in navade, kot zaradi moža samega!

Tako je bil vzpostavljen stik z 69 letnim Ernestom Podpečanom, ki mi je takoj podaril še nekaj melodij, med katerimi je med nama stekel živahen pogovor. Ko je videl, da mi je njegovo igranje všeč, je pričel vneto pripovedovati, da je gostilna od njegove hčerke in da vedno pride sem posedet s citrami, kjer mu ljudje radi prisluhnejo. Seveda sem ga tudi vprašal, od kdaj igra in če je že kdaj nastopal za javnost. Povedal je, da je začel brenkati z 9 leti, ko so mu starši kupili instrument in da so te citre še danes njegov stalni spremljevalec,

saj je z njimi nastopal že večkrat na ljubljanski televiziji in radiu. Povabil sem ga, da bi sodeloval na naši javni radijski oddaji v Žalcu, kar je sicer z veseljem sprejel, vendar je pred nastopom zbolel ter smo bili tako prikrajsani za prijetno glasbeno točko.

Kljub precej »križev« pa Ernest zelo rad pripoveduje šale. Moram reči, da sem

se mu od srca nasmejal.

Med drugim mi je povedal:

»Na televiziji so me vprašali, če igram tudi po notah. Pa sem jim resno odgovoril, da dokler sem igral po notah, me ljudje niso preveč radi poslušali, ko pa sem začel igrati po citrah, mi tu pa tam kdo prav rad prisluhne.«

Ernest Podpečan 60. leto s citrami.

SALON

ŠENTJURSKA OBČINA PO POTRESU

HIŠE ŽE RASTEJO

HOTUNJSKI
KLANEC

Cesta iz Sentjurske proti Ponikvi je lepo asfaltirana. Vožnja med travniki, prijetnimi domačijami in gozdom je, še posebej v sončnem dnevu, zares lepa. Idiličnost zmotijo le kupi opeke in peska, lesa in drugega gradbenega materiala, ki sicer vzorno zloženi stojijo pred vsako hišo, vsako domačijo. Tu in tam sameva pod kozolci ali gostimi vejami dreves še kakšna prikolica, ki zdaj, v zimskem času, ne služi več prvotnemu namenu. Ljudje so se, če so bivali v njej, preselili v popravljene domove, pod domačo streho. Skoraj vsaka hiša že na zunanjo kaže, da ji potres ni prizanesel in da so njeni, sicer morda še močni zidovi, podlegli silam narave.

Po tej poti torej, mimo vseh teh domačij in po vijugasti, toda asfaltirani cesti lahko pridemo v Ponikvo. Le strehlaj na levo pa leži vasica Hotunje, za katero si spodaj na cesti niti predstavljati ne moremo, kako je prijetna. Do nje pridemo po cesti, ki je le malo boljša od kolovoza in ki je v glavnem vajena le koles traktorjev, motorjev in kakšne potrpežljivega fička. Domačini, kolikor jih pač srečam, so prijazni, radi priskočijo na pomoč in te kot tujca napotijo na pravi naslov.

Iskala sem Satlerjevega Staneta, za katerega sem se v dolini izvedela, da mu je potres precej poškodoval domačijo. So sedje so mi povedali, da je pravkar odšel na delo v Sentjur, v tovarno Alpos. No, njegovo domačijo, ki zares kaže rebrca, čeprav jih je skrben gospodar v glavnem že prekril in zakrpal, sem si torej lahko ogledala le z zunanje strani. Po nekaj urah, ko sem se vrnila v dolino, sem v tovarni Alpos poiskala lastnika hiše, ki nosi tablico z naslovom: Hotunje 12, STANETA SATLERJA.

»Moja domačija je stara že nad 150 let, zato skoraj ni čudno, da je podlegla potresnim sunkom. Družine nimam, sam živim v njej. Podreti jo bo treba, to mojo domačijo, drugače ne gre, pa čeprav sem navezan nanjo. Toda zgradil si bom novo, majhno in prijetno hišico, kar zraven stare. Šele sedaj mi je uspelo zbrati vso potrebno dokumentacijo in načrte za hišo, medtem ko so si jih drugi že zgradili do prve plošče. Za prvo silo sem si popravil in zakrpal staro hišo. Hvaležen sem svojem kolektivu, tovarni Alpos, ki je meni, kakor tudi vsem drugim, ki jih je prizadel junijski potres, priskočil na pomoč in nam finančno pomagal. Seveda tudi naša občina ni sta-

Malo več kot pol leta je minilo od tedaj, ko se je stresla zemlja in ko so se nevarno zamajali zidovi hiš, ki so do takrat dajali varno zavetje številnim družinam. Proti silam narave je človek nemočen. Toda treba je bilo živeti dalje, treba se je bilo spoprijeti s posledicami potresa. Z lastnimi naporji in s pomočjo številnih solidarnostnih akcij različnih oblik se življenje na potresnem območju, ki je iztirilo tisto sončno junijsko popoldne, vrača na novo in lepšo pot.

la ob strani. Potresniki, ki moramo zgraditi nove hiše, med njimi sem tudi jaz, smo dobili kredit: 12 milijonov do prve plošče, nato pa še 8 milijonov. Razumljivo je, da to za postavitev nove hiše ne zadostuje, vse drugo bomo pač morali prispevati sami. Tudi z delavci je bolj težko, kolikor bom mogel, bom seveda delal sam. Veselim se že novega doma in če se bo le dalo, bi ga rad imel vsaj v naslednjem letu. Vem, da bo potrebno vložiti veliko lastnih naporov in dela, kar bo ob redni službi precej težko. Na delo in z dela se vozim z vlakom, zaposlen pa sem kot mizar. Zaslужim okrog 260.000 S dinarjev.«

Toda še sem na Hotunjskem klanecu. Na Pakjovi domačiji, ki jo je tudi precej poškodoval potres, pa so dejali, da o njih ne bi več pisali, ker so že bili v časopisu. Gori, na vrhu hriba, je še večja hiša in ljudi, ki bodo radi kaj povedali. In res je bilo tako.

Prijetne hiše, ki so stale na vrhu klanca, so se kopale v zimskem soncu, okrog njih pa sta vladala mir in tišina. Seveda tudi tu, v Hotunjah stojijo pred vsako hišo kupi opeke in gradbenega lesa. Pred GROSEKOV domo stoji tudi prikolica. Sprva se na moje trkanje ni nihče oglašil, potem pa je izza vrat pokukala kuštrova glavica z velikimi črnimi očmi. V temni kuhinji s popokanimi zidovi in razmajanim stropom smo klepetali...

»Osem nas živi pod to, le porušeno streho, med temi popokanimi zidovi. Večkrat nas je strah, da se bo kaj zrušilo na nas. Hiša res ni več primerna za bivanje. Spimo v dveh sobah, kjer se nam zdi, da je še najbolj varno. Poglejte, v temle prostoru se je strop popolnoma vdrl, tukaj je tudi vse razmajano, podprli smo z lesom. Pokrpal sem luknje, da je za prvo silo. Da se le ne bi kaj porušilo in da se ne bi zemlja še enkrat stresla. Potem ne vem, kaj bi bilo z nami! Še posebno se bojim zaradi otrok; trije so moji, tale pa je moj bratec. Živimo skupaj s starši, mož je odšel na delo v Celje. Dela pri Aureli. Hiša, ki jo je močno prizadel potres, niti ni bila tako stara, zgrajena je bila leta 1908. Saj imamo pred hišo tudi prikolico, toda v njej je mrzlo, otroci pa so majhni, eden je še dojenček. Zdaj gradimo novo hišo,

STANE SATLER

dobili smo tudi posojilo — 12 milijonov in ko bo zgrajena do druge plošče, bomo dobili še 8 milijonov. Počasi gre, počasi. Zdaj je šele do prve plošče. K sreči je letošnja zima mila in nam potresnikom še posebej naklonjena. Veliko denarja in dela vlagamo v hišo, da bi se čimprej vselili, saj je pod to streho bivanje nevarno. Občina ima do nas kar dosti razumevanja, tudi od Rdečega križa smo dobili nekaj oblačil, predvsem za očeta in mamo. Vztrajati moramo in se potruditi, kolikor se bo pač dalo s posojili, nekaj pa z lastnimi sredstvi, da se bomo lahko kmalu preselili in si uredili dom, ki bo varen. Težko je z denarjem, ker je v službi samo mož. Ob koncu meseca prinese domov okrog 200.000 S dn. Nas pa je precej in čeprav imamo v hlevu še tri krave in dva telčka, je težko živeti iz meseca v mesec in od tega pa še kakšen dinar odškrniti za novo hišo.«

Res, izobčila ni pri tej hiši in predno bo zgrajena nova, bo preteklo še precej mesecev, ko bo družina težko čakala, da se vrne iz doline oče Alojz s plačilno kuverto v žepu.

NA OBČINI:
»PONOVEN
POPIS GREH
KONCU«

Martin AUZNER je tajnik koordinacijskega odbora za odpravo posledic potresa v šentjurski občini. Na vprašanje, kako potekajo sanacije porušeni in prizadetih hiš in kako rešujejo problematiko prizadetih objektov, je povedal naslednje: »Ugotovili smo globalni del in obseg potresa na našem območju, tako da že imamo podatke o kategorijah in finančno

MILAN OSET

osnovo, na kateri rešujemo zaenkrat najbolj nujne primere. Najteže smo zbral podatke za IV. kategorijo hiš, prioriteto pa smo upoštevali poškodovane hiše iz III. kategorije, ki so se dale najprej usposobiti za bivanje. Novogradnje smo za to zimo lahko rešili le z montažnimi hišicami, drugo probleme pa med drugim skušamo podpirati tudi z enotami civilne zaštite. V našem predelu je bilo iz III. kategorije saniranih 52 hiš, do tretje faze pa je na novo zgrajenih 19 hiš. Na terenu je tudi 23 montažnih hišic, za tiste, čigar hiše se niso dale usposobiti za preživetje. Zavedamo se, da še niso rešeni vsi problemi. V tako kratkem času to ni bilo v naši moči. Pomagala nam je tudi zima, da ne letijo na nas prehudri očitki.

Za sanacijo hiš iz III. kategorije je samoupravna stanovajska skupnost dodelila kredit v višini stroškov sanacije vsem tistim, ki so imeli za to vso potrebno zahtevano dokumentacijo. Prav tako je dodelila kredite za gradnjo novih hiš v višini 20 milijonov tistim, ki so bili dodeljeni v IV. kategorijo, če so predložili vse potrebne dokumente, kar pa velja samo za prvi popis. Koordinacijski odbor je imel na začetku veliko dela in ker smo se malo prenažili, smo nekatere prizadete ob potresu spregledali, kar skušamo zdaj, pri novem popisu, popraviti.

Sanacije izvršujejo v glavnem gradbene ekipe, ki so za to delo registrirane. Nove hiše pa gradijo v petih primerih z gradbeno operativno, v štirinajstih pa v lastni režiji pod strokovnim nadzorom. Vsi poškodovanci iz I. in II. kategorije so si stanovanja in hiše v glavnem uredili in usposobili za bivanje sami

MARTIN AUZNER

s pomočjo kratkoročnih bančnih posojil.

Na prvi seji koordinacijskega odbora za odpravo posledic potresa, je bil med drugim sklenjeno:

Krajne skupnosti naj dostavijo prioriteto listo za sanacijo hiš in novogradnjo. Koordinacijski odbor mora skleniti pogodbo z gradbeno operativno za nadaljnje delo in zagotoviti ustrezno dokumentacijo. Poleg tega mora dokončati drugi del popisa in ugotoviti kategorije in poškodbe hiš.

V šentjurski občini je predvidena gradnja 105 novih hiš, 97 sanacij stanovanj in postavitev 55 montažnih hiš. Marles socialno šibkim. Problem podnajemniških družin pa nameravamo rešiti z gradnjo stanovanjskih blokov že v letošnjem letu. Za IV. in III. kategorijo bodo upoštevali olajšave pri davkih, kmetje pa bodo imeli tudi regres za nabavo umetnega gnojila.

Naj še povem, da je

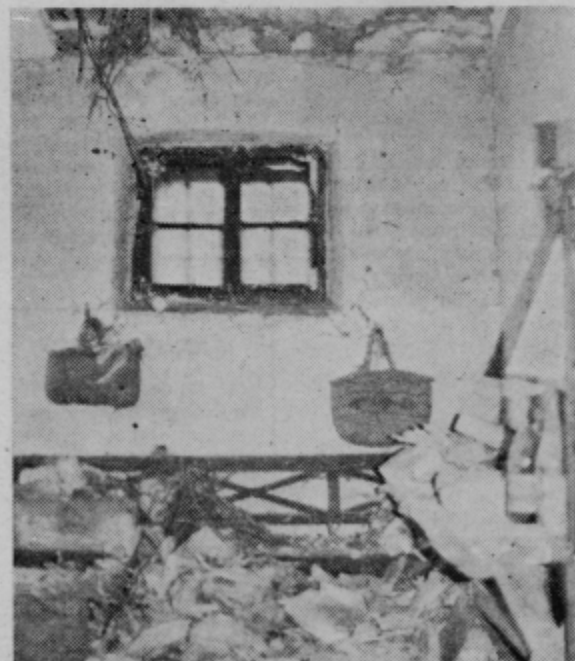
bilo po junijskem potresu ob prvem popisu zajetih 1226 poslopij ali 922 družin, pri novem popisu, ki gre zdaj h koncu, pa predvidevamo še 565 poslopij. Poškodovanih pa je bilo še 80 družbenih objektov, med njimi so bili najbolj poškodovani objekti Kmetijskega kombinata. Predvidevamo, da naj bi vse posledice potresa na našem območju odpravili do leta 1976. Šentjursko področje je zdaj res eno samo veliko gradbišče in dobiva popolnoma novo in lepšo podobo.«

KLEPET
V VRATARNICI

Milan OSET je vratar v tovarni Alpos. Povedal je, da tudi njegovi hiši potres ni prizanesel, čeprav je bila zgrajena šele pred dvajsetimi leti. Okategoriziral jo so mu jo v IV. stopnjo, pa jo je pripisal v III. in z zetom sta se lotila dela kar sama. Dobil je pomoč od svojega kolektiva, od občine pa do sedaj še nič. Vsa dela so opravili sami, tako da bivanje v hiši ni več nevarno. Milan pravi, da mu je lani precej nagajalo vreme, kakor seveda vsem, ki so popravljali in gradili letošnja zima pa je za gradnjo kot nalašč. In z obrtniki da je hudo, je še dejal. Ne moreš jih dobiti, poleg tega pa so zelo dragi in nemalokrat tudi počasni. Zato sta se z zetom lotila dela kar sama in razpoke na stenah in stropu počasi izginjavajo.

Tudi povsod drugod na šentjurskem območju izginjajo sledi z tistim junijskim dnem, ki je, ne samo preplašil ljudi v teh tihih in mirnih krajih, ampak je marsikje napravil tudi veliko škodo. Toda k sreči pomoč in solidarnost nista zatajili. Prizadeti občani niso ostali sami.

MATEJA PODJED

Po potresu pri Grosekovi

LETEČE UREDNIŠTVO NOVEGA TEDNIKA V BUČAH

BUČENSKI OREHI

Buče... Najbrž niso tiste Buče, o katerih v spevoigri »Na Trški gori« prepevajo o bučenskem vinu. Toda kdor misli, da je obsojteljsko bučensko vino manj dobro od dolenjskega, je v hudi zmoti.

Buče so središče krajevne skupnosti, ki zajema poleg Buč še Vrensko gorico, Zeče, Ortnico in Peclj, združuje 607 občanov, med katerimi so tri ženske več kot je moških. Zgodovina vas Buče omenja v 14. stoletju, gotovo pa je naselbina mnogo starejša, saj pri vsakem kopanju, zlasti na takolimenovani »groblji«, naletijo na ostanke posode, celo okostje so našli. Nekoč bodo o Bučah vih-teli peresa arheologi...

V tridesetih letih so bile Buče samostojna občina in oče sedanjega predsednika krajevne skupnosti Jožeta Ivanca je bil 12 let župan. Potem so malo občinu priključili Kozjemu, jo ponovno od Kozjega ločili in priključili takratni občini Polje ob Sotli. To se je zgodilo tik pred vojno in je bilo za Bučnarje usodno. Po okupaciji so Buče, spadajoče v okraj Brežice (Kreis Rann), bile zajete v izseljeniški pas. Prve Bučnarje in ljudi iz sosednje vasi so izselili v Srbijo, vse ostale, razen tistih, ki so bili rodom s hrvaške strani, pa v Nemčijo. Zatorej Buče in sosednje vasi niso mogle biti partizanska vas od začetka, so bile pa poslej, saj so mnogi pobegnili iz Nemčije in pregnanstva nazaj, seveda ne na domove, marveč v gozdove. Borili so se za svoja ognjišča, ki so jih zasedli Kočevarji, Besarabci in drugi. To pa je že nadaljevanje našega brskanja po Bučah in okolici.

Partizanska zaseda? Seveda ne. To so štirje Bučnarji ki so podirali drevje ob cesti iz Buč proti Kozjem, da bi dobili prostor za razširitev cestišča. No in ker je bukev takole lepo padla čez cesto, so malce počili, avtomobili na cesti pred to oviro pa tudi. Se bučkega vina so nam ponudili, da bi ne bili jezni.

SKRITE STEZICE ODPORA

Buče niso bile nikakršno središče odpora, zakaj v letu 1941 so večino prebivalstva izselili v Srbijo. Bučnarji so imeli nesrečo: spadali so še natančno v izseljeniški pas. In vendar so se že v prvih

Ivan Belinc-Johan je od leta 1942 do februarja 1944 videl le majhne skupinice partizanov, ko pa je prišla štirinajsta, ki jo je vodil noč in en dan, je vedel, da bo Nemce pobral vrh...

etih vojne pletle tudi na Bučah in v okolici tajne vezi odpora, segajoče tja do Pohorja, kjer je deloval legendarni Pohorski bataljon. Povezava z njim je tekla natanko prek Buč, kjer živi nekdanji kurir in javkar med kozjansko četo in Pohorskim bataljonom, preužitkar Ivan Belinc-Johan.

Ivan je bolan. Ze ob razpadu jugoslovanske vojske so Ivana ujeli in

ga odpeljali v Magdeburg, kjer je preživel osemnajst dolgih mesecev. Domov, na Zeče pri Bučah, je prispel točno 12. septembra 1942 in že kar naslednji dan dobil vezo s partizani, z Modrasovo Kozjansko četo. Tako je Ivan deloval vse do prihoda XIV. udarne divizije na Štajersko: pošta sem, pošta tja, prihajali so kurirji iz Slovenske Bistricе, Ivan je nosil naprej in nikoli vprašal, če je treba ali ne.

6. februarja 1944 je prišel k Ivanu Rupniku iz Sedlarjevega in pripeljal s sabo večjo skupino partizanov in takrat je Ivan prvič zvedel za XIV. divizijo. »Prej sem vedel o malih skupinah partizanov, saj sem nosil pošto, ko pa sem videl toliko množino naše vojske, sem bil čisto prepričan in kar je najvažnejše, popolnoma gotov v zmago!«

Ivan je vodil skupino, ki se je na Bučah, kjer je danes spominsko obeležje, prvič na Štajerskem udarila s Kočevarji. Peljal jih je proti Penkovemu selu nad Pilštanjem, kjer

je prevzel vodstvo Jagričev oče. S partizani je šel vse do Zúsma in Hrastja, tam pa se je zanj pot končala, ne pa tudi partizanstvo. Ostal je aktivist, avgusta 1944 pa je stopil v partizane, v Kozjanski odred.

»Mislim, da je bilo hujše, ko sem nosil na Vetrnik pošto kot potem, ko sem bil v enoti. In vendar mi tega ne marajo priznati dvojno. Dvojno so mi priznali le, ko sem nosil puško. Je morda ono delo manj vredno?«

Tako vprašuje preužitkar Ivan, ki je bolan in nejevoljen.

PAHLJAČA PROBLEMOV

Sedeli smo v kuhinji predsednika krajevne organizacije SZDL Buče Stefka Lojena. Spregovorili smo o generacijah, ki so tod živele pred vojno, med vojno in danes, spregovorili o pomembnosti kraja nekdanj in danes. Zlasti razveseljuje podatek, da ostaja danes na kmetijah prva generacija mladih kmetov. Okoli deset jih je že, ki bodo ali pa so že vzeli vajeti v roke, ker jim današnji čas ponuja več možnosti kot pred dvajsetimi leti. Se vedno pa obstaja na območju krajevne skupnosti sedem zapuščenih kmetij, medtem ko je kar 37 hišnih številk od vojne do danes manj. Veliko krajanov se je v zadnjih letih zaposlilo v Kozjem.

CESTA IN CESTE

Cesta proti Kozjem je v gradnji in do prvega

junija naj bi bila gotova do Ključic, v proračunu letošnjega leta pa je že tudi nadaljnja izgradnja samega Kozjega. Na območju krajevne skupnosti pa imajo veliko neurejenih cest, ki povezujejo vasi. Tudi take so med njimi, kjer niti vprega ne more voziti. Videli in preizkusili smo jih. Da so v krajevni skupnosti ceste prvi problem, se je izkazalo zlasti po zadnjem potresu. Hiš, ki bi jih morali na novo zgraditi, marsikje še ni, ker jim ni uspelo pravočasno dostaviti materiala. Nujno bi morali urediti ceste: iz Buč do Ortnice, nemogoča je cesta do Zeč, Peclja, Polja. Letošnja predvidevanja kažejo, da bodo le lahko uredili ceste iz Buč do Ortnice, most pa imajo že narejen. Pomagali so jim pobratimji iz Ljubljane. O tem bo še tekla beseda.

V lanskem letu so imeli za ureditev cest le dva stara milijona, s katerima resnično niso mogli veliko urediti. K tej vsoti lahko prištejemo še namenska sredstva, nekaj čez milijon za ureditev ceste Klake-Zeče in pri kraju smo...

ŠOLA IN KRAJANI

Staro šolo, ki čepi na vrhu hriba in se je v njej šolalo bogve koliko generacij, je zadnji potres pošteno zamajal. Zato danes pouka v njej ni. Dva razreda najmlajših prebivalcev bučenske okolice je našlo svoj drugi dom v gasilskem domu, drugi pa se vozijo v Podčetrtek in Kozje. A to ni najhu-

je. Najhujša je negotovost, ker krajani ne vedo, kako bo s šolanjem naprej. Radi bi imeli v Bučah štiri razrede, zato pa bi stavbo popravili in v njej obnovili pouk. Kolikor pa bi ostalo še prostora, pa bi ga uporabili za pisarno krajevne skupnosti in mladinsko sobo.

POBRATIM NI PRAZNA BESEDA

Pred dobrima dvema letoma je prišlo do pobratimstva med krajevno skupnostjo Buče in Starim Vodmatom iz Ljubljane. Sklenjene so trdne vezi, ki so obrodile veliko sadov. Našejeje jih samo nekaj. Ljubljancani so odkupili 100 ton jabolč, pošiljajo pakete Rdečega križa in poslali so 5000 knjig, ki jih nimajo trenutno kam dati. Letos bo prišlo v Buče 100 ljubljanskih otrok, ki bodo preživeli teden dni pri kmetih, lani pa je 10 buških otrok bilo na morju. Za nje je plačala krajevna skupnost Stari Vodmat. In čisto na kraju naj povemo, da imajo v Ljubljani že sestavljen gradbeni odbor za gradnjo buške šole. A zdaj ne vedo, ne eni ne drugi, kako in kaj.

BRUNARICE ZA SOCIALNE PODPIRANCE

Na območju bučenske krajevne skupnosti socialnih problemov ne manjka. O njih so izredno zavzeto spregovorili naši sogovorniki: predsednik KS Jože Ivanc, tajnik KS Miloš Gnuš in predsednik SZDL Stefko Lojen.

Starim stricem in tetam je potres zamajal njihova domovanja in danes je največji problem, kam jih spraviti, da bodo srečno preživeli do konca čini. Dobili bodo deset brunaric in v nje bodo preselili najnujnejše. Veliko pa jih je ostalo v starih, s stebri podprtih hišah. Socialno podporo na območju krajevne skupnosti pa dobiva samo šest oseb, in sicer višini

Jože Ivanc, predsednik KS Buče: »Najteže je reševati socialne probleme. Veliko več jih je, kot imajo na občini denarja, ki bi ga med nje razdelili.«

od 250 do 400 dinarjev. Nujno pa bi jo potrebovalo še deset ostalih ljudi. Nekaj smo jih obiskali, o njih pa bomo pisali drugič in še velikokrat. Veliko so žrtvovali in pomoči potrebujejo taki kot je Umakov Janez, pa Perceva Kristina, pa Lončaričeva Cecilija, pa... še in še.

KMETOVATI, KAJ DRUGEGA?

Razen kmetijstva v krajevni skupnosti v Bučah ni ničesar drugega — in trgovine seveda za vse zaselke v okolici. Kmetijstvo je tudi edino, na kar tudi za bodoče morejo graditi svoje upe. Oni dan so na sestanku razpravljali o tako imenovanih čistih kmetijah, o zaščitnih kmečkih gospodarstvih. Teh naj bi bilo 75. Pravzaprav se račun kar ujema. Če je v skupnosti nekaj čez šeststo ljudi, če jih delimo s 75, dobimo po štiri občane na eno gospodinjstvo. Zvečine kmet je so, sem in tja najde kdo delo v Kozjem ali kje drugje, skratka števila se sklada. Seveda pa je vprašanje, če je 75 kmetij zares tolikšnih, da bi jih razvijali v blagovno proizvodnjo. Ing. Ludvik Kodrič, vodja kozjanskega TOZD kmetijske organizacije »Hmežada« je povedal, da se na območju bučenske krajevne skupnosti uspešno preusmerjajo Tiselj, Senica in Božičnik, delno tudi Ivanc, Rebersak in Trupej. V načrtu za preusmeritev so Kunst, Zlendar, Debelak, Brilej, Bizjak, Kospret, Lorgier, Belina, Koželj, Smodila, Božiček in Jančič. Seveda leti niso vsi, ki imajo pogoje, takih je več, pa jim menda manjka volje in korajžje. Zivnoreda in ribez sta glavni panogi. Da bi bila živinoreja bolj oporna na lastne vire prehrane, snujejo strojno skupnost za stroje, ki jim bodo služili za siliranje, tako krme kot silazne koruze. In silose bo treba tudi postaviti. Vendar pa je glavni problem za kmete na tem področju elektrika. S ti- sto, ki je le za svečavo, si ne morejo dosti pomagati. Kmetijski kombinat je namenil nekaj pomoči, a ker je krajevna skupnost praznih žepov, bi se moral še kdo pridružiti. Kaj pomaga kmetu, če kupi prevetrovalnik, puhalnik, molzni stroj, če pa je elektrika slabokrvna, da je kaj.

Tole zaenkrat. Več nismo stlačili na tole stran. Je pa ostalo v naših beležnicah še veliko zanimivega in v fotoaparatu tudi. Tega vam bomo natrosili v prihodnjih številkah. Tudi oglasiti se še moramo večkrat, kajti problemov imajo na pretek.

V letečem uredništvu bili:
ZDENKA STOPAR,
MILENKO STRASEK,
JURE KRAŠOVEC

NT ZA SMEH

KARNEVAL OKOLI KARNEVALA

Letos je res izjemno leto. Snega ni in le malo manjka, pa bi se lahko kopali v rekah sredi zime. In očitno ta klima ni zdrava za prireditve, kot so na primer pustni karnevali. Letos sta poginila kar dva. Najprej celjski, potem pa še velenjski.

To, da v Celju za pusta ne bo karnevala, pa ne pomeni, da nismo imeli dosti karnevala okoli karnevala. Ta sicer izjemno smešna prireditev, ki nikakor ni kulturna (bog naj ga štravfa, kdor tako misli) je razgibala celo naše politično življenje, ki je že sicer zaradi narave dela zelo razgibano.

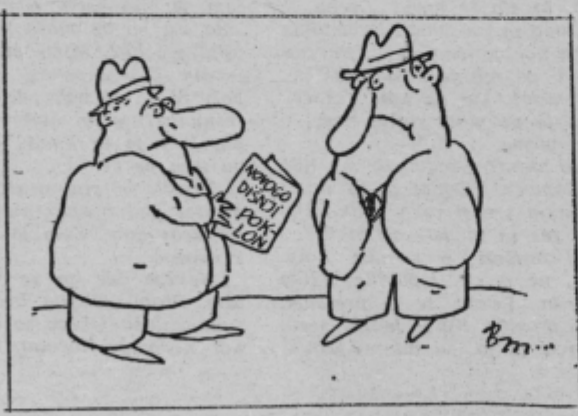
Ko so namreč organizatorji sporočili, da karnevala ne bo, so v Celju naenkrat vsi spoznali, da je v Celju karneval potreben in da mora biti. Skoraj vsi so to spoznali, razen tistih, ki hočejo kvaliteten program. Seveda, kvaliteten program brez svojega dela. Stvar je namreč čisto preprosta: stati ob strani, opazovati, kritizirati in če kaj zaškripa, ali kdo reče, zakaj ne priskočijo na pomoč, reči: priskočil bi,

vendar le, če je to kvalitetna prireditev. Res kvaliteto razmišljanje!

Trnoveljska Zarja, ki je ozarjala celjsko pustno obzorje več zadnjih let, je potemnela zaradi dinarja. Ja, je že tako, da ima tudi pri pustnem karnevalu dinar svojo pomembno vlogo. In če ga ne vidiš, potem adijo karneval, adijo veselje. Adijo otročje norčije. Adijo večji zaslužek v gostinskih lokalih. In adijo kri-

tika, ki jo skozi norčije izkazujemo.

Letos smo torej imeli v Celju pustni karneval že v predpustnem času. Ampak večina ljudi v tem ni uživala. Zato bi bilo prihodnje leto že boljše, da je karneval spet na pusta. Kot je običajno. Tak karneval kot je letošnji pa bi bilo treba nekako odpraviti. Tak karneval je namreč premalo pustni in preveč človeški.

— Ti, Janez, ali smo se Slovenci že popolnoma izselili ali kaj, da nam Gorenje pošilja svoje reklamne novoletne lističe v srbohrvaškem jeziku?

VAŠA JE

Mnogi izmed bralcev, ki so nam že doslej pomagali pri sestavljanju te humoristične strani, bodo danes spet našli precej svojih prispevkov. Odločili smo se namreč, da bomo »NT za smeh« še bolj odprli našim bralcem, to pomeni vam. Zato pričakujemo še več prispevkov. Nič zato, če vam pero ne teče najbolj gladko. Bomo že mi popravili, če bo kaj treba.

Seveda imamo radi bolj kratke prispevke. Zadnjič nam je neka tovarišica poslala tri gosto tipkane strani dolg prispevek. Veste, to pa je že malo predolgo. Če je namreč stvar zelo smešna, je bojazen, da bo kdo zaradi smeha zbolel. Potem bi bili pa mi krivi.

Svoje prispevke še naprej naslavlajte na: Novi tednik, Gregorčičeva 5, 63000 Celje, na pismo pa še pripišite — NTZS. Pa lep pozdrav.

— Poglej našega direktorja. Zaslužil bi Nobelovo nagrado za mir. (M. Alašević)

OD TU IN TAM

Celje — V Celju smo imeli ob sobotnem prehodu na krajši prodajni čas v trgovinah pravo zmedo. V Merxovih prodajalnah so se v petek viseli napisi, da delajo naslednji dan do 15. ure, v soboto pa so prodajali do 17. ure. Očitno hočejo preiti na proste popoldneve postopoma, tako pa hočejo na to navajati tudi kupce.

Store — Kot kaže, so v Storah največji optimisti. Vseposod so otroci že ta teden na počitnicah, štorski otroci pa še vedno čakajo na sneg. Če ga pa bodo dočakali, je pa drugo vprašanje.

Hudinja — Občani Hudinje se že nekaj časa sprašujejo, kaj varuje že pred leti postavljena ograja na prostoru za samopostrežno trgovino. Nekateri sicer šušljajo, da bi tam moral stati nov hudinjski poslovno obrtniški center s knjižnico in drugim, kar sodi zraven, za gotovo pa ne ve nihče, kaj bo izza lesene ograje pogledalo. In predvsem kdaj.

Kozjansko — Letošnja zima jo je spet zagodla Kozjancem. Ti so bili namreč doslej navajeni, da so imeli na svojih cestah vsaj nekaj časa v letu asfalt, letos ga pa ni bilo. Kozjanci imajo namreč asfalt, če jim zmrznejo ceste.

AVTOMOBILI NAŠIH DNI

FICKO: žepni avto za povprečnega Jugoslavana. Nekaterim služi vse bolj kot pomožno vozilo za nakupovanje na tržnici. Za naše ceste kmalu ne bo več primeren, ker ga v jamah ne bomo našli. Ponekod mu pravijo tudi avto, običajno pa ne.

KATRCA: Avto za težke ljudi. Mislim fizično težke. Primeren za ljudi, ki veliko ovinkarijo, a bira di vedno ostali na liniji, ker se dobro drži ovinkov. Kljub temu, da ima žensko ime, je dokaj pohlevna in ubogljiva.

SKODA: ime pove vse. Tako menijo nekateri, drugi pa pravijo, da je škoda, ker ima tako ime. Tisti pa, ki pravijo, da je dobro le tisto, kar pride z zahoda, pravijo, da je škoda, ker delajo ta avto na vzhodu, saj bi bilo to odlično vozilo.

VOLKSWAGEN — HROSC: Avto, primeren tudi za tiste, ki se sicer na avtomobile ne spoznajo najbolje, pa ga vseeno radi razkazujejo drugim: opravičljivo je namreč, če zamenjajo sprednji in zadnji del.

ZABA: Avto, primeren za policijo, ker sveti tudi za vogal. Ker vozi tudi po treh kolesih, je zelo priporočljiv za naše ceste. Toda samo za ceste. Za žepe ne.

ČASI SE SPREMINJAJO

Bili so časi, ko so bili otroci brez kruha. Takrat je bilo res zelo hudo. Danes so otroci pozimi brez snega. In zdi se jim to še veliko hujše. F. J.

OD KOD ELEKTRIKA

Tovarišica vpraša v šoli Matjaža, če ve, od kod dobivamo elektriko.

— Iz svinjaka, ji odgovori.

— Kako pa ti je to prišlo v glavo?

— Če pa naš ata vedno kadar zmanjka elektrike pravi: Presnete svinje, so nam že spet vzele elektriko. S. G.

Kako karikaturist vidi natlačene Izletnikove avtobuse

ZBOR ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIKOV SKRB ZA VZGOJO

Združenje šoferjev in avtomehanicov v Celju, ki ima preko 1000 članov, je imelo svojo redno letno konferenco. Konferenca je popolnoma uspela. Med številnimi gosti smo srečali predsednika občinskega sindikalnega sveta Ivana Kramerja, dalje člana republiškega odbora ZZSAM Slovenije Stefana Hočevarja, številne delegacije združenj iz Zagreba, Bosanskega Broda, Maribora, Ptuja, Zaleca in Velenja.

Preko celotne konference je razpravo povezovala ena sama misel. Kako vzgojiti čim boljše naše šoferje in kako uvesti dovolj močno preventivo pri njihovih nalogah, ki so zahtevne in izredno specializirane. Predsednik združenja Igor Bele je najprej navedel uspehe združenja in sočasno dejal:

»Dosegli bi še večje uspehe. Toda pomanjkanje prostorov

nam onemogoča, da bi svoje zamisli še bolj realizirali. Naša avto šola je vzgojila v 22 tečajih 460 kandidatov za šoferja A in B kategorije. Za voznike C, E in D kategorije se je prijavilo 230 kandidatov in samo 32 iste ni končalo. Tudi letos se moramo v prvi vrsti posvetiti vzgoji poklicnih voznikov, ki nam jih primanjkuje, ne pozabljamo pa pri tem na rezultate pri rekreaciji in športni dejavnosti. Tu smo dosegli lepe uspehe po zaslugi marljivih tovarišev, kot so Vlado Planinšek, Franc Kranjc in drugi. Ti so osvojili številna priznanja v naših rallyjih in izvedli skupaj z AMD Celje številna tekmovanja. Torej uspeli smo popolnoma in danes nam ni težko položiti obračun dela, ki pa obvezuje. Zato bo naše največja skrb v bodoče, da posvetimo vso skrb:

- preventivni vzgoji voznikov motornih vozil
 - nudenju pomoči članstvu
 - izobraževanju voznikov motornih vozil
 - pridobivanju članstva
 - športni in rekreacijski dejavnosti.
- Kot najboljša podružnica v preteklem letu je bila imenovana sekcija Avto Celje, ki je dosegla izreden uspeh v tekmovanju Kumrovec 1974. Poleg tega pa so pevci tega podjetja lepo dopolnili program skupščine.
- Najbolj zaslužni člani združenja pa so sprejeli priznanje in pohvale.
- V novi upravni odbor združenja pa so soglasno bili izvoljeni — Igor Bele, Franc Vrtnjak, ing. Ivan Požlep, ing. Alojz Selič, Franc Legvart, Vlado Planinšek, Franc Salobir, Slavko Zagoričnik in Alojz Čobec.
- J. KUZMA

Združenje šoferjev in avtomehanicov Celje je skupaj z Zlatarno Celje priredilo v letu 1974 izvrstno tekmovanje v nočnem rallyju. Tehnični vodja tekmovanja, Vlado Planinšek, predaja nagrade najboljšim tekmovalcem — Grajzlu, Francu Kranjcu in Velikonji.

Foto: Sašo Zorko

MOZIRJE

VSI V OBRAMBO

Pogovor s predsednikom občinskega odbora zveze rezervnih vojaških starešin (ZRVS) Mozirje Francem Omladičem je potrdil, kako pomembna je njihova organizacija za varstvo naše samoupravne socialistične družbe. Sodelovanje z oddelkom za narodno obrambo občine, občinskim strelskim odborom, z republiškim odborom ZRVS Slovenije, z oddelkom za ljudsko in teritorialno obrambo, s člani splošnega ljudskega odpora in štabom civilne zaščite, z mladimi po šolah ter z granicarji v mejnih karavlah je samo del dejavnosti in povezovanja v njihovem pogramu.

Kje je naglašeno v letošnjem pogramu dela?

»Živimo v obmejnem območju, zato se v naši organizaciji zavedamo, da je nujno sodelovanje z vsemi, ki so kakorkoli odgovorni za obrambo domovine. Predvsem se povezujemo z mladimi, ker bomo le tako vedno pripravljeni za učinkovit odpor in obrambo naše domovine.

Ze lani smo ustanovili komisijo za vključevanje mladih v vojaške šole in poklice ter obrambne priprave mla-

Franc Omladič

sprejem nekaterih naših članov v ZK. Biti moramo vedno v primerni fizični kondiciji, zato načrtujemo številne športne dejavnosti, veliko skrb pa posvečamo strelskim tekmovanjem. V juniju načrtujemo orientacijsko-taktični pohod, kjer bodo sodelovali tudi taborniki, strelci in učenci osnovnih šol.

Naša želja, da bi bil vsak

Urjenje v streljanju je osnovna vojaška veščina

dih v organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih in šolah. V to komisijo so vključene družbenopolitične organizacije z namenom, da bi čimveč mladih vključili v obrambne priprave in vojaške poklice. V februarju se bodo začela predavanja s skupnim naslovom Družbena samozaščita v krajevnih skupnostih v sodelovanju z Delavsko univerzo Mozirje. Pri občinskem odboru ZRVS smo formirali poseben aktiv zveze komunistov. Bolj si bomo morali prizadevati za

naš član tudi naročnik na Našo obrambo, je utemeljena, saj je ta revija za pridobivanje teoretičnega znanja nepogrešljiva.

Kakšno je sodelovanje s prebivalstvom?

»Premalo skrbi smo posvetili informiranju in zato so ljudje o našem delu premalo obveščeni. Poleg splošne informiranosti pa bomo prav z različnimi predavanji po krajevnih skupnostih pomen novega dela občanom bolj približali.

LIZA PODPEČAN

METKA

TEKSTILNA TOVARNA
IN KONFEKCIJA CELJE

Iipavčeva 22 — Celje

objavlja

prosta delovna mesta v delovni skupnosti
skupnih služb

1. materialnega knjigovodjo

2. saldakontista I.

3. finančnega knjigovodjo

POGOJI:

Pod 1., 2. in 3.: ekonomska srednja šola, oziroma nepopolna srednja šola in ustrezna nekajletna praksa.

Objava velja do zasedbe delovnih mest.

OD po pravilniku o delitvi dohodka in osebnih dohodkov. — Pismene ponudbe sprejema kadrovska služba »Metke« Celje.

Vlak se je ustavil na razsvetljeni postaji. Potniki so vstopali in izstopali, se gnetli, prerivali, tu in tam je kdo grdo zaklel. Potem, ko so potiskali vsak svoj prostor, so se počasi umirili. Postaja je postala nenkrat samotna, tiha, kot da je od vseh zapuščena lepota, z vsemi tistimi lučmi. Slišal se je še žvižg in vlak se je počasi oapeljal v noč. Kolesa so enako merno ropotala...

Jože je sedel tik ob oknu in si ogledoval ostale potnike v kupeju. Nasproti mu je sedela stara žena, ki se mu je za trenutek zazdela tako poznana, s črno ruto na glavi in veliko košaro v rokah. Ob njej je sedel majhen deček, ki je radovedno gledal okrog sebe. Tik vrat je sedel mož srednjih let, najbrž delavec, ki se vozi z dela. Tako vsakdanji se mu je zdel, da je že v trenutku, ko je pogledal drugam, pozabil, kakšne so črte njegovega obraza. Jože se je zazrl skozi okno. Vozili so se skozi zasneženo pokrajino. Zdelo se mu je, da je prav zaradi snega vse še veliko lepše. Pravzaprav ni vedel zakaj se mu zdi vse tako lepo, saj je bila zunaj tema in vsega še videl ni prav, vendar se mu je zdelo lepo.

— Najbrž zato, ker grem po tolikem času domov, ga je prešinilo.

Kolesa so ropotala in usparala ljudi. K njemu sta prisedla še dva mladeniča, ki sta že spala. Deček je naslonil glavo na starkino roko in zadremal. Nenačaka je Jože opazil, da ga starka nepremično gleda. Naredil se je, kot da tega ni opazil, pa mu je postalo že ne prijetno in naslonil se je nazaj, kot da spi. Ves čas je tmel oči zaprte, pa mu je po glavi rojila misel o tem, da to ženo od nekdaj pozna.

Bilo je čudno in smešno hkrati, vendar so mu bile črte tega obraza nekako domače. Odgnal je to misel z izgovorom, da je v življenju srečal tako veliko ljudi, da si vsakega posebej res ni mogel zapomniti.

Mož srednjih let je jel smrcati v svojem kotu. Starka je previdno vstala, ne da bi izpustila veliko košaro iz rok in ga potresla. Le-oni se je presedel. Potem se je vrnila na svoj prostor. Ko je hotela sesti, ji je Jože vzel košaro iz rok in jo dal na prtljažnik.

bilo še daleč, saj je bilo sonce še nizko nad hribi. Ravno je hotel v hlev, da bi ga očistil, ko je prišla mimo Hrastarjeva mama in zavila proti hiši. Ni se dosti zmenila zanj, kljub temu, da jo je glasno pozdravil. Stopila je v hišo. Potem je iz kuhinje zaslišal šepet. Ni napejal ušes, ker se mu ni ljubilo. Odšel je v hlev. Skoraj je že opravil, ko ga je poklicala mati. Stopil je k nji.

— Jože, odšel boš s Hrastarjevo mamo, da boš malo pomagal!

Bil je nemalo začuden, vendar ni mogel ničesar prebrati iz materinega obraza. Samo to je opazil, da je bila blede. Mogoče se spet boji zaradi očeta in partizanov, je pomislil.

V izbo je še stopil po suknjič. Potem sta počasi stopila po poti, ki je vodila proti Hrastarjevi domačiji, ki je bila v hribu. Hrastarjeva mama je molčala, on pa je požvižgal. Kmalu je tudi on utihnil. Počasi in tiho mu je rekla:

— Joško, jutri se vrneš, veš, mojega Tinča je stisnil voz pa je zelo slab. Bojim se, da ga bo pobralo. Pa je treba poskrbeti za živino, sama sem za to že prestara!

Tako se je preselil k nji. Pa ne samo za dan. Skrbel je za puije, in dve kravi. A s Hrastarjevim Tinčcem je bilo vedno slabše. Hrastarjeva mama se je bala, da bo ob moža in edinega moškega, ki ji je še ostal pri hiši. Stirje sinovi in hči so bili nekje v gozdovih. Nič ni vedela o njih. Tudi to jo je žrla. Najbolj pa se je bala, da ne bi kdo izvedel, kako je v resnici z njenim možem. Ni ga stisnil voz. Ranjen je bil. Jože je to kmalu opazil, vendar se je delal, kot da tega ne ve.

Včasih se mu je stožilo po domu in domačih. Če je stal pod brajdo pred Hrastarjevo domačijo, je videl svoj dom. Zato je večkrat stal tam in gledal dol k svojim.

Nekega dne pa se je od onod začel valiti gost dim. Stopil je pod brajdo. Videl je, kako je gorela njihova hiša. Okrog so bili Nemci. Slišal je strele, vendar ni mogel ničesar razločiti. Stal je tam. Bilo ga

DORA ROVERE

HRASTARJEVA
MAMA

Starka ga je ostro pogledala in rekla:

— No, končno se je nekdo spomnil!

Njen glas je bil trd in tih. Jožetu je postalo neprijetno. Zazdela se mu je, da je v mraku celo zardel. Ob njej se je naenkrat počutil kot smrkač, čeprav je prekoratil že trideseto. Sedela je tam tiha in dostojanstvena in vrtala vanj s svojimi očmi, kot da je njen dolžnik. Vse bolj mu je postajalo nelagodno, čeprav je vztrajno obračal pogled od nje in naenkrat kar ni vedel, kam bi s svojimi rokami. Ona pa, kot da je vedela kako mu je, je zbodla:

— Kaj toliko menčate, saj jih nimate petnajst!

Pogledal je skozi okno in skozi zobe iztisnil:

— Gospa, midva se ne poznavata!

— A, da se ne? je zategnila.

— Ze mogoče, že mogoče...

— Seveda se ne poznavata, je rekel trdo. — Jaz se vas ne spominjam gospa! Iz glasu bi morala prebrati, da mu je tega dovolj.

— Joško, Joško, me res ne poznaš? je rekla z mehkim glasom.

— Veš, spoznala sem te prvi hip. Hrastarjeva mama sem. Se me spominjaš?

— Hrastarjeva mama, saj ni mogoče, da vas nisem poznal!

Skočil je ves zbezan in hkrati vesel na noge, se sklonil k njej, in jo poljubil na zgubano lice, jo pogladil po ruti in kar ni vedel, kaj bi sam s seboj v tej zadregi. Solze so mu orosile oči. Počasi je sedel. Bilo ga je neskončno sram, da ni mogel prej spoznati maminih dobrih oči, vseh tistih potez, ki so tvorile njeno sliko, njo, ki ga je tolikokrat bodrila, tolažila, mu pomagala takrat, ko mu je bilo najhuje, saj je izgubil vse svoje razen brata, h kateremu je bil namenjen. Misli so mu zbežale nekam daleč, daleč nazaj.

Nad njihovo dolino so letali bombniki, ki so nosili svoj smrtonosni tovor. Bil je komaj trinajstleten fant, ki je bil največkrat lačen. Tistega dne je bil pri nji doma vse kot ponavadi. Mama je delala v kuhinji, brat je bral v svoji sobi, oče je delal na njivi, drugi brat je pasel kravo, on pa se je potikal okrog hiše, ker mu ni bilo za nobeno delo. Čakal je samo na to, da bo mama poklicala h kosilu. A do tega je

je strah. Solze so mu meglele pogled, ko je začutil na svoji rami toplo roko. Bila je Hrastarjeva mama. Tako je stala ob njem tudi na pogrebu, ko so pokopali vse domače, razen brata, ki je ravno takrat pasel kravo na hribu. Dostikrat mu je še potem stala ob strani. Veliko težkih trenutkov je še bilo potem. Jokal je, ko je odhajal v mesto. Ni mu mogla pisati, ker tega ni znala. Vendar je zdaj, ko sta se skupaj vozila domov, vedel, da je veliko mislila nanj, dosti več kot on nanjo. Tudi zaradi tega ga je bilo sram.

— Tedaj je tiho rekla:

— Si se spomnil, mar ne?

— Da, je globoko zavzdihnil.

Vedel je, da ona ve, kako mu je, njemu, ki je postal v tem mestu pomembna osebnost. Redko je prihajal domov. Od zadnjega obiska do danes je preteklo že precej zim. Vendar ne dovolj, da bi se ne sramoval svoje pozabljenosti pred njo. Zazrl se je skozi okno. Vlak je drovil mimo razsvetljenih hiš. Pogledal jo je v obraz Gube so se zelo globoko zarezele vanj. Sele tedaj se je spomnil dečka ob nji.

— Kdo je to? je vprašal.

— Hčerini najmlajši je, na počitnice gre k nam! Ljubče ga je pogledala. Ni čutil njenega pogleda, ker je spal. Jože pa se je spomnil vseh trenutkov, ko je tako gledala tudi njega. Potne kaplje so mu stopile na čelo, ko je pomislil na to, koliko dni njenega življenja je izpolnila misel nanj. On pa s svojo sebičnostjo ni bil vreden niti hipa. Ljubila ga je nesebično, kot svoje sinove, se bala zanj, on pa ji tega ni znal niti za trenutek vračati. Stara je, lahko bi že zdavnaj umrla, on pa ne bi nikoli izvedel, kakšno bogastvo nosi ta stara, siva preprosta žena v sebi, da bi mu ga poklonila. Hodil je in vse življenje iskal, vendar ni našel ničesar od tega, kar je pustil doma v tem hribu. Ljubezen in vdanost. Oči so ga zapekle. Bilo ga je sram, strašno sram. Obrisal je solzo, ki mu je zdrnila po licu in rekel:

— Kako se tu notri kači!

Nihče ni kadil. Vsi so spali. Samo mama ga je gledala in se smehljala, s svojimi tankimi ustnicami. Cisto tiho je šepetala ter ga pogladila po roki:

— Se si naš, Joško, še si naš...

Staša Gorenssek

ZA DEŽEVNO VREME

Ko nastopi muhasto deževno vreme, ko je dan ves siv in moker, nas zlepa ne mika ven, v dež in najraje bi kar ves dan bile lepo doma na suhem in toplu. Pa vendar, to ne gre in še tako nerade moramo po opravkih in obveznostih. Lahko pa naredimo nekaj drugega. Uredimo in izpopolnimo si svojo garderobo z oblačili, ki nas bodo dobro obvarovala dežja. Predvsem potrebujemo nepremočljiv dežni plašč, narejen iz impregniranega ali povosčenega platna ali balonske svilu. V zadnjem času so takšni dežni plašči ukrojeni v zelo prijetnih, udobnih krojih, izrazito športnih in praktičnih; ohlapna linija je v pasu stisnjena, imajo velike ovratnike in vsite žepe.

Seveda potrebujete za vlažno in mokro vreme tudi primerno pokrivalo, ki naj vam obvaruje prčesko. Za to bodo kot nalašč majhni modni klobučki, prav lahko pa si zavežete tudi ruto ali šal. Pa na škornje ne smemo pozabiti, saj bomo v njih še najbolj pogumno stopale po mokrih cestah.

STASA GORENSEK

priporočamo

(ROGAŠKA SLATINA)

Tole sestavljanko iz lesenih kock, ki jih bo vaš otrok z veseljem sestavil v vlak, izdelujejo v Mehanotehniki Izola prodajajo pa v Manufakturi — Trgovski dom. Cena: 75 din.

ZDRAVNIK ODGOVARJA - SVETUJE

KRVNI PRITISK

Vprašanje: Naša bralka Elizabeta K., stara 48 let, boluje zaradi povečanega krvnega pritiska in se zdravi z Aldometom.

Odgovarja dr. Milan Bekič: Mislite na vaš krvni pritisk?

Čas neusmiljeno skrajšuje leta brezskrbnosti!

Odgovor na to vprašanje utegne biti prav tako potreben tudi vam!

Vse preveč ljudi s povečanim krvnim pritiskom živi v »blaženju« nevednosti svoje bolezni vse dotlej, dokler ne zbolijo akutno in ne nastopijo tako usodne pozne manifestacije, kot so srčni infarkt, zastoja srčna slabost ali možganska kap.

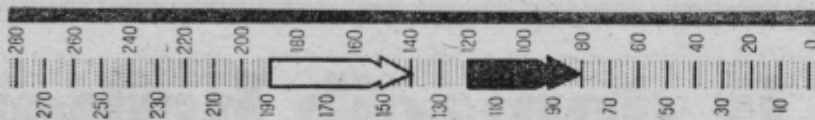
Na zdravljenje moramo misliti, še preden povečani krvni pritisk povzroči nepopravljive organske okvare, in potem lahko pričakujemo, da bo ta sodobni sovražnik človekovega zdravja uspešno obvladan. Normalno je krvni pritisk pri mlajših ljudeh 140/80 mm Hg in narašča s starostjo od 18. do 79. leta. Do 45. leta imajo moški večje pritisk kot ženske, nad 54. letom pa so pritiski večji pri ženskah. Za naše bralce bi radi odgovorili, pri katerem krvnem pritisku se začne hipertenzivna bolezen. Na to vprašanje ni zadovoljivega odgovora. Mnogi ima-

jo bodisi povečan maksimalni krvni pritisk nad 140 mm Hg, bodisi povečan minimalni krvni pritisk nad 80 mm Hg.

Po dostopnih podatkih lahko definiramo povečan krvni pritisk, ki sčasoma poškoduje organske sisteme, kot trajno povečanje minimalnega krvnega pritiska na višino 90 mm Hg in več. Zdi se, da je minimalni pritisk veliko pomembnejši in zanesljivi moramo imeti za bolnika človeka, mlajšega od 40 oziroma 45 let, pri katerem so stalne vrednosti krvnega pritiska 140 do 150/90—95 mm Hg.

Vsak bolnik z zvišanim krvnim pritiskom potrebuje zdravljenje. Večini, zlasti mlajšim bolnikom z zmerno zvišanim krvnim pritiskom, bodo po temeljitim pregledu zadoščali preprosti ukrepi, kot na primer shujšanje, pomirjevalne tablete. Zaželeno je tudi nadaljnja kontrola, ki naj zadosti zgodnje odkritje poslabšanja, da s pravočasnim zdravljenjem preprečimo komplikacije.

Le nekatere pa bo potrebno zdraviti z Aldometom in podobnimi zdravili, ki učinkovito zmanjšujejo krvni pritisk. Bolniki se navadno počutijo dobro, njihovo stanje se popravlja. Z zdravljenjem pa je treba nadaljevati — razen v izjemnih primerih — do konca življenja.

zaupno

Nemirna sem

Nekaj v meni želi, da se z vami pogovorim, da mi pomagate ugotoviti, kaj mi je, kaj je z mano narobe.

Sem dijakinja, stara 16 let. Vem, da sem sredi pubertete, a upam, da se bo naša rešitev tudi za moje probleme. V šoli se rada učim, zato mi učenje ne dela težav. Popoldan imam razdeljen tako, da mi ostane nekaj časa zase, a ga nič kaj prida ne izkoristim. Veliko sem delala v raznih organizacijah, danes pa sem tudi urednik našega literarnega šolskega časopisa. Pisanje je moj hobi, a ga zadnje čase zanemarjam. Nimam več volje do pisanja, ker se počutim zagrenjeno in melanholično in nihče ne vzbudi moje pozornosti. Smejim se le redko in se držim zelo resno. Večkrat imam solze v očeh kot smeh na ustih. Postala sem tudi nervozna in si grizem nohte, če pa se v šoli česa ne spomnim, sem čisto živčna. Starše imam razumevalne, čeprav so starokopitni. Z menoj se ne znajo nič pogovoriti, oči pa je nagle jeze in se ga kar bojim. Če me kdaj sreča, da se pogovarjam s fantom, me potem doma zbada in vali krivdo name. Vse to pritiska name kot ogromna skala in rada bi spet postala dobre volje, radovedna in delovna tudi na drugih področjih kot sem bila včasih. Pomagajte mi z nasvetom, da se znebim tega morečega pritiska.

In še malo vprašanje: — imam velik apetit, čeprav nisem debela. Rada bi se ga znebila, ker se bojim, da se bom zredila. Zato vas prosim, če mi svetujete kakšno stvar proti apetitu.

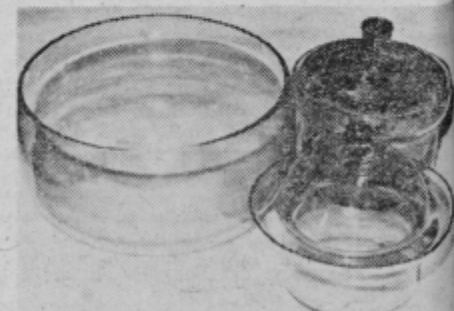
Draga Lucija, prav ugotavljaš, da te mučijo pubertetne težave, ki so po tvojem ločene od težav, v katerih si se znašla in zaradi katerih iščeš pomoči. So pa tesno povezane. O vsem, kar tožiš in kar te muči pa spada v obdobje mladostnega dozorevanja. Zanj je značilna menjava čustev in razpoloženj, zavzetosti za delo, pa spet apatičen odnos do njega, smeh in resnost, skratka, vse tisto zaradi česar se počutiš tudi ti nemirna. To so pubertetna razpoloženja in sredi njih si se znašla tudi ti. Nič hudega ni to, kar doživljaš in občutiš, ker se ti istočasno oblikuje tudi odnos do sveta, družbe, okolice, so-ovaršev. Ogromna skala, ki te teži, se bo odvalila, ko boš prestala huda leta dozorevanja. Prav je, da se jih zavedaš, ker boš tako lažje reševala stiske, v katere boš zašla. Pri tem vpreži svo voljo in zornj v delavnost. Delo osvobaja človeka in ga istočasno tudi krepi.

Proti apetitu ti ne bom nič svetovala, ker posledice še ni, pa tudi pravega zdravila zanj še ni. Manj sladkih stvari jej, pa se ne boš redila!

NATASA

V prodajalni Steklarne Rogaska Slatina smo izbrali za vas tale tisoč gramski konjak kozarec, ki ga lahko uporabite kot vazo ali kot dekorativni predmet. Brušen je v bogatem vzorcu Aleksander. Cena: 367 din.

Znani zagrebški oblikovalci Goldoni je zasnoval te lepe in uporabne predmete iz modro-zelenega in zlato-rumene kristalina, ki jih lahko kupite v prodajalni Steklarne Rogaska Slatina. Cene: 125 (skleda za sadje), 101 (sladkornica) in 95 din (doza za bombone).

merx kava - izbrana za vas

ŠPORT NT – ŠPORT NT – ŠPORT NT – ŠPORT NT – ŠPORT NT

ZAKLJUČEK SŠI 74

OPTIMISTIČNO NAPREJ

S prijetno prireditvijo v Narodnem domu je bil sklenjen desetletni krog sindikalnih športnih iger v Celjski občini. To je obdobje, ki je potrdilo, da je takšna oblika igradno primerna in da jo je treba samo še gojiti in dopolnjevati. V delovnih organizacijah so pokazali veliko razumevanje, da omogočijo delavcu po napornem delu nekajurno rekreacijo, ki omogoča njegovo boljše počutje. Seveda pa je treba za še nadaljnjo razširitev iger dobiti več novih objektov, saj sedanjí ne zadostujejo. Tako je predsednik Občinskega sindikalnega sveta Ivan Kramer poudaril, da je potrebno sodelovanje vseh pri ure-

jevanju rekreacijskih površin, kot so pod Golovcem, ob Smatinskem jezeru, pri Mlinarjevem Janezu, na Celjski koči s Svetino, Na Gričku in drugod. Le s skupnim delom bomo dosegli tiste možnosti, ki bodo do zagotavljanja še večji razmah sindikalnih športnih iger. Pri tem pa je treba misliti tudi na ostale rekreacijske oblike, ki bi zajele vse občane različnih starosti.

Kdo so bili najboljši v lanskíh 10. SSI?

Člani: ITC, AERO in EMO. Članice: Ingrad, AERO in Cinkarna. St. člani: Železarna Store, AERO in Cinkarna. Skupna uvrstitev: AERO, CINKARNA in ITC.

Istočasno je redakcija NT – RC skupaj s samoupravno telesnokulturno skupnostjo Celje razglasila najboljšega športnika oz. športnico celjske občine za lansko leto. Športniki: Peter Svet, Vlado Bojevič in Branko Leskošek, športnice Nataša Urbančič, Danica Urankar in Magda Urh.

Prijeten program je dopolnil plesni orkester Zabe s pevko Alenko Pintarič. Najbolj je navdušila pesem E. Goršiča in J. Perčiča »Vsi za TRIM«, ki je simbol vseh dogajanj na tem pomembnem področju.

Tekst: TONE VRABL
Foto: TONE TAVČAR

Glavni in odgovorni urednik NT – RC Jože Volfand skupaj s predsednikom IO TKS Tonetom Erjavcem čestita Vladu Bojeviču za drugo mesto med celjskimi športniki v lanskem letu.

Ivan Kramer: »Podpiramo takšno obliko rekreacije!«

ALPINISTIČNI KOTIČEK

DELOVNA AKCIJA

Lani novembra je na Okrešlju zgorel motor tovarne žičnice. Začetek sezone aprila letos je s tem postal vprašljiv. Nosačev ni in tudi cesta do slapa je v aprilu malokdaj prevozna. Začela se je tekma s časom. Z velikimi napori je društvo našlo motor, ki ga je kamion pripeljal do Plesnika, naprej do slapa traktor z verigami, ker je cesta ledena, a k sreči še prevozna. Do tu je šlo torej s konjskimi močmi, od ceste do Okrešlja pa je moral 230 kg težki »dizel« na alpinistična ramena. Zaledenela pot na Okrešelj je zmečkala kolena tudi tistim z najboljšo kondicijo, saj so lahko nosili naenkrat le trije menjaje, vendar brez počitka; motor je bil na svojem mestu nad Okrešljem v eni uri 18. jan. letos je bila opravljena torej prva »alpinistična« naloga odseka, ki društvu vedno pomaga prav takrat, ko normalna delovna moč in sredstva odpovedo. 15. april, ko se

odpira Okrešelj, čakamo sedaj z mirnim srcem in tudi oskrbnik Gustl (Lulek) je spet dobre volje.

z

V četrtek, 31. jan., je bil prvi sestanek tečajnikov letošnje plezalne šole. Zbralo se je 20 planincev vseh starosti. To je najvišje število v zadnjih desetih letih, kar obstaja plezalne šole. Šola bo trajala do oktobra.

z

V soboto, 25. jan., sta odšli dve navezi (Palir, Mesarec, Seles in Knez) za teden dni pod stene Anič Kuka (Paktenica). Če bo vreme ugodno, nameravajo opraviti nekaj prvih zimskih vzponov v izredno težki zahodni steni.

z

V soboto, 25. jan., so člani odseka ponovno pomagali na Okrešlju pri zamenjavi motorja vlečne žičnice in skupno z mehanikom preizkusili nov motor.

z

Brane Gračner in Rafko Vodišek sta v nedeljo, 26.

jan., preplezala grapo v zahodni steni Ojstrice (pet ur – III. – zimska ponovitev).

z

OPOZORILO: snežne razmere v gorah (27. jan. 1975) v glavnem nespremenjene: trd sneg, mestoma nanosi pršiča. Do novega snega ali odjuge ni nevarnosti plazov. Priporočamo dereze in dobro varovanje. Pot čez Robanov kot poledenela, do Okrešlja večinoma kopno. Višina snega: Okrešelj 50 cm, Korošica 120 cm, Vodoše 30 cm.

z

V primeru močnejšega deževja v dolini bo nad 1000 m padel nov sneg. V tem primeru postanejo vsa pobočja nad to višino izredno nevarna za plaz (zaradi ugodne drsne podlage). Zadnja vest (28. jan.): v gorskem svetu močno sneži, bo pa tudi po izboljšanju vremena nekaj dni velika nevarnost plazov.

CIC

ROKOMET

NA KITAJSKO

Vlado Bojevič, ki je za državno rokometno reprezentanco oddigral že 12 tekem in dal osem golov, je dobil novo priznanje zveznega selektorja Ivana Snoja. 8. februarja bo z državno reprezentanco, ki je osvojila zlato medaljo na olimpijskih igrah v Münchnu, odpotoval na turnejo po Kitajski, po vrnitvi pa še na turnir štirih držav na Dansko. To je nova priložnost, da se mladi reprezentant še bolj ustali v državni vrsti, ki resno kandidira za nastop na naslednjih olimpijskih igrah v Montrealu.

Ko se tako Vlado pripravlja za dolga in zanimiva potovanja pa njegovi tovariši resno trenirajo vsak dan v telovadnici AD Kladiivar in nabirajo kondicijo za težka srečanja v spomladanskem delu II. zvezne lige, kjer bodo poskušali obdržati prvo mesto in se tako vrniti med najboljše jugoslovanske ekipe.

Dobro so startali na republiškem zimskem prvenstvu v Ljubljani in prvi dve srečanja s Krškimi in Sevnico odolčili v svojo korist. S tekmovanjem bodo nadaljevali čez dobrih deset dni in poslušali osvojiti prvo mesto v skupini ter se boriti v finalu za prvo mesto. Februarja bodo nastopili na močnem turnirju v Trbovljah.

T. VRABL

IZ DELA ŠSD

LEP NAPREDEK

ŠSD na osnovni šoli V. Šlander v Polzeli se vse bolj uveljavlja s svojim delom tako v kraju kot občini. V društvu razvijajo množične oblike dela ob vadbi, pohodih in izletih ter tekmovanjih. Najbolj aktivni so košarkarji. V medrazrednih ligah je sodelovalo 20 ekip s preko 150 igralci! Redno vadbo in tekmovanja pa imajo tudi v rokometu, gimnastiki, atletiki, nogometu, šahu, strelstvu in splošni vadbi. Zadnja leta so izredno razgibano delo pokazali tudi planinci (kar 91 po številu) in taborniki. Število aktivnega članstva v ŠSD se je povzpelo že na blizu 200 učencev ali 40 odstotkov vseh na šoli. Za svoje delo imajo tudi prav dobre pogoje, saj jim šola nudi telovadnico in vsa igrišča z opremo in rekviziti, v samem društvu pa pomaga pri praktičnem delu krožkov tudi večje število učiteljstva.

Na občnem zbor ŠSD Mozirje, ki mu je pred dnevi prisostvovalo nad 350 članov, so mladi funkcionarji podali razveseljive statistične podatke o svojem delu. V ŠSD so vsi učenci – vseh 517 na šoli, aktivnih je že blizu 40 odstotkov. Program so izvršili 100-odstotno. Največja delovna zмага je vsekakor izgradnja malega šolskega »stadiona«, kjer so vložili kar 10.000 ur prostovoljnega dela. Mozirjani pa se ponajša še z drugim delovnimi akcijami v domačem kraju pri urejanju in čiščenju okolja ter vsakoletnih akcijah na GOLTEH pri čiščenju smučarskih prog. V ŠSD imajo 13 aktivnih sekcij, kjer stopajo v ospredje smučanje, plinning, splošna vadba, košarka, šah, atletika, namizni tenis, gimnastika in rokomet. Vadba, tekmovanja, izleti, pohodi, nastopi in udarniško delo – to so programske točke prizadevnih pionirjev in pionirk mozirskega ŠSD.

K. JUG

ŠPORTNI UTRINKI

DVA IZREDNA DOSEŽKA

Celjski kegljaši držijo korak z najboljšimi. V šestem kolu republiške lige so dosegli dva najboljša rezultata ekipnega tekmovanja v Jugoslaviji. Celje je podrla v mednarodnem slogu 8 x 200 lučajev 8472 kegljev ali povprečno 1059 na tekmovalca. To ni uspelo še nobeni ekipi pri nas! Med posamezniki pa je Viki Varnovšek podrl izrednih 1135 kegljev, kar je tudi najboljša znamka med posamezniki. Nič slabši ni bil Tisovec s 1101 kegljem. Celjani so četrti. Ostali celjski tekmovalci so dosegli naslednje rezultate: Žavski 1036, Lapan 1026, Grilanc 1058, Lubej 1038, Gobec 1062 in Šrot 1016. V naslednjem kolu gostujejo v Mariboru proti Konstruktorski.

ODBOJKARICE DRUGE

V tekmovanju za zimski pokal Slovenije so odbojkarice Gaberja v Ljubljani osvojile drugo mesto za republiškim prvakinja: Fužinarjem. Premagale so Maribor 2:1 in Jesenice 2:1 ter v finalu izgubile s Fužinarjem 1:2.

MLADINCI OB DRUGO MESTO

Mladi hokejisti na ledu Celja so v nedeljo popoldne izgubili drugo mesto na državnem prvenstvu v hokeju na ledu za mladince. V odločilnem srečanju so izgubili z Jesenicami 3:6. Če sam rezultat pove, da so srečanje in odlično drugo mesto izgubili v tretji tretjini, kljub vodstvu 2:0. Tehnično boljši in hitrejši gostje so s pametno igro razorožili domačine, ki so ob koncu tudi popustili v obrambi. Ko pa so nekateri Celjani bili izključeni za pet minut, je bilo srečanje odločeno.

KAČIČ ODLIČEN

V nadaljevanju tekmovanja v slovenski kegljaški ligi je Hmezd premagal Konstruktor z 8196:8055. Srečanje je bilo zelo razburljivo. V prvem delu so gostje vodili kar s 165 keglji razlike, v drugem pa so odlični Brglez, Hubert, Ravtar, Mastnak in Kačič najprej rezultat izenačili in na koncu srečanja zmagali kar z 141 keglji razlike. Začlani so metali takole: Cehovin 1021, Fonda 989, Herman Hubert 941, Suhel 994, Brglez 1059, Hubert Ravtar 1039, Mastnak 1038, Kačič 1114.

CELJANI VODIJO

Celjski šahisti nadaljujejo z uspehi. V drugem kolu šahovske Inter lige so v Leobnau premagali domačo moštvo z rezultatom 6:2. Celjani so s tem prevzeli vodstvo pred Mariborom. Zbrali so 13 točk, Maribor pa jih ima 12. V nedeljo bodo Celjani igrali doma proti mladinski reprezentanci Gradca.

Proti Leobnau so zmagali Bervar, Pešec Studnička, Cegler, Pertinač in Agrež, srečanje pa sta izgubila Bogadi in Ojstrež. Celjani so nastopili brez Jazbeca, Streherja in Planinca.

OBJAVA

KORS KONFEKCIJA OBLAČIL Rogaška Slatina

objavlja prosto delovno mesto

TAJNICE

Za zasedbo tega delovnega mesta morajo kandidati poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- da imajo končano srednjo šolo upravno-administrativne ali ekonomske smeri in 2 leti delovnih izkušenj;
 - da obvladajo strojepisje in stenografijo ter znajo vsaj pasivno nemški jezik.

Poskusno delo traja tri mesece.

Vloge kandidatov s priloženimi dokazili o šolski izobrazbi in delovnih izkušnjah se sprejemajo 15 dni od objave na naslov: KORS, konfekcija oblačil Rogaška Slatina.

LICITACIJA

pri Carinarnici Ljubljana,
dne 9. II. 1975

Carinarnica Ljubljana bo 9. 2. 1975 prodajala na javni dražbi osebne avtomobile in drugo blago.

Javna dražba bo v prostorih TVD PARTIZAN v Ljubljani, Pokopališka ulica 35 od 8. ure dalje.

Ogled vozil in ostalega blaga z vplačilom kavej bo možen samo v soboto 8. 2. 1975 od 8. do 13. ure in od 14. do 17. ure v Carinarnici Ljubljana, hala E, vhod z Letališke ceste.

SEZNAM BLAGA IN AVTOMOBILOV

1. Blago široke potrošnje po seznamu št. 1347/1 odvzeto po car. prekrških in roku letanja	133.917.—
2. VW kombi bus, zaleten, letnik 1970	40.000.—
3. osebni avto mercedes 190 D, nevozen, letnik 1965	20.000.—
4. osebni avto opel admiral 2800, nevozen, letnik 1966	20.000.—
5. osebni avto opel kadett coupe, zaleten, letnik 1973	16.000.—
6. osebni avto ford 1300 XL, nevozen, letnik 1971	15.000.—
7. osebni avto ford taunus 17 M, zaleten, letnik 1967	15.000.—
8. osebni avto BMW 2000 tlix, zaleten, letnik 1963	15.000.—
9. osebni avto ford taunus 17 M, zaleten, letnik 1970	12.000.—
10. osebni avto opel kadett LS, zaleten, letnik 1966	10.000.—
11. osebni avto fiat 124, zaleten, letnik 1969	10.000.—
12. osebni avto volkswagen 1600 TL, nevozen, letnik 1968	10.000.—
13. osebni avto ford 1600 XL avtomatik, letnik 1972	10.000.—
14. osebni avto opel rekord 1900, nevozen, letnik 1967	10.000.—
15. osebni avto opel rekord, zaleten, letnik 1970	10.000.—
16. osebni avto ford 20 M caravan, reg. karoserije, letnik 1966	10.000.—
17. osebni avto opel rekord 1900 coupe, zaleten, letnik 1970	10.000.—
18. osebni avto mercedes 250 S, zgorel, reg. motorja, letnik 1971	10.000.—
19. osebni avto opel admiral 2600, nevozen, letnik 1965	10.000.—
20. osebni avto opel comodore avtomatik, zaleten, letnik 1968	10.000.—
21. razno blago (sejalniki za sol, sedež, kopita in deli aparata)	10.000.—
22. osebni avto renault 4, nevozen, letnik 1969	8.000.—
23. osebni avto vauxhall viva, zaleten, letnik 1969	8.000.—
24. osebni avto volkswagen 1600 variant, nevozen, letnik 1966	8.000.—
25. VW kombi bus, nevozen 1963	8.000.—
26. osebni avto ford cortina GT, nevozen, letnik 1967	7.000.—
27. osebni avto opel rekord 1700, nevozen, letnik 1966	7.000.—
28. osebni avto volkswagen 1300, zaleten, letnik 1968	7.000.—
29. osebni avto opel rekord, nevozen, letnik 1966	6.000.—
30. osebni avto ford taunus 20 M, zaleten, letnik 1966	6.000.—
31. osebni avto simca 1501, nekompleten, letnik 1967	5.000.—
32. osebni avto ford cortina consul, zaleten, letnik 1963	5.000.—
33. osebni avto fiat 124, nevozen, letnik 1964	5.000.—
34. osebni avto simca 1500, nevozen, letnik 1967	5.000.—
35. osebni avto opel rekord, zaleten, letnik 1965	4.000.—
36. osebni avto volkswagen 1200, nevozen, letnik 1963	4.000.—
37. osebni avto volkswagen 1300, zaleten, letnik 1966	4.000.—
38. osebni avto ford taunus 17 M, zaleten, letnik 1966	4.000.—
39. osebni avto renault 8 S, zaleten, letnik 1967	4.000.—
40. osebni avto opel rekord 1700, zaleten, letnik 1964	4.000.—
41. osebni avto renault 10, nevozen, letnik 1967	4.000.—
42. osebni avto BMW 1800, zaleten, letnik 1963	3.000.—
43. osebni avto volkswagen 1500 variant, zaleten, letnik 1966	3.000.—
44. volkswagen combi bus, nekompleten, letnik 1962	3.000.—
45. osebni avto ford taunus 17 M, zaleten, letnik 1965	3.000.—
46. osebni avto mercedes 220 S, zaleten, letnik 1963	3.000.—
47. osebni avto peugeot 404, nevozen, letnik 1963	2.000.—
48. osebni avto opel kadett, nevozen, letnik 1965	2.000.—
49. osebni avto ford taunus 12 M, reg. motorja, letnik 1967	2.000.—
50. osebni avto peugeot 304, reg. motorja, letnik 1970	2.000.—
51. osebni avto volkswagen 1200, zaleten, letnik 1964	2.000.—
52. osebni avto volkswagen 1500, zaleten, letnik 1966	2.000.—
53. osebni avto mercedes 220 S avtomatik, nevozen, letnik 1963	2.000.—
54. osebni avto ford taunus 17 M, reg. motorja, letnik 1966	2.000.—
55. osebni avto volkswagen 1200, zaleten, letnik 1963	2.000.—
56. osebni avto opel rekord 1700, zaleten, letnik 1964	2.000.—
57. osebni avto datsun 1200, zaleten, letnik 1973	2.000.—
58. osebni avto volkswagen 1200, nevozen, letnik 1966	1.000.—
59. osebni avto DKW F 12, nevozen, letnik 1965	1.000.—
60. osebni avto ford corsair, zaleten, letnik 1965	1.000.—
61. osebni avto volkswagen 1200, reg. motorja, letnik 1968	1.000.—
62. osebni avto toyota crown deluxe, reg. motorja, letnik 1970	1.000.—
63. osebni avto volkswagen 1200, nevozen, reg. motorja, letnik 1962	1.000.—
64. osebni avto alfa romeo 1300 TI, reg. motorja, letnik 1968	1.000.—
65. osebni avto ford taunus 12 M, nevozen, letnik 1968	500.—
66. osebni avto fiat 850 coupe, reg. motorja, letnik 1965	500.—
67. osebni avto opel rekord, zaleten, letnik 1960	500.—
68. osebni avto ford cortina GT, reg. motorja, letnik 1963	500.—
69. osebni avto simca aronde, nevozen, letnik 1960	500.—
70. osebni avto volkswagen 1200, nevozen, letnik 1960	500.—
71. osebni avto opel rekord 1500, nevozen, letnik 1959	500.—
72. osebni avto ford taunus 1600, brez registracije, letnik 1974	200.—
73. osebni avto volkswagen 1200, brez registracije, letnik 1962	100.—

PONOVNO NA JAVNI DRAŽBI:

74. osebni avto mercedes 220 S, nevozen, letnik 1963	63.000.—
75. oca 6000 kg različnih avto delov	20.000.—
76. osebni avto BMW 2800, zaleten, letnik 1970	18.000.—
77. osebni avto opel kadett, nevozen, letnik 1967	10.000.—
78. osebni avto ford taunus 12 M, zaleten, letnik 1967	9.000.—
79. osebni avto ford taunus 12 M caravan, nevozen, letnik 1965	7.000.—
80. osebni avto opel kadett, zaleten, letnik 1966	6.000.—
81. motor za tovorni avto mercedes 312, letnik 1968	5.000.—
82. oca 4355 kg laksa Lesonal	5.000.—
83. volkswagen combi bus, nevozen, letnik 1955	5.000.—
84. osebni avto peugeot 404, nevozen, letnik 1965	5.000.—
85. osebni avto peugeot 404, nevozen, letnik 1965	5.000.—
86. osebni avto ford taunus 20 M coupe, zaleten, letnik 1966	4.000.—
87. osebni avto volkswagen 1200, zaleten, letnik 1962	4.000.—
88. osebni avto volkswagen 1500, nevozen, letnik 1965	3.000.—
89. volkswagen combi bus, zaleten, letnik 1958	3.000.—
90. ford taunus 17 M turnier, zaleten, letnik 1962	3.000.—
91. osebni avto ford cortina 1200, zaleten, letnik 1963	2.000.—
92. osebni avto volkswagen 1300, nevozen, letnik 1963	10.000.—
93. osebni avto peugeot 404, zaleten, letnik 1964	8.000.—
94. osebni avto opel rekord, nevozen, letnik 1964	4.000.—

Seznam ostalega blaga, ki ni objavljen v tem oglasu, bo objavljen na oglasni deski Carinarnice Ljubljana. Ostalo blago in blago objavljeno v tem oglasu bomo prodajali v naslednjem 9. 2. 1975.

Pravico udeležbe imajo vse pravne in fizične osebe. Udeleženci javne dražbe morajo v soboto, dne 8. 2. 1975, ki je določen za ogled blaga, vplačati še 10-odstotno kavej od začetne cene pri blagajni carinarnice Ljubljana v hali D, predstavniki OZD pa morajo poleg tega predložiti še pooblastilo svoje delovne organizacije. Blago pod zap. številko 1 lahko kupijo le OZD, ki so registrirane za prodajo in nabavo takega blaga. Kupec navešenega blaga plača pri nadaljni prodaji prometni davek.

Najmanjša kaveja za ostalo blago in avtomobile je 500,00 din, najmanjši dvig je 50,00 din. Oznaka reg. motorja ali reg. karoserije pomeni, da bomo za kupljeno vozilo izdali potrdilo samo za registracijo motorja, oziroma karoserije.

Vsak kupec avtomobila, oziroma motorja mora ob prevzemu — isti dan — na svoje stroške izvršiti eventualno vtišnjeje šiferskih števil motorja ali karoserije pri podjetju VIATOR, odsek za tehnične preglede v Ljubljani.

Prodano blago bomo izdajali iz carinskega skladišča po naslednjem razporedu: V ponedeljek 10. 2. 1975 ne bo izdaja blaga, v torek 11. 2. 1975 izdaja od zaporedne št. 1 do 45, v sredo 12. 2. 1975 od zaporedne št. 46 do 93, ter v četrtek in petek za zamudnike.

Zadnji rok za plačilo in dvig kupljenega blaga je petek 14. 2. 1975. Po dvgu blaga iz carinskega skladišča carinarnica Ljubljana ne bo priznavala reklamacij v pogledu kvalitete in kvantitete blaga.

Plačilo kavej je možno samo v soboto 8. 2. 1975; na dan dražbe, dne 9. 2. 1975 ne bomo sprejemali nobenih vplačil.

Vse informacije o javni dražbi lahko dobite po telefonu 44-378 int. 52 od 5. 2. 1975 naprej.

IZ CARINARNICE LJUBLJANA, št. 1172/1

PRVIČ V CELJU

PRODAJALNA
Z OCENJENIM BLAGOM

Kakovost odtehta lepotno
napako

Izdelki bele tehnike »GORENJE«

do **25%** ceneje

PRODAJALNA
„T“ TEHNIKA
(NASPROTI OJSTRICE)

EXPORT - IMPORT

TEHNO-MERCATOR
CELJE

Posebna osnovna
šola v Laškem

razpisuje
prosto delovno mesto

UČITELJA
za tehnični pouk

Nastop zaposlitve s 1. 2.
1975.

Ostalo po dogovoru.

OD NAROČNIKA
DO NAROČNIKA

Viharen dan je bil, ko si se od nas poslavljal, draga mama, kot je bilo viharo tvoje življenje, ki te je vodilo od gorenjskih vršacev do zelene Štajerske, od tu pa v izgnanstvo v odročno vas Bilogore, kjer si dočakala svobodo.

Draga mama, naj ti bo lahka slovenska zemlja!

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene, mame, stare mame in sestre

FRANČIŠKE BOŽIČ

ROJENE BONCELJ

se toplo zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem ter sodelavcem iz AERA in EMA za iskrena sožalja, vence in cvetje ter za spremstvo na zadnji poti. Posebna hvala dr. Pejčiču in dr. Kovačevi ter medicinskemu osebju za lajšanje bolečin ob koncu življenja. Prisrčna hvala tov. Pucu za poslovilne besede v imenu Zveze borcev, ter gospodu kaplanu za pogrebni obred in govor ob odprtem grobu.

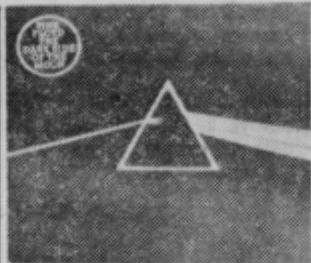
Zalujoci:

mož Samo, sinovi Rudi, Lojzi in Zoran z družinami, sestra Angela in drugo sorodstvo.

Celje — Polule, 20. januarja 1975

T svetuje

Staro leto je že daleč za nami, vendar je ostala želja, da z našimi nasveti, kaj je novega na Tehno-mercatorjevih policah s ploščami, še naprej pomagamo vam, ki zahajate po nakupe plošč in skrbite, da je vaša fonoteka vedno »nova«. Poleg tega bo na koncu objavljena vedno T lestvica, seveda če nam boste pridno

zavrteli in »zavili«, seveda, če vam bo všeč.

PINK FLOYD — THE DARK SIDE OF THE MOON

O tej novi LP plošči Pink Floyd ne bi posebno veliko pisali, saj je nemogoče na celotnem prostoru, ki nam je na razpolago, opisati dobro glasbo, ki je posneta na tej plošči. Edino kar lahko rečemo je: če poznate Pink Floyd in njegovo glasbo, vas ta plošča ne bo razočarala, temveč navdušila.

pisali in sodelovali z našim urednikom mladinske oddaje, saj brez vaših glasov ni mogoče sestaviti lestvice, pa tudi nagrajenca je težje izrehati.

Pa preidimo k nasvetom!

URIAH HEEP — WONDERWORLD

To je nova LP plošča precej znanega ansambla, ki vas verjetno do sedaj, posebno vas mlade, še ni razočaral, saj je njihova glasba polna presenečenj, dobrega petja in še posebno dobre in efektne instrumentacije. Torej nasvet: Če še plošče niste slišali ali kupili, čimprej k Tehno-mercatorju, kjer vam bodo ploščo

BAY CITY ROLLERS C ROLLIN'

To je dokaj novo ime v rock glasbi; vendar si velja ploščo ogledati in seveda poslušati, saj je njihova glasba vredna mesta v naši fonoteki.

Na koncu še en nasvet. To so bile le tri LP plošče, ki smo jih izbrali za predstavitev. Ob obisku pri Tehno-mercatorju in pogledu na njihove police s ploščami pa boste verjetno našli še več. Obogatitev vaše fonoteke bo po obisku pri —T— neizbežna.

T LESTVICA

Tisti, ki ste v petek, 24. januarja, poslušali Mladinsko oddajo, ste verjetno opazili, da T lestvice ni bilo, da pa smo vam predvajali glasbo s plošč, ki vam jih zgoraj predstavljamo in na koncu še pet skladb z malih plošč, ki smo jih izbrskali na Tehno-mercatorjevih policah s ploščami. Danes vam posredujemo le naslove in izvajalce teh skladb, vrstni red, oziroma lestvico in izrebenca pa bomo izbrali do druge mladinske oddaje, ki bo na sporedu 7. februarja. Pogoji je le, da nam pridno pišete.

SWEET — TURN IT DOWN
ABBA — SO LONG
TOMISLAV IVČIČ — JQS UVI-
JEK SE VRACAM
BARRY BLUE — HOBOMAN

STATUS QUO — NIGHTRIDE
Pa še to! Pišite nam na naslov: Novi tednik — Radio Celje, Gregorčičeva 5, Celje, s pripisom: »Za mladinsko oddajo«.

Podjetje za PTT promet Celje

razpisuje še za šolsko leto 1974/75

5 ŠTIPENDIJ

za študij na ekonomski srednji šoli

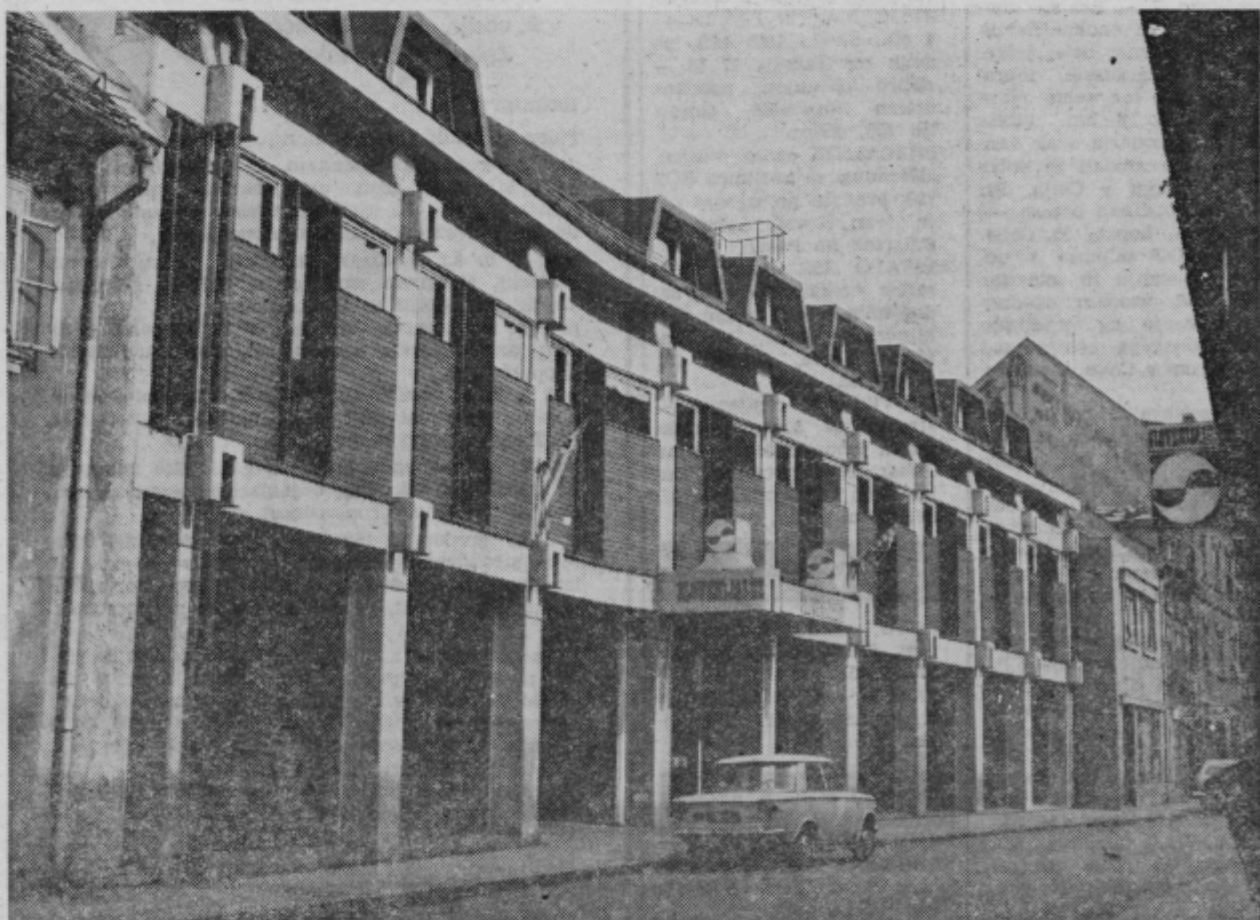
Prednost imajo prosilci iz višjih letnikov.

Informacije dobite v splošnem sektorju podjetja.

Obiščite stalni največji razstavni prostor pohištva v Celju!

20.000 din kredita

Nov program pohištva, velika izbira pohištva večine jugoslovanskih proizvajalcev

Brezplačna dostava do 30 km

Brezplačen strokovni nasvet

Po želji kupca tudi montaža pohištva na domu

Talne obloge ITISON režemo po meri prostorov

SLOVENIJALES

Vse za vaš dom v domu pohištva

MALI OGLASI

PRODAM

DRVA, bukova, suha, prodam. Informacije tel. št. (063) 8200-94.

GRADBENO parcelo v neposredni bližini Mozirja ugodno prodam. Po njej že potekata vodovodna in elektro napeljava. Resni interesi naj se zglasijo na naslov: Andrej Flis, Lokovica 31, Dobrna, ali Andrej Flis, GIP Ingrad, Velenje, tel. 880-060.

ZASTAVO 750, registrirano za leto 1975, tehnično pregledano do oktobra, prodam ugodno. Ogled vsako popoldne od 15. ure dalje v Celestinovi 2 — Skalna klet.

KVALITETNE enodnevnice piščance pasme: bele, težke, rjave in grahaste, dobite po 5 din, ter same rjave jarkice po 8 din, dobite od 11. februarja vsak dan doma, ob sredah in sobotah na trgu v Celju. Pri večjih količinah popust. — Valilnica, Lopata 55, Celje.

KOSILNICO »alpine« v odličnem stanju in televizor RR Niš, prodam ugodno. Informacije na gradbišču rekreacijskega centra pod Golovcem v Celju, pri strojniku.

AVTO zastava 750, malo rabljen, prodam. Cena 9500,00 din. Ivan Tramšek, Store 78.

GUMI voz, lahak, 12 col, prodam. Zalec, Ložnica 46.

HIŠO, visokopritlično, dograjeno, prodam. Ogled vsak dan. Cena po dogovoru. — Bukovžlak 70.

VIKEND, nedograjen, v Zg. Sav. dolini, prodam. Ponudbe pod »Celje«.

OPREMO za dnevno sobo dobro ohranjeno, prodam. Jager Karl, Grčarjeva 12.

PLETILNI stroj, nov »Super Standard«, prodam. Časi Sempeter v Sav. dol. 37.

HARMONIKO, klavirsko, »Melodija«, 60 basov, prodam. Ogled pri Jakobu Ferglavu Tomšičev trg 4 — Urarstvo — Optika, pritličje, Celje — vsak dan do 14. ure.

ZASTAVO 750/70 prodam. — Ogled od 15. do 17. ure. Jakop, Vojnik 71.

MOPED avtomatik, dobro ohranjen, prodam. Črtomir Jordan, Tratna 5, Grobeino

TRAKTOR »Univerzal« 445, malo rabljen, prodam Roman Cater, Zadobrova 40, Skofja vas.

NEDOGRAJENO hišo z 800 kv. metri zemlje (elektrika in voda), prodam ugodno. Ignac Kresnic, Košnica 25 Celje.

AVTOMOBIL »Peugeot 204« prodam. Informacije dobite dr. A. Vučej, Dom upoko-jencev, Jurčičeva ulica, Celje, od 15. do 17. ure.

TRAKTOR »Stayer« 18, kombi 750, skoraj nov, prodam. Avgust Jelen, Polzela 15/a

SADIKE vrtnih mahin prodam. Teharje 25.

KRAVO šeko, srednje težko, vozno, z mlekom (že pripuščeno), prodam. Janez Šorn, Bukovžlak 9, Teharje.

GRADBENO parcelo z gradbenim dovoljenjem in električno, na Grobelnem, prodam. Viki Pevec, Sentvid 23, Grobeino.

KORENICO trto — Hibrida Bakoš, bogato rodno veliko grozdje, zrelo mesec prej kot drugo, primerno za hladna področja (vino z njega iskano od strani raznih bolnikov) prodaja osebnost: Jože Dobnik, Dolga gora 45, Ponikva/63232 — žel. postaja Lipoglav.

GUMI voz — popolnoma nov, 15-colski, prodam. Kovač — Anton Modic, Primož 23, Sentjur pri Celju.

PSIHO z ogledalom, novo, ugodno prodam. Telefon — 22-123.

»FERGUSON« 35 KM s kosilnico prodam. Jože Goropevšek, Sešče 65, Prebold.

SPALNICO, volneni vložki, dobro ohranjeno in sadje prodam. Volavšek, Dečkova 26, Celje.

TRI FOTELJE, omarico za TV in mizico prodam. Nušičeva 14 (I. nadstropje — stan. 10, stolpnica pri gostilni Miklavžin).

ELEKTRIČNI štedilnik, malo rabljen »Gorenje« na 3 plošče, prodam po ugodni ceni. Roman Gracer, Celje, Ulica bratov Vošnjakov 6

DVA PRASIČA za zakol, v koži po 200 kg (ne mastna) prodam. Anton Jurak, Migojnice 52, Griže.

SPALNICO prodam. Selč, Stanetova 16.

POSESTVO, manjše, na lepi sončni legi (elektrika, voda v hiši), cesta do hiše prodam. Cena po dogovoru. Karli Guček, Liboje 48.

OHIŠJE motorja Perkins — 4 cil., Skoda 1000 MB, po delih ter Taunus 17 M — dobro ohranjen, prodam. Štefan Simončič, Gotovlje 125, Zalec.

OBRACALNIK malo rabljen, »Maraton« za kosilnico BCS 120, prodam po ugodni ceni. Ivan Kovač, Letuš 89, Smartno ob Paki.

ZASTAVO 750, letnik 1972, sadno stiskalnice 50 m, sadni mlin na električni priključek, sekular, prodam. Milan Skale, Zagrad 131 — vikend.

PRVOVRSTNE cepiljenke — »frankinja« žametna črna in izabela, cepljena na kober BB5, prodam. Vinco Ušen, Zg. Grušovlje 35 Sempeter v Sav. dolini.

KUPIM

KRAVO, mlado, vozno, kupim. Franc Kralj, Ložnica 17, Zalec.

»TOMOS« avtomatik, novejši, kupim. Celje, Partizanska 38.

STANOVANJA

LABORANT iz Vojvodine išče stanovanje. Ponudbe pod »Februar«.

SOBO v Celju ali bližnji okolici iščem, z možnostjo parkiranja avtomobila. Sem mlajši upokojenec. Ponudbe pod »Plačam za pol leta napreje«.

ZAKONCEMA brez otrok oddam sobo. Plankarjeva 6 — Celje — Hudinja.

SOLIDEN fant nujno išče opremljeno sobo v Celju. Ponudbe pod »Dober plačnik«.

OPREMLJENO sobo s kopalnico oddam sestanovalcu Anica Fartelj, Dobojska 36, Zg. Hudinja, Celje.

SLOVENIJA CESTE takoj najame štiri opremljene sobe za svoje uslužbenke za dobo dveh mesecev, na relaciji Zalec—Celje. Prednost imajo ponudniki iz Zgornje Hudinje. Ponudbe oddajte v upravi lista pod »Tehnični kader«.

SOBO v Celju s souporabo kopalnice iščem. Ponudbe pod »Pomoč v hiši«.

CISTI in pošteni dekleti vzajem na stanovanje. Ponudbe pod »Center«.

ZENSKA, ki bi se rada zaposlila v Celju, nujno išče opremljeno enosobno stanovanje od Celja do Sepestra. Ponudbe pod »Sam skaa«.

ENOSOBNO stanovanje, suho, nekomfortno, orodam. Ponudbe pod »Gotovina«.

OPREMLJENO sobo oddam ženski, ki bi v prostem času pomagala v gospodinjstvu. — Jenkova 36

V CENTRU Celja iščem ne opremljeno sobo s poseb

nim vdomom in možnostjo. Ponudbe pod »Sobaa«.

ZAPOSLOITEV

VAJENCA za stroko »avtoelektričar« sprejemam. Pogoji: uspešno dokončana osemletka. Ludvik Grajžl, Avtoelektrika — Celje, Teharska 35 — tel. 1.22-623.

PRIDNO in mirno dekle z dežele (35) išče zaposlitev v

Celju. Doslej sem bila za poslena v gostinstvu na Gorenjskem, celodnevno. Sedaj želim bliže doma za osemurno zaposlitev, s stanovanjem ali brez. Ponudbe pod oznako »Bliže doma«.

ZAPOSILIM 2 KV ali PK slikopleskarja. Nastop takoj. Plača po dogovoru. Jože Kristavčnik, Drešinja vas 36, Petrovče.

ZA DOPOLDANSKO varstvo

18-mesečne hčerke iščem žensko. Jožica Pirnat, Soseska vrt, Petrovče, n. h.

JUGOPLASTIKA Celje — Stanetova 2, sprejme takoj na delo trgovskega pomočnika ali pomočnico.

RAZNO

KMEČKI fant, 26 let, z majhno kmetijo in zaposlitvi

jo želi spoznati kmečko dekle do 26 let. Ponudbe pod oznako — »Srečna bodočnost«.

ZENA 42 let bi sprejela varstvo otroke, tudi na domu. Informacije dobite pri Milki Savič, Plečnikova 7, Celje.

STAREJSI upokojenec z manjšim posestvom išče do 65 let staro gospodinjstvo. — Plača po dogovoru. Ponudbe pod »Nujno«.

Gozdno gospodarstvo Celje

razpisuje

na podlagi sklepa sveta delavcev in kmetov naslednja prosta vodilna delovna mesta:

1. direktor delovne organizacije
2. šef proizvodnega sektorja
3. šef sektorja za urejanje gozdov
4. šef sektorja za računovodstvo in ekonomiko
5. šef planskega sektorja
6. šef sektorja za komercialo
7. šef splošno kadrovskega sektorja
8. vodja obrata za kooperacijo Zalec — Vransko

Razpisni pogoji:

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati imeti še: pod 1.: gozdarsko fakulteto, 10 let delovnih izkušenj, strokovni izpit, organizacijske sposobnosti, pravičen odnos do samoupravljanja, sposobnost vodenja in družbenopolitično neoporečnost, pod 2. in 3.: gozdarsko fakulteto, 10 let delovnih izkušenj, strokovni izpit, organizacijske sposobnosti, družbenopolitično neoporečnost, pod 4.: ekonomsko fakulteto, 5 let delovnih izkušenj, organizacijske sposobnosti, družbenopolitično neoporečnost, pod 5. in 6.: gozdarsko fakulteto, 5 let delovnih izkušenj, strokovni izpit, organizacijske sposobnosti, družbenopolitično neoporečnost, pod 7.: pravno, ekonomsko ali gozdarsko fakulteto, 5 let delovnih izkušenj, organizacijske sposobnosti, družbenopolitično neoporečnost, pod 8.: gozdarsko fakulteto, 5 let delovnih izkušenj, strokovni izpit ali srednjo gozdarsko šolo, 10 let delovnih izkušenj in strokovni izpit, organizacijske sposobnosti, družbenopolitično neoporečnost.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj pošljejo kandidati v roku 10 dni od dneva objave v zaprti ovojnici z oznako »prijava na razpis« na naslov: Gozdno gospodarstvo Celje — kadrovske splošni sektor, Celje, Ljubljanska c. 13.

Prijavljeni kandidati bodo o izidu razpisa pismeno obveščeni najkasneje 15 dni po roku, določenem za prijavo.

TV SPORED

NEDELJA

9.25 Poročila
9.30 Svet v vojni — serijski dokumentarni film
10.20 Otroška matineja: Viking Vikki, Nikogar ni doma, Avtomobil skozi kamero
11.10 Mosaik
11.15 Kmetijska oddaja
12.00 Poročila (do 12.05)
NEDELJSKO POPOLDNE:
Naš zbori: Črnomelj, barvna oddaja
Evropsko prvenstvo v drsanju: Revija najboljših; Košarka — Radnički: Zadar
18.15 Poročila
18.20 Propagandna oddaja
18.25 Vesolje 1999 — serijski barvni film
19.15 Barvna risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.50 Tedensko gospodarski komentar
19.55 3-2-1
20.05 Odpirani, TV nadaljevanka (Bg)
21.00 Karavana: Resava I. del
21.30 Sportni pregled (JRT)
22.05 TV dnevnik

PONEDELJEK

8.10 TV v šoli (Zg)
10.00 TV v šoli (Bg)
14.10 TV v šoli (do 16.30) (Zg)
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 16.55) (Bg)
17.35 Dječček in trije Marsovci — lutkovna serija
17.55 Obzornik
18.10 Na sedmi stedi
18.40 Mosaik
18.45 Nega bolnika na domu
19.05 Odločamo
19.15 Barvna risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 3-2-1
20.05 Zakratki-Vančik: Očetova sončnica — barvna TV drama
21.15 Kulturne dialoge
21.45 Mosaik kratkega filma: Kar lepo, barvni film
22.00 TV dnevnik

TOREK

8.10 TV v šoli (Zg)
9.35 TV v šoli (Sar)
10.00 TV v šoli (Bg, — do 12.10)
14.10 TV v šoli (do 16.30) (Zg)
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do

16.55) (Bg)
17.20 Smučate s Karlom Schranzem — barvna oddaja
17.35 E. Perot: Očala tete Bajaveje — barvna oddaja
17.50 Barvna risanka
18.00 Obzornik
18.15 Nikogar ni doma — otroški film
18.25 Avtomobil skozi kamero — serijski film
18.40 Mosaik
18.45 Festival Kurirček Maribor 74
19.15 Barvna risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 3-2-1
20.05 Diagonale: Izbor iz programa drugih TV studijev
20.55 Propagandna oddaja
21.05 K. Mikszath: Črno mesto — barvna TV nadaljevanka
22.05 TV dnevnik

SREDA

8.10 TV v šoli (do 10.50) (Zg)
16.35 Košarka — Bosna: Barcelona, prenos (Sar, Lj) v odmoru Rezerviran čas
18.00 Obzornik
18.15 Viking Vikki, barvni film
18.40 Mosaik
18.45 Brigada veteranov — reportaža
19.15 Barvna risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 3-2-1
20.05 Film tedna: Čudaki, barvni film
21.35 Propagandna oddaja
21.40 Miniature: Nocoj ste povabljeni
21.55 TV dnevnik

ČETRTEK

8.10 TV v šoli (Zg)
9.35 TV v šoli (do 11.45) (Bg)
14.10 TV v šoli — ponovitev (do 16.35) (Zg)
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 16.55) (Bg)
17.30 J. Verne: V 80 dneh okoli sveta — I. del
18.00 Obzornik
18.15 Mosaik
18.20 Moliere za smeh in jok — barvna TV serija
19.15 Barvna risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 3-2-1
20.05 G. Chevallier: Clochemerle — nadaljevanje in konec
20.50 Kam in kako na odhiti
21.00 Četrtekovi razgledi: Romi
21.30 Sanjarjenje — glasbena barvna oddaja
21.55 TV dnevnik

PETEK

8.10 TV v šoli (Zg)
14.10 TV v šoli — ponovitev (do 15.45) (Zg)
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 16.55) (Bg)
17.20 Pisani svet — mladinska oddaja
18.00 Obzornik
18.15 Čez tri vode: Oktet Galas, barvna oddaja
18.45 Mosaik
18.50 Doktor, pomagajte mi: Morala in spolno življenje
19.15 Barvna risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.50 Tedenski notranjepolitični komentar
19.55 3-2-1
20.00 Proslava ob Slovenskem kulturnem prazniku — prenos
20.50 Ljubljana z Verone — film
21.30 TV kazipot
22.40 TV dnevnik

UHF — oddajnik Kravec:

21.15 Gost urednik (Zg II)
22.25 Zabavna oddaja (Zg II)
22.55 Kronika festa (Bg II)

SOBOTA

10.35 TV v šoli (Zg)
15.45 Odbojka — Mladost: Jedinstvo (Zg)
16.35 Košarka — Rabotnički: Olimpija (Sk)
18.00 Obzornik
18.15 Mosaik
18.20 Alice v Čudežni deželi — serijski barvni film
19.15 Barvna risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.50 Tedenski zunanjepolitični komentar
19.55 3-2-1
20.00 Gledališče v hiši
20.30 Smučate s Karlom Schranzem — barvna oddaja
20.40 Čez ocean: Človek brez meje — serijska barvna oddaja
21.10 Barvna propagandna oddaja
21.15 Vse za Ivi — barvni film
22.50 — TV dnevnik

UHF — oddajnik Kravec:

18.00 Kronika (Zg)
18.15 Mladinska oddaja (Zg)
19.30 TV dnevnik (Sar, Zg II)
20.00 Dokumentarna oddaja (Zg II)
21.00 24 ur (Bg II)
21.15 Glasbena oddaja (Bg II)
21.45 Sedem dni (Bg II)
22.05 Serijski film (Bg II)
22.55 Makedonija v NOB (Bg II)
23.30 Kronika festa (Bg II)

TT JUTEKS — ŽALEC

proizvodnja talnih oblog in jute

I. objavlja

naslednja prosta delovna mesta:

1. vodja službe za načrtovanje in analize dipl. ekonomist ali ekonomist s prakso
2. vodja prodajne službe ekonomist ali komercialist s prakso v komercialnih poslih
3. vodja oddelka izmene za premazovanje kemijski tehnik
4. vodja priprave paste (PVC in barve) kemijski tehnik, laborant ali KV kemik s prakso pri podobnih delih
5. vodja izmene oddelka filca tekstilec ali ključavničar s prakso v predilnici ali v proizvodnji filca
6. obratni električarji (jaki tok)

Za delovna mesta pod 3.—6. pridejo v poštev le moški, zaželena je praksa na podobnem delu.

II. išče delavce

1. ženske — za priučitev v predilnici in tkalnici jute
2. moške — za priučitev v proizvodnji filca in PVC toplaga poda

Informacije daje splošno-kadrovski sektor. Prijave sprejemamo do zasedbe delovnih mest.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene, matere in sestre

Marije Botušič

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in stanovalcem Delavske ulice, kakor tudi kolektivu »Klimea« za darovane vence in cvetje.

Družina Botušič in drugi sorodniki

DOMAČA KRONIKA

Nasveti

V pralnem stroju lahko peremo le zavese iz sintetičnih vlaken, drugih, občutljivejših, se lotimo ročno, da ne bomo kasneje obupano gledali, kako so skrčene in zmečkane. Obesimo jih še mokre, da bo potem manj truda z likanjem. Za zelo občutljive zavese pa bo najbolje, če jih damo kemično čistiti.

O RIBAH

Mnogum je duh po morskih ribah nevshečen in jih prav zaradi tega neradi uživajo. Gospodnje pa se jeze, ker diši po njih vse stanovanje. Duh močno omilimo, če denemo v olje ali mast, v kateri pečemo ribe, dve jabolčni rezini in ju pečemo z ribami vred. Kadar pripravljamo večjo količino rib, tedaj moramo jabolčne rezine večkrat izmenjati.

x x x

Ribe moramo peči zelo pazljivo, da ostanejo cele. Posebno rade se nam razlezejo, če niso prav sveže ali če so že dalj časa na ledu. Pomagamo si tako, da jih pokapamo z limoninim sokom ali kisom ter po eni strani na hitro precej močno zapečemo. Ko jih obrnemo jih pečemo počasi, da se meso prepeče.

x x x

Večje ribe hitreje in lažje ooluska-mo, če jih vtaknemo za eno minuto v vrelo vodo in nato luske odstranimo s krpo. Kar nam s krpo ne uspe, opravimo z nožem. Za majhne ribe ta način čiščenja ni priporočljiv. Pri sladkovodnih ribah odstranimo škrge, ker kvarijo okus mesa.

x x x

Ribe iz močvirnih vod zgrube svoj značilni vonj, če dodamo vodi, v kateri jih peremo, limoninega soka ali kisa, ali če dodamo vodi, v kateri jih kuhamo, košček kruha.

x x x

Če nimamo priprave za kuhanje rib, položimo čisto krpo iz bele, tanke tkanine na dno posode. Vsi štirje vogali naj vise čez rob. Na krpo položimo ribo. Ko je kuhana, jo s krpo vred dvignemo iz kroga. Da se trebušna odprtina ne odpre, ribe narahlo še prej prevezemo z nitko. Meso pa ostane trdo, če vodo okusamo z limono ali s kisom.

x x x

Meso morskih rib postane bolj belo, če dodamo vodi, v kateri ga kuhamo, žlico mleka.

RECEPT

Svetujemo vam, da vašo družino razveselite s piščancem z gobami. Za štiri osebe potrebujemo:

- 1 piščanec, sol, olje, zeleno, peteršilj, čebulo, malo moke, 3 dkg suhih gob, 1 dkg margarine, 1 malo cvetačo, 1 rumenjak, 2 žlici smetane.

Očiščenega piščanca zrežemo in osolimo. V olju prepražimo na rezine, zrezano korenčje in čebulo; vložimo piščanca, polijemo ga z malo vode in dušimo pol ure. Nato zložimo meso v drugo kozico, potrosimo z moko, jo prepražimo in zalijemo. Dobro prekuhamo omako pretlačimo, jo vlijemo k mesu in dodamo posebej zdušene sesekljane gobe, kuhano cvetačo in še malo pokuhamo. Pred serviranjem pri-mesamo rumenjak, smetano in sesekljan zelen peteršilj. Želimo vam dober tek.

PRIREDITVE

Do 13. februarja je v razstavnem salonu v **ROGASKI SLATINI** odprta likovna razstava Slavka Zupana, študenta PA, ki razstavlja olja, akril, plastike in kraske motive. Mario Vetrli prav tako študent PA razstavlja akvarele pod skupno temo »moji občutki«. Sil-vije Popovič, študent ALU pa razstavlja pasteje in ekspanzije.

CELJE:

V soboto, 1. februarja ob 20. uri v veliki dvorani Narodnega doma v Celju DIT-ov ples. Celovečerni program bo izvajal vokalno instrumentalni ansambel KAVALARJI s pevko Višnjo Korbar. Vstopnina je 100 din. Vstopni-ce dobijo člani pri svojih strokovnih društvih, nečlani pa v pisarni DIT, Gledališka 2.

PROMETNE NESREČE

DOHITEL GA JE

MARTIN POSPEH, 44, iz Sevc je šel po desni strani peš proti domu. V Sevcah ga je dohitel s kolesom na pomožni motor JOŽE KOSIR, 26, iz Udmata, ki je iz nepojasne-nega vzroka s sprednjim delom ko-lesa zadel pešca, pa sta oba padla. Koširja so odpeljali v bolnico, pa tudi Pospah je tožil o bolečinah v hrbtenici.

SREČANJE V OVINKU

FRANC URSNIK, 26, iz Otoške-ga vrha je vozil s tovornjakom pro-ti Libojam s hitrostjo okoli 55 km na uro. V nepreglednem desnem ovinku se je srečal z voznikom to-vornjaka SILVESTROM KRIŽNI-KOM, 26, iz Celja in ker sta oba vozila bolj po sredini, je kljub za-viranju na spolzki cesti prišlo do trčenja, pri čemer je nastalo škode za 9.000 dinarjev.

PREHITRO JE PRIPELJAL

LEOPOLD PLAZNIK, 31, iz Jelo-vega je vozil skozi Njivice, kjer je hitrost omejena na 20 km/uro. V nepreglednem ovinku se je srečal z voznikom osebnega avtomobila MILANOM ZAJCEM, 43, iz Celja, ki je pripeljal prehitro. In čeprav je zapeljal Plaznik skrajno desno, je prišlo do trčenja. Na vozilih je škoda za 15.000 dinarjev in nista sposobni za nadaljnjo vožnjo.

NEIZKUŠEN VOZNIK

LUDVIK GUTENBERGER, 26, iz Raven na Koroškem je vozil proti Trojanam, ko je nenadoma, verjet-no zaradi neizkušenosti, saj vozi avtomobil šele en mesec, zapeljal v levo in trčil v prometni znak, nato pa še v telegrafski drog. Voznik se je poškodoval po glavi in po levi nogi, na avtomobilu pa je ško-de za 15.000 dinarjev.

RADOVEDNOST

MARIJA RAVNIKAR, 62, iz Dom-žal je pripeljala iz ljubljanske sme-ri v Ločico pri Vranskem in vide-la, da se je tu zgodila pred krat-kim prometna nesreča, zato je opa-zovala avtomobil na njivi in priče-la voziti počasi. Za njo pa je v prekratki varnostni razdalji pripe-ljal z osebnim avtomobilom IVAN ŽLICAR, 32, iz Gomilskega, ki se je zato zaletel v zadnji del avto-mobila Ravnikarjeve. Škode je za 7.000 dinarjev.

IZVEN PREHODA

ALOJZ JAVORNIK, 37, iz Celja je pripeljal s kolesom na pomožni mo-tor z Aškerčeve ulice in zapeljal na Mariborsko, ko je nenadoma opazil, da prečka cesto izven pre-hoda za pešce — pri hotelu Celeia — IVAN TEKAVC, 61, iz Celja. Ko sta se oba opazila, sta ustavila, nato pa istočasno spet nameravala naprej. Tako je Javornik zadel Te-kavca, ki se je pri nesreči teže ranil.

SPREGLEDAL SEMAFOR

BRUNO MEZNARIČ, 54, iz Celja je pripeljal do semaforizirane kri-žišča Kersnikove in Dečkove ceste ter ni opazil, da je semafor izklju-čen, temveč je pomislil, da gori ze-lena luč. Zapeljal je v križišče in tu se je vanj zaletel voznik oseb-nega avtomobila FRANC MATEK, 37, iz Zalca, ki je pripeljal po Deč-kovi cesti. Telesnih poškodb ni bi-lo, škode na vozilih pa je za 4.500 dinarjev.

NEPREVIDNA DEKLICA

STANKO GRACNER, 24, iz Škar-nic je pripeljal s tovornjakom do avtobusnega postajališča v Lazišah, ko je nenadoma izza avtobusa preč-kala cesto 12-letna BREDA GUCEK. Voznik je močno zaviral, vendar nesreče ni mogel preprečiti, pa je deklico zbil po cesti, zato so jo takoj poškodovano odpeljali v Pla-nino, nato pa v celjsko bolnico.

DEŽURNI VETERINARJI

ZALEC

Dežurstvo na veterinarski postaji, te-lefon 710-952, ali postajo milice, telefon 710-922.

CELJE

Dežurstvo na veterinarski postaji, telefon 230-164.

SENTJUR

Od 29. I. do 5. II. vet. Jože Stiglic, novi blok, Sentjur.

SMARJE

Od 31. I. do 7. II. vet. Stefan Ku-pec, telefon 820-151.

KONJICE

Od 31. I. do 5. II. vet. Martin Brez-nikar, Poljanska 9.

KINO

UNION:

Od 31. I. do 4. II.: BILA STA DVA KLOBUKA, ameriški barvni film.

Od 5. II. do 9. II.: IVANHOE, ame-riški barvni film.

METROPOL:

Od 31. I. do 3. II.: LJUBIMEC VE-LIKEKA STILA, ameriški barvni film.

Od 4. II. do 7. II.: O. K. SEF, fran-coski barvni film.

DOM:

Od 27. do 30. I.: VRNITEV SEDEM VELICASTNIH, ameriški barvni film.

Od 31. I. do 2. II.: SNOOPY SE VRACA DOMOV, ameriški barvni film.

Od 3. do 10. II.: CINCINATI KID, mehiško-ameriški film.

SLG

Četrtek, 30. januarja ob 19.30: Tone Partljič: ŠCUKE PA NI. Abonma De-lavska mladina. Vstopnice so tudi v prodaji pri gledališki blagajni.

Petek, 31. januarja ob 17. in 20. uri: F. S. Finžgar: RAZVALINA ŽIVLJE-NJA. Gostovanje v Hrastniku.

Nedelja, 2. februarja ob 16. uri: Ru-dolf Franček: CELJSKI GROF NA ZREBCU. Vstopnice so v prodaji pri gledališki blagajni dve uri pred začet-kom.

Torek, 4. februarja, ob 15.30: Jarry: UBU KRALJ ALI POLJAKI. Za II. mla-dinski abonma. Vstopnice so tudi v prodaji pri gledališki blagajni.

Sreda, 5. februarja, ob 19.30: Tone Partljič: ŠCUKE PA NI. Gostovanje v Mestnem gledališču v Ljubljani.

POROKE

CELJE

Poročilo se je 6 parov, med njimi JOŽEF SVETEL, Arlin in ROZALIJA KOSTOMAJ, Lemberg.

LASKO

FRANC STARINA, kmetovalec, Le-skovec in KRISTINA SLAPŠAK, go-spodinja, Močilno; JOŽEF STRITAR, delavec, Brdce in MILENA ŠERGAN, poljedelka, Belovo ter RUDOLF PAV-LIČ, ključavničar, Lokavec in OLGA SENICA, delavka, Lipni dol.

SLOVENSKE KONJICE

ANTON PUČNIK, 22, Pobrež in ANA KRACUN, Škalce; MARTIN OB-ROVNIK, 24, Padeški vrh in IDA KOP-RESNIK, 22, Nova Dobrava; STANI-SLAV KOKOL, 25, Zg. Pristava in LI-DIJA LOŽAK, 19, Križevac; ANTON ZAZIJAL, 30, Zreče in KATARINA STEBRNAK, 22, Padeški vrh, MATEVZ MARINKO, 24, Konjice in IRENA FRAS, 21, Ljubljana.

RECICA OB SAVINJI

ANTON KROPOVŠEK, 23, kurjač, Homec Brdo in FRANCISKA POD-KRIŽNIK, 18, delavka, Krnice.

SENTJUR PRI CELJU

IVAN VERK, 70, upokojenec, Bezov-je in NEŽA JURJEVC, 62, kmetovalka, Bobovo; STEFAN DOMADENIK, 21, sofer, Ločendol in DANICA KRC, 22, šivilja, Sentjur; JURIJ VIPOTNIK, 24, vozovni preglednik, Dobovec in MIRA REGORŠEK, 19, delavka, Završe; JOŽE SKALE, 24, delavec, Jelce in MARIJA ARZENSEK, 20, delavka, Jelce; FRANC GOLEŽ, 21, ključavničar, Dobovec in ELIZABETA SKALE, 18, Bodrež.

SMRTI

CELJE

JOŽEF UNGAR, 58, Dobrnež; RU-DOLF LONCAR, 49, Celje; ERNEST ARZENSEK, 62, Sl. Konjice; NEŽA ROM, 75, Ogorevc; MARIJA HUMAR, 76, Celje; ADAM SLEMENSEK, 78, Črešnjice in CIRIL MEDVED, 84, Viš-nja vas.

GORNJI GRAD

IVANA DROBEŽ, 81, upokojenka, Bočna; ANTON CEPLAK, 62, upoko-jenec, Smiklavž; ELIZABETA PIKL, 82, druž. upokojenka, Tirosek; JANEZ RAJ-TER, 79, upokojenec, Bočna.

LASKO

MARIJA BREZNIKAR, 77, upoko-jenka, Rdeče; STANISLAV ZANDAR, 56, upokojenec, Radeče; TEREZIJA MEZNAR, 54, gospodinja, Radeče; ANA LEBAN, roj. KAKIČ, 60, gospodinja, Plazovje; AMALIJA GRACNER, 74, inva-lidska upokojenka, Ojstro.

SLOVENSKE KONJICE

PRIDA BRGLEZ, 67, Konjice; HE-LENA CELCER, 78, Konjice in KATA-RINA OPRESNIK, 79, Nova Dobrava.

RECICA OB SAVINJI

JOŽEF CASL, 66, kmet, Dol Suha; ELIZABETA SLAPNIK, 73, upokojen-ka, Sentjanž; ELIZABETA FURST kmetica, 89, Zg. Pobrežje in JOZEFA TURK, 64, kmetica, Grušovlje.

SENTJUR PRI CELJU

MARIJA GUZEJ, 14, dijakinja, Trno-vec; MARIJA GRACNER, 89, preužitka-rica, Brezje; MARIJA ŽNIDAREC, 74, kmetovalka, Tražna; ANTONIJA ZDOL-SEK, 60, upokojenka, Svetelka; SILVE-STER UNGAR, 74, upokojenec, Dobje in ANDREJ ZIDANSEK, 73, družbeni podpiranec, Damlje.

ROJSTVA

CELJE

34 dečkov in 22 deklic

SLOVENSKE KONJICE

3 dečki in 2 deklici

SENTJUR PRI CELJU

1 deček in 1 deklica

TRŽNICA

Drage gospodinj, če boste v teh dneh kaj hodile po celjski tržnici, vam bo tale majhen cenik služil kot dobra orientacija. V zadnjih dneh so bile cene na tržnici dokaj zmerne in tudi nad obiskom se ne moremo pritože-vati. Še vedno je dovolj zelene solate, ki jo dobite za 12 dinarjev za kilogram, špinača je precej draga, in sicer bo-ste morale zanjo odšteti 30 do 35 di-narjev, motovilec je po 30 dinarjev, radič pa po 30 do 40 dinarjev za kilo-gram, zelje v glavah je po 3 dinarje, kisló zelje in kisló repa pa sta še ve-dno po 6 dinarjev, krompir je po 3 di-narje, korenje po 6 do 7 dinarjev in peteršilj po 8 do 10 dinarjev. Med mleč-nimi izdelki lahko izbirate med skuto, ki je po 16 dinarjev in kisló smetano, ki je po 20 dinarjev, maslo pa je po 35 dinarjev za kilogram. Jajca lahko kupite že po 1,40 dinarjev za komad. Želimo vam dober nakup.

DEŽURNI ZDRAVNIKI

ZALEC:

Četrtek, 30. januarja: dr. Andrej Ločniškar, petek, 31. januarja: dr. Ivan Sviben, od 1. do 3. februarja: dr. Lój-ze Rizmal, 4. februarja: dr. Peter Vu-kelič, 5. februarja: dr. T. Tanaskovič.

KONJICE:

30. januarja: dr. Božidar Topolšek, 31. januarja: dr. Branka Stefič.

POGLEJMO NAOKROG

LJUBEZEN PO SVETU

MRTVI IN ŽIVI

Makiritari, indijansko pleme v pragozdovih Venezuele, so čudni patroni. Rojstvo in smrt je zanje nekaj povsem naravnega in nikomur niti na misel ne pride, da bi za starcem, ki mu je pošla sapa, jokali in tulili. Stari delajo prostor mladim. Izpraznjeni prostor je treba zapolniti, kajti pleme ne sme propasti, posameznik pri teh Indijancih ni važen.

Ko mrtvec leži sredi vasi pokrit z belim pregrinjalom, se okoli njega razdivja največje veseljačenje. Ženske vneto pečejo nekakšne drevesne črve, starke varijo opojno pijačo iz manioka, otroci nabirajo gozdne sadeže, mladci pa seveda kurijo ognje, kajti mrtvaška veselica se utegne zavleči pozno v noč. Makiritarijska dekleta se ob taki priložnosti še posebej drzno vedejo. Obleženo imajo kar se da malo in mo-

ške kar se da bolj silijo, da pijejo omamno pijačo. Okoli mrtveca, za katerega se nihče ne zmeni, se razvname ples, pri katerem so naši plesni prava igračka. Tu pa bolj ko se par stiska, bolj ko zadeva v prepovedana mesta, bolj se razvnamejo. Ko omagajo, ko moški stresajo svoje omamljene butice, se dekleta poležejo pred svoje koče in to kar se da vabljivo. Ogenj pojema, moški prihajajo in bolj ko je tema, manj ve h kateri je legel. Pa saj ni niti važno. Ni važno, koliko jih umre. Važno je, da se jih več rodi. Ni važno, kdo je resnični oče otroku, ki se bo rodil, važno je, da so otroci v kolibi, kajti otroci so pri tem plemenu najvažnejši, so namreč dolžni skrbeti za ostarele starše.

Na sliki: priprava opojne manioka za pogrebno veselico.

VROČE ŠALE

NA MISEL, NA USTA

On je trgovski potnik in potoži svoji ženki, ko je po dolgem času spet doma:

— Ne moreš si misliti, kako je to, spati vsak večer v drugi postelji...

Ona, ne da bi pomislila:

— Meni praviš, da si tega ne znam predstavljati? O, pa še kako!

PREPOZNO

Strogi očka plane sredi noči v sobo k hčerki in jo najde v naročju krepkega fanta. Zatulil kot obseden:

— Vas bom že naučil, kaj se to pravi, zapelejatj mojo hči!

— Ni treba, pravi fant, me je že ona temeljito poučila.

V DVAJSETIH DNEH OKOLI SVETA (7)

HEMA IN SALIM

Hema bi moral dati prednost. Pa upam, da mi bo s svojim nagajivim nasmehom, ki sta ga poudarjali dve vrsti bleščečih belih zob in črne, zapeljive oči sedemnajstletnice, to nerodnost odpustila. Kajti v Taj Makalu v Bombayu sem najprej krepko stisnil roko mlademu asistentu menažerja za sobe (tak je njegov profesionalni naziv) Salimu N. Kurwi. Salim je suhljat, uglasen, eleganten fant. Ko sem se mu predstavil kot jugoslovanski novinar, mi je vpadel v besedo: Mister Volfand, vse, kar želite, bomo uredili. Tu je moja vizitka. Danes popoldne in jutri imam prosto. A če me boste potrebovali, me pokličite, kadar hočete, v sobo.

Ta najin mini pogovor sva imela med zajtrkom. Ko sem ga vpraševal za pisatelja Rudyarda Kiplinga in o možnosti, da pridem v džungelski predel Indije. Oboje je ostalo nedoseženo. Pa drugič — ob vnovičnem obisku prijateljske Indije. Za Kiplinga Salim ni vedel, džungla pa je bila predaleč. Toda nič zato. Morda več človeškega zadovoljstva in prijetnosti nosiva od tistega 12. novembra dalje v najinih srcih in glavah, ko sva dvakrat udarila kar dolg dialog, kot pa če bi se odpravil iskati neznane kraje — v Bombayu ali pa muzeje.

Dežela, ki se človeku prikaže le kot turistična razglednica, za vselej ostane le kot trenutek zanimivega snidenja. In nič več. Odkrivati njene ljudi in življenje, to je pa že več kot skromna človeška turistična radovednost. V očeh ostane prijateljeva podoba. Podoba človeka, oddaljenega več tisoč kilometrov, a pod njo v vseh črtah in barvah človekove skrivnosti košček nečesa trajnega, trdno povezanega v snop občutaj človeštva naše dobe.

Razumevanja? Prijateljstva? Življenja? Smrti? Ne morem razmišljati o tem, kaj Salim dela danes. Ali nas je že pozabil ali ne. Morda se bo spomnil na obseke za ključce. Morda na obljubo, da pride v Jugoslavijo. Morda najinega pogovora. Ne vem.

Jaz se še danes spominam, ne da bi imel v roki beležnico, živobarvnih, razcvetelih vrtnic, ki so nam jih podarili ob vходу v luksuzni Taj Makal. Vrtnica kot ljubezniv pozdrav prijateljem iz Jugoslavije. In nato najinega klepetaja.

Salim, ali vsakega gosta sprejmete z vrtnicami?

Vi ste Jugoslovani. Vi imate Tito. Tito in Nehru sta bila prijatelja.

Salim, kaj veš o Jugoslaviji?

Ne dovolj. Premalo vas poznamo. Tudi v šoli se

Hema Govindarajan

bolj malo učimo o vaši državi. Ali je res, da ne smete potovati, kamor hočete? Ali ste v tej skupini na poti okoli sveta samo komunisti?

Pojasnujem.

Katere jezike pa se učite v šoli? Kako to, da toliko vaših ljudi, slišim jih, zna angleško in francosko?

radovednežev, je Salim predlagal, naj gremo na hotelski vrt. Se danes si ne znam odgovoriti — zakaj. Morda ga je bilo sram revščine na cesti pred hotelom, ki bi bil v ponos vsakemu maharadži...

Salim, vabim te v Jugoslavijo. K prijateljem. Kajti približal si nam

in otožnost, nagajivost in prešernost Hemine umetnosti. Plesala je, kot bi jo nosil vihar... če je to zahteval plesni korak. Ljubko se je sklonila k tlom in vabljivo dvignila črne obrvi, ko je z nazornimi kretnjami in gibi pripovedovala zgodbo o ljubezni. Kajti indijska plesna umetnost razgrinja človekova čustva in življenje z gibi rok in nog. To je govorica telesa. In Hema je mlada umetnica. V časopisu Indian Express, sredi, 27. februarja 1974, je kritik zapisal: Če bo Hema nadaljevala s takim navdušenjem, kot ga je pokazala doslej, bo imela priložnost, da postane ena naših prvih umetnic!

Veliko kritikovo priznanje. Hema mi je povedala (bil je to dolg in zabaven pogovor s prikupno deklico in njenimi starši), da ji je bila doslej njena največja nagrada za plesno učenje — nastopi pred Indiro Gandhi.

Cepprav je začela s plesom šele pri enajstih, pozna danes čez 100 izraznih gibov z rokami in nogami. Zanima se za šolo in ples, zbira razglednice in znamke. Podaril sem ji celjski kovanec Ljubljanske banke in se je

SALIM N. KURWI

tega darila prav otroško razveselila.

Obljubil sem ji, da se srečamo, če pride gostovat, če pride plesat v Jugoslavijo.

Salim in Hema. Delček Indije, ki sem ga ponesel s sabo. Vračam se k našim pogovorom. K spoznavanju in zblizevanju. K prijateljstvu, ki bi ga rad potrdil na naših, domačih tleh.

PIŠE JOŽE VOLFAND

Razložim.

Vem, da imate odlična vina. In vaši nogometiši so izredni...

V takem slogu sva bežala od vprašanja do vprašanja. Ko me je vprašal, kaj mislim o Indiji, sem se znašel v zadregi. Pripovedoval sem mu o naši avtobusni vožnji od bombayskega letališča do hotela. Nikjer še nisem videl na enem mestu toliko človeške ponižnosti, vdanosti in revščine in bedo kot na kratki poti od letališča do Taj Makala. Kot po razdejanju jezdecov Apokalipse.

Pa mi nisem tega rekel. Indija je velika dežela. In vem za pregovor, ki pravi: Nikoli se siromaki Indije, 80 odstotkov ljudi od okrog 550 milijonov, niso najedli do sitosti.

A kaj, ko siti lačnemu ne verjame. Salim mi je več govoril predvsem o njihovem šolskem sistemu in o tem, da 70 odstotkov odraslih ne zna ne brati ne pisati...

S prijateljem Milanom sva Salima dan pred odhodom zaprosila, da ga za spomin ovekovečim na fotoaparatu. Ni se branil. A ko smo se znašli na cesti pred hotelom in so se okrog nas začele zbirati gručice slabo oblečenih

svojo deželo, ki jo, če boš razumel ali ne, lepšajo nerazumljiva nasprotja sodobnega življenja.

x x x

Hemo Govindarajan, sedemnajstletno študentko, sem spoznal tisti večer, ko nam je s prijatelji — glasbeniki predstavila indijsko umetno in ljudsko plesno umetnost. Nastop je bil namenjen samo nam, jugoslovanskim potnikom na rajli okoli sveta. Posebna pozornost, sem pozneje zvedel.

Občudovali smo eleganco in barvitost, dinamiko

Pot k učenosti